

رۆمان

ئەو پیاویدی گە
سیبەری خۆی فرۆشت

یان

سەربھۆردە سەیرەگە
پیتەر شلمیل

ن: ئادلبرت فون شامیسو

و: جەمەگەریم عارف

2011/10/23

ناوی کتیب: ئەو پیاوہی کہ سیبہری خوئی فرۆشت

بابەت: پۆمان

نووسینی: ئادلبرت فون شامسیو

وەرگیڕانی: حەمەکەریم عارف

پیتچنین: رزگار حەساری

هەلەچن: گوۆقەند محەمەد

چاپخانەى: یاد

مۆنتاژ و بەرگ: یانەى قەلەم

بەرپۆه بەرایەتى گشتى کتیبخانە گشتییەکان

چاپى یەکەم 2012

پېرست

*- ژينامه ی نووسه ر

*- دهقی پښمانه که

*- فەرهنګوک

*- ژينامه ی وەرګیږ

ئادلىپىرت قۇن شاميسۆ (1838-1781)

ئادلىپىرت قۇن شاميسۆ، ناوى خوازراوى شاعىرى بە ناوبانگ لويىس شارل ئىدىيلايىد دى شاميسۆيە. بەرگەز ئەلمانىيە، لە دايكبووى فەرەنساىە. بابى ئەفسەر بوو، لە بنەمالە و مالىباتىكى خانەدانى ناوچەى لۆرىن بوو. لە سالى 1804—سەوۋە ناوى (ئادلىپىرت) ى بۇ خۇى ھەلبۇزارد. لە فەرەنسادا بە ئەلمانىيان دەزانى و لە ئەلمانىادا بە فەرەنسى، لە نىو پىرۇتستانەكاندا بە كاتولىكىيان دەزانى و لە نىو كاتولىكەكاندا بە پىرۇتستانت. لە ناو ئەرستۇكراتەكاندا بە دىموكرات و ياخى و لە ناو دىموكراتەكاندا بە ئەرستۇكرات دەزانرا. يانى لە ھىچ شويىنىكدا جىگى ئەبوو و، لە گىشت جىگەيەكىشدا نامۇ و بىگانە بوو. خۇى گوتەنى جى پىي ئەو وەكو ئەو جى پىيەى ناو بەفرە كە شەوى بەفرى تازەى بەسەردا بارى بىت . واتا پىرپووبىتەوۋە دىار نەمايىت. واتە خەلكى مەملەكەتى غورىبەت بوو ، خۇى گوتەنى : " لەوئىندەر خاك لىم نەبان و نامۇيە. لىرە خەلك و خوا لىم نەبان و نامۇن، بۇيە غەمى غورىبەتى من دەرمانى نىيە."

شاميسۆ، ھەرچەندە پىسپۇر و زاناي بوارى رووۋەكناسى بوو، بەلام يەكك بوو لە شاعىرە خۇشەويست و ناودارەكانى سەردەمى خۇى. زۇر شىعەرى سىياسى توند و رەخنەنامىزى نووسىوۋە، زىاتر لە بزوتنەوۋەى (ئەلمانىاي لاو) نزيك بوو. مالىباتەكەيان لە سەردەمى ھەراو ھەنگامەى شۇرشى فەرەنسادا بۇ باشوورى ئەلمانىا باردەكەن و پاشان لە بەرلىن جىگىر و ئاكنجى دەبن. لەوئىندەر لە كارگەيەكى گۆزەگەرىدا كارى نىگاركىشى دەكات. پاشان لە دەربارى شاژنە (فرىدىريكا لويزا)دا گىرسايەوۋە. دوایى بوو بە ئەفسەر لە سوپاي پروسىدا. لە سالى 1803دا پەيوەندى بە (كۆمەلەى ئەستىرەى باكور)سەوۋە كرد كە يانە و پاتوقى شاعىرە رۇمانسىيەكان بوو. دوای ئەوۋە كەوتە نووسىن بە زمانى ئەلمانى، و زمانى يۇنانى خوئىند، و بەشدارى لە ھەرزەنامەيەكى شىعەرىدا كرد بە ناوى (خواوۋەندانى شىعەر) پاش ئەوۋەى ماوۋەيەكى لە زاگە و زىدى خۇى و دواتر لە پارىس بەسەرىد، گەپايەوۋە بۇ ئەلمانىا و دەسبەردارى ژيانى سوپايى بوو، و ئىدى لە نىوان ئەلمانىا و فەرەنسادا لە ھاتوچۇدا بوو.

پەيوەندى شاميسۆ دەگەل ئەدىبانى سەردەمى خۇيدا بتەو بوو، ھاتوچۇى ئەنجوومەنە ئەدەبىيەكانى دەكردن، ھاوكارى دەگەل دەكردن. پاشان بە تەواوۋەتى پووى كرده لىكۆلپىنەوۋە، لە بەرلىندا كەوتە خوئىندنى دكتورى و پاشان رووۋەكناسى. لە سالانى (1815-1818)دا بەشدارى لە گەشتىكى دەريوانى بە دەورى دنىادا، كرد و كتيپىكى لە ژىر سەرناقى (گەشتىك بە دەورى دنىادا لە نىوان سالانى 1815-1818) نووسى و بە چاپى گەياند. پاشان دكتورانامەى فەخرى

وهرگرت، ئەوجا بە ئەمىندارى باخچەى پروەكانى بەرلین دامەزرا، پاشتر بوو بە ئەندامى كۆپى زانىارى.

شاميسۆ، لە ھەولەو شيعرى بە فەرەنسى دەنووسى و پاشان بە ئەلمانى. بە رۆمانسيەت دەستى پيكرد و بەرەو رىاليزم داكييشا. شيعرەكانى بابەتى ھەمەجۆريان لە خوگرتوو. ھەندى لە كار و بەرھەمەكانى بریتين لە : "كۆشكى بۆنكۆرت-1827، دوورخراوەكان-1830، ئەفسانانى ئەلمانى، قىيانى ژنان و ژيانيان، شانۆنامەى: ھەنبانەكەى فۆرتۆناتۆس و كلاًوى سەخرى جن، و شيفاي عەجيب". بەلام بە ناوبانگترین بەرھەمى كە شۆرەتى عالەمگىرى پيەخشی رۆمانى (سەرپهوورده سەيرەكەى پيتر شلميل يان ئەو پياوھى كە سيپەرى خوى فرۆشت) ە باسى پياويك دەكات كە سيپەرەكەى خوى فرۆشتوو.

شاميسۆ، نووسەر و رووكناسى بەناوبانگى ئەلمانى، يەكئىك بوو لە نوينەرانى ديارو بەرجهستەى بزوتنەوھى رۆمانتيزمى ئەلمانى. (ئەو پياوھى كە سيپەرى خوى فرۆشت) بەناوبانگترین بەرھەمىەتى. ديارە زۆر نووسەرى ديكەى پيش شاميسۆ ويستويانە تيمەو بابەتى ئەم رۆمانە كە ئەفسانەيەكى باوى سەدەكانى ناڤين بوو بە ناوينشانى (ھەنبانەكەى فورتۆناتۆس) بكن بە ھەويى بەرھەمەكانيان. گوايە ئەم ھەنبانەيە پريووە لە زير و چەندى زير ليدەرھينرابى ھەر لە بن ئەھاتوووە تەواو نەبوو. جا شاميو، ئەم ئەفسانەيەى كردوو بە ھەويى رۆمانەكەى و بە زمانى رەمز و ئەفراندن، ھەندى لايەنى كەسايەتى و ژيان و تايبەتەندى رۆحى و دەروونىيەكانى خوى و ھزيرين و باوھى خوى دەربريو، رۆمانىكە كە زۆر ھاو شوقە ھەلدەگريت و، بە ئاسانى خوى بە دەستەو نادات. و بۆ زۆر زمانى زندورى جيهان پاچقە كراوو و بە درەنگەو زمانى كورديشى ھا تە پال.

(شلميل)ى شا قارەمانى رۆمانەكە تووشى پووجى و بيھوودەيى دنيايەك بوو كە پيدەچى لەو دنيايەدا دارايى و دەولەمەندى دەرمانى گشت دەردان بيت. ھەلدەستيت سيپەرەكەى بە سەرھوت و سامانىكى بى كۆتايى دەفرۆشيت. بەلام لەگەل فرۆشتنى سيپەرەكەيدا گيرۆدەو گرفتارى ھەزار و يەك كيشەوگرفت دەبيت، پوو دەكاتە ھەر شوينيك و دەردەدرنيت، لە گشت لايەك بيگانەو نامۆ دەبيت، كەس نايجریتە خوى، نە لە خاكيدا ئوقرە دەگريت و دەھيورى و نە لە ناو خەلكيدا دەھويتەو، ئيدى تەنياى تەنيا دەمينتەو، بويە بە پەروشەو دەكەويتە ھەولى كرينەو و دەدەستھينانەوھى سيپەرەكەى. بەلام ھەرچيەك دەكات بەو ئاواتەى ناگات، و بە ناچارى كارەساتى تەنيايى دەجەپينى و ويل و سەرگەردان، پەشي و پەريشان، بە عەزرتى وابەسەگيەو دەتليتەو. مەھكومە بە تەنيايى، بە بيوارى، بە بى ريشەيى و بەوھى سەنگى خوى لە دەستداو. (شلميل، بە ماناي بەدووم، دوومور، شووم، نەگبەت، نەحس ديت). و خوى بە خنكاويك دەشوبھينيت كە شەپۆلان ھەلياندا بيتە كەنارى دوپرگەيەكى سەرسەوز و گوم بووي.

بەھەر حال قارەمانى رۆمانەكە ھەولەدەدات بە دەستىك دوو كالەكان ھەلگريت، كە نەك ئەمەى پيناكريت، بەلكو ھەموو شتىك لە دەست دەدات، بەدبەخت دەبيت! شاميسۆ، لەم رۆمانەدا

وهكو هندی له نووسینهکانی تری باسی ئەو مەینەتیانە دەکات که تووشی بوون، بەلام مامەلەیهکی هونەریانە دەگەڵدا کردوون ، وخستوونیهتی سەر بآلی خەون و خەیاڵ و واقع و خەیاڵ بە جوړی ئاویتە یهکتەر بوون، که لیک هەلاوێردانیان ئەگەر مەحالیش نەبیست یه جگەر ئەستەمە. بۆیه دەتوانی بگوتی که شلمیل لەم پۆمانە هونەرییە نایابەدا هەم شامیسۆیە و هەم شامیسۆ نییە.

شامیسۆ، توانی بەم پۆمانە شاکاریکی ئەدەبی ئەوتۆ بەرەمبەینیت که له لایهکهوه زۆر زوو پاچقی زۆربە ی زمانانی زندووی دنیا کراو له لایهکی ترهوه ئەفسانە و رەمزیکي ئەفراند وداهینا که تا حەزیکە ی پراڤه و شروقه هەڵدەگریت و ئەوجاش بە ئاسانی خۆی بە دەستەوه نادات.

بەهەر حال پەنگە شامیسۆ لە لای خوینەری کورد ناویکی ناسراو نەبیست، ئەمە یه کهم بەرەمی ئەو ئەدیب و زانایه بیست بە زمانی کوردی، بەلام با خوینەرانمان ئەوه بزانتن که ئەمە شاکاری ئەوه، له ناو قهومی خۆیدا و له دنیا ی ئەدەبیاتدا نووسەریکی بە قەدر و بە ناوبانگە.. شامیسۆ له 1838/8/21 دا له بەرلین کۆچی دوایی کرد و ئەستیره ی ژیا نی ئاوابوو، بەلام تا ئیستاش ئەستیره یه کی درهوشاویه له ناسمانی ئەدەبیاتی جیهاندا.. و له ئەلمانیا دا خەلاتیکي ئەدەبی بە ناوبانگ بە ناوی ئەوه وه هیه ، که دەریت بهو نووسەرە بیانیانە ی که بەرەمهکانیان بە زمانی ئەلمانیا دەنووسن، ئە ی مانای چی! خەلکی ئاوا بە تەنگی زمانی خۆیانە وهن..

((1))

سهره نجام، دواي سه فهریکی ده ریایي خوش که هر چه نده زوری ماندوو کردم، گه یینه به ندر. هر که له که شتییه که دابه زیم و پیم گه ییه سهر وشکایي، به خوم باروبنه ناچیزه کهم هه لگرت، و درم به ریزی خه لکه که داو خوم به یه کهم خانوودا کرد که تابلوییه کی بی نمودو بی دیمه ن به سهر ده رگا که یه وه هه لواسرا بوو. داوای ژووریکی نووستنم کرد: پیشخزمه ته که نیگایه کی سه راپای کردم و بو ژووریکی ژیر شیروانیه کی بردم. داوام کرد که ئاویکی ساردم بو بیینی و نشیمه نی جه نابی (توماس یون) م به دروستی پی نیشاندات. گوتی:

"به رانبر به دهر وازه ی باکوور، قیلای یه که می دهسته راست، خانوییه کی گهره نوئی به مه رپه ری سووروسی، به کومه لیک پایه و نه ستوونی زوره وه" - باشه.

به یانی زوو بوو، به په له بوخچه کهم کرده وه، جله ره شه کانم که تازه به ره و پشت بوو بوو، لی دهره ینا، و به جوانترین شیوه له به رم کردن، نهو راسپار نامه یه کم له گهل خو هینا بوو، راسپار نامه کهم هه لگرت و به ره و لای نهو پیاره وهریکه وتم که قهرار بوو، له جیبه جیکردنی هندی ورده کاران دا یارمه تیم بدات.

به شه قامه دریزه که ی باکووردا هه وراز بوومه وه و گه ییمه دهر وازه که، زوری پینه چوو گرشه گرشی دارو دره خته سه وزه کانم بیینی. له دلی خودا گوتم: "که واته ئیره یه"

به دهسته سپره کهم گهر دوتوژی سهر پیلاوه کانم سپری، بوینباخه کهم ریگخست، ناوی خوام لیهنوا دهستم بو پته تی زهنگی ده رگا که برد. ده رگا کرایه وه. له پاروو دالانه که دا سین و جیم به ریکی گرتم. پاشان ده رگا وانه که هه والی هاتنی منی راگه یاند، و شه ره فی نه وه م پیپرا که بو باغستانی ماله که خولک کرام. جه نابی (یون) له گهل چهند که سیکدا، له ویندهر سه رگه رمی پیاسه بوو. پیایویکی رهنگو پروو ته پرو پرو، لووتبه رزو به فیزو ده عیه ی لیوو، یه کسه ر به سیمایدا زانیم هه مان نهو پیاره یه که من کارم پییه تی. زور به گه رمی پیشوازی کردم - وه کو ده وله مه ندیک پیشوازی بینه وایه ک بکات. ته نانه ت به ره و منیش گه رایه وه، به لام له باقی جقاته که دورنه که وته وه، نامه که ی لیوه رگرتم و گوتی: "نوا نه مه نامه ی برایه که مه! ده میکه له هه والی بی ناگام. هیوادارم ساغو سه لامه ت بییت"

نه وسا، بیته وه ی چاره پروانی وه لای من بکات، پرووی کرده هاوړیکانی و به و نامه یه کی که به ده ستیه وه بوو، گردیکی نیشاندان و له دریزه ی قسه کانیا گوتی:

"نه وییه! نه وییم داناوه بو نهو ته لاره تازه یه کی که به نیازم دروستی بکه م."

بيئەۋەى زنجىرەى گىفتوگۆيەكە بېرى، مۆزى سەر نامەكەى لادا، چۈنكە باسى سەرۋەت و سامان ھاتبوۋە پېشى، گوتى:

"ئەگەر كەسنىك بەلاى كەمەۋە خاۋەنى مليونىك نەبىت، بمبورن، لەلات و لەۋئىرىكى بى سەرۋاپازيار ھىچى تر نىيە!"

بە تۆنىكى پرمتمانەۋ باۋەرپەۋە ھاۋارم كرد:
"ئاھ! زۆر راستە!"

ۋاى ئۈند كە ئەم ھاۋارەى بە دل بوۋە، بزەيەكى بە روودا دامو گوتى:

- دۇستى ئازىز، لىرە بمىنەۋە، بەلكو دۋايى دەرفەتېكم بىى كە راى خۇمت لەمبارەيەۋە پى بلىم"

مەبەستى لە ۋەلامى راسپارنامەكەى من بوو كە خستىيە گىرفانىيەۋە، ۋ بەرەۋ لاي جماعەتەكە كەپرايەۋە. قولى بە قولى خانىكى كەنجدا كرد، ۋ ئەۋانى تىرىش بە چاۋلىكەرى ئەۋ، ھەر كەسەۋ بە پەلە گراۋى دلخۋازى خۇيان ھەلبىزاردو بە كۆمەل بەرەۋ گىردە پىر لە گول و گولزارەكە ھەۋران بوۋنەۋە.

منىش بيئەۋەى ھىچ كەسنىك سەخلەت بكەم، ھىدى ھىدى بە دۋوى ئەۋاندا رۇيىشتم، چۈنكە ھىچ كەسنىكيان دەربەستى من نەبوو. ئىدى كۆرەكەيان زۆر گەرم بوو، گالتەۋ سۈعبەتيان دەكرد، بە لەھجەى قورس باسى شتى سووك ۋ بە لەھجەى سووك باسى شتى قورسيان دەكرد. بە كەيفى دللى خۇيان لە ھەموو ئاشىكيان دەكرد، بە ئارەزوۋى خۇيان تيغى زمانيان خستبوۋە كارو غەيبەتى دۇستان ۋ ئاشنايانى خۇيان دەكرد. بەلام من ئەۋەندە غەرىب ۋ نامۇ بووم كە شتىكى ئەۋتۆم لەم ھەموو چەنەبازىيە ھەلنەدەكپاند. بە جۆرى لە خەيالى ۋەزەۋ ھالى خۇمدا نقوم بوو بووم كە نەمدەتۋانى بىر لەم جۆرە لەگەزو مەتەلەنە بكەمەۋە.

گەيشتىنە گۆلگەشتەكە. فانى جوان، شابانۋى رۇزگار، ۋركى گرت كە گولەباخىك بكاتەۋە، دىركىك بە دەستىدا چوو، ۋ دلۋپى خۇيىنى ئەرخەۋانى، عەينى گولەباخەكە لە دەستە ناسكەكەى تكا. ئەم پروداۋە بوۋە مايەى پەشىۋى ۋ پەرىشانى ھەموو جقاتەكە. داۋاى پلاستەريان كرد. پياۋيىكى 40-50 سالان، بارىك ۋ بنىس، لاۋازو دىرېژو بىدەنگ كە لە تەنىشتى مەۋە دەپۋى ۋ من تا ئەۋ دەمە نەم دىتبوو، يەكسەر دەستى بە بەركى تەسكى جلكە ئەتلەسە شىنباۋە كۆنەكەى خۇيدا كردو جانتايەكى گچكۆكەى لىدەرھىنا، دەركى كىردەۋەۋ پلاستەرە داۋاكرۋەكەى دەرھىناۋ، بە رىزو حورمەتەۋە پىشكەش بە خانمى كرد. خانم پلاستەرەكەى ھەلگرت، بەلام دەرھەق بەۋ پياۋەى كە ئەم پلاستەرەى دايە، نە كىردەۋەيەكى ئۈند كە نىشانەى بايەخدان ۋ پىزانى بى ۋ، نە قسەيەكى كرد كە نىشانەى سوپاس ۋ مەنتبارى بى. زامەكە پىچراۋ، بە گىردەكەدا ھەلگەران، ناسۋ لە سەر ترۋپكى گىردەكەۋە، لە سەر ھەۋرازى ھەزار بە ھەزارى سەر سەۋزى باخستانەكەۋە تا پانايى ئۇقيانۋوسى بى سنوور، ھەر دەپۋى ۋ تەۋاۋ نەدەبوو.

ئەلھەقى ئەمە دىمەنىكى جوان بوو. خالىكى رۇشن لە ناسۋە، لە نىۋان سەۋزايى تۇخى شەپۆلەكان ۋ رەنگى زومپوتى ئاسمانەۋە سەرەتاتكىي دەكردو دەرەكەۋە ۋ ھاۋارى كرد:

"دوربین بین دوربین بین"

پیش ئه وهی خزمه تکارو دستوپیوه نده کان، به په له به دهنگ ئاگاهه یانه وه بچنو داواکه ی جیبه جیبکه ن، کابرای شینپوش، زور خاکپانه کرنوشیکی برد، و دواى ئه م کرنوش و ئیکلامه، هه مدیس دهستی به بهرکی خویدا کردو دوربینیکی مارکه ی دۆلۆندی زور جوانی دهرهینا و پیشکش به جه نابی (یون) ی کرد.

جه نابی یون، چاوی به دوربینه که وه نا، به جقاته که ی گوت که ئه و خاله رهخشانه ی له ناسودا دیاره، که شتییه که که دوینی شه و که وتووه ته ری و به هوی دژه باوه له مه ودای هه ته ری چا و له به ندهرکه راه ستاوه. دوربینه که دهست به دهست گهرا، به لام بو دهستی خاوه نه که ی نه گه پراهه وه. من به سه رسامی له م پیاوه پامام، تیا مابووم نه مده زانی چون ئه م ئامیره گه وره یه له و گیرفانه ته نگ و ته سکه وه هاته ده ری. و پرای ئه مهش وادیار بوو که هیچ که سیك گوئی له مه نه بیته، و وه کو چون دهرباستی من نه بوون، به و ئاویه که سیش دهرباستی کابرای شینپوش نه بوو.

نوشابه ی سارد و ته زی، ده گمه تترین میوه ی هه موو ناوچه کان، له گرانبه هاترین قاپ و ناماندا هیئرا. جه نابی (یون) به شیوه یه کی خاکپانه و سهراپا لوتف و میریقانی، په زیرایی و خزمه تی ده کرد. جاریکی تر روویکرده من و گوتی:

"بخو، له مه سه فهره دهریا ییه تدا شتی وات نه خواردوره"

یه کسه ر ئیکلامی کم بو کیشا، به لام ئیکلامه که ی منی نه بینی: چونکه له و کاته دا ده گه ل یه کیکی دیدا سوعبه تی ده کرد.

ئه گه ره له ترسی رتوبه ت و شیداری ئه رزه که نه بوایه، جماعت ناماده بوون به که مالی ئاره زوو، بو وهی له زه ت له جوانی دیمه نه که بدینن، له داوینی گرده که دا، له عاردی، له سه ر چیمه نه که دانیشن، یه کیکیان گوتی:

"چهند خو ش بوو، گه ر ئیستا سی چوار ته خته فهرشی تورکی لی ره راخرا بوایه"

هیشتا به ته واوه تی قسه که ی له زار له زار دهرنه چوو بوو که کابرای شینپوش دهستی به گیرفانیدا کرد، زور خاکپانه و بگره خاکه ساریانه، ته خته فهرشیکی گرانبه های زیرچنی دهرهینا که دهستکاری تورکی بوو. نوکهرانی و خولامان، وه ک بلیی ئه م کاره کاریکی زور ئاسایی بوو، فهرشه که یان له دهستی وهرگرت و له شوینیکی دیاریکراودا رایانخست. جماعت یه کسه ره له سه ری دانیشن. به لام من دیسان به واقی و په وه روانیمه ئه و پیاوه وه گیرفانه وه فهرشه که دریزیه که ی پتر له بیست پی و پانیه که ی زیاتر له ده پی ده بوو. بیئه وهی له دهستی خومدا بی و بزانه بیر له چی ده که مه وه، چاوانم گلۆفتن، به تایبه تی که ده مبینی هیچ که سیك چ شتیکی نا ئاسایی و سهیری له م کاره دا نه ده بینی.

زورم حه ز ده کرد هه ندی زانیاری له مه پ ئه م کابرایه بزانه، به لام نه مده زانی روو له کی و پرسیار له کی بکه م. راستت ده وی ئه وه نده ی سه رم له و زاتانه ی که پیشوازیان ده کرد سوپرده ما، نیو ئه وه نده سه رم له و زاتانه ی که پیشوازی ده کران سور نه ده ما. ئاقیبه ت که میك زاتم

وه به رخوناو له گهنجيك كه - به زوري به تهنيا بوو - پيدېچوو له پروي عيزهت و ئيحتوبارهوه له واني تر كه متر بي، نزيك بوومه وه و به ئه سپايي لي م پرسى كه ئه م پياوه پر خزمهت و خوشخزمهته شينپوشه كييه.

"ئوهى كه ده لى داوه له دهرى خهيات دهرچوه؟"

- به لى، ئوهى كه له كه ناروه وه ستاوه.

به رسقى دايه وه:

- ناياسم.

و بو ئوهى دريژه به و گفتوگويه له گهل مندا نه دات، ئورپى له كه سيكى دى دايه وه و سه رى قسه ي دامه زرانو باسى ناسمان و ريسمانى له گهلدا كرد.

له م كاتدا هه تاو گهرمتر ده بوو و به ره به ره ده بووه مايه ي سه غله تي خانمان. فاني خان و مان، به بي موبالاتيه وه، ئاورپكى له كابراي شينپوش دايه وه و (ئه وه نده ي من بزانه تا ئيستا هيچ كه سيك قسه ي له گهل دا نه كردبوو) و لى پرسى كه ئاخو به ريكه وت خيوه تيكي له گيرفاندا نيه. كابراي شينپوش كه پيدېچوو خو ي به شايسته ي ئه م شانازييه نه زانيت، له وه لامى ئه ودا دوو لو خو ي له به رده ميا نوشتانه وه. ده م و ده ست ده ستى به گيرفانيا كردو، بينيم يه كه له دواي يه كه پارچه و ميخي دارين و پهت و ميخ و خولاسه هه رچييه كه بو جواترين و شكودارترين خيوه ت پيوست بي، له گيرفاني دهره ينا. گهنجه كان له هه لداني خيوه ته كه دا يارمه تيان دا، و هه موو پانتايي فهرشه كه ي داپوشي، و ئه مجاره ش هيچ كه سيك كه مترين سه رسامى و ته عه جوبى نه نواندا! به هيچ جو ري شته كه يان به لاه سه يرو نا ناسايي نه بوو.

من خوم له خومدا، گيروده ي شپرزهي و په ريشانيه كي تونو، بگره ترسيكى راسته قينه ش بوو بووم. كاتي كه ديم ئه م كابرايه له سه ر داوايه كي ديكه، سي ئه سپى سواري، له گيرفاني دهره ينا، مه گه ر هه ر خوا بزاني چ حاليكم لي هات، به لى، ده بيني؟ سي دانه ئه سپى په شي جوان، به زين و ته داره كي ته واوه وه! مه عز بو خوا، تو زي بير بكه وه! بيه ينه به رچاوى خوت! سي دانه ئه سپى زينكراو له هه مان گيرفانه وه دهر په رين، كه جانتايه كه و دوور بيني كه و فهر شيكى گولداري بيست پى دريژو ده پى پان و خيوه تيكي به هه مان ره هه ندان و به هه موو كه ره سته يه كيه وه، لى هاتبووه دهرى! ئه گه ر سويندم بو نه خوار دباي كه ئه م شتانه م به چاوى خوم ديت، بيگومان باوه رت نه ده كرد.

چه ند كابراي شينپوش خو ي شپرزه ده كردو خاكه ساري ده نواند، جماعه ت ئه وه نده كه متر بايه خيان ده دايى. روخساري زور بي پرهنگو هه ليزر كاو بوو، هه ر چيم ده كرد نه مده تواني چاوى لي بگوازمه وه، ترسيكى وه هاى ده خسته دلمه وه كه مه حال بوو له وه ي پتر له حوزوري ئه ودا هه ل بكه م.

خهريك بووم له م كوړو مه جليسه هه ليم، و ئه م كاره، به حوكمى ئه وه ي ده ورو رو ليكي ناچيزم تيايدا هه بوو "1"، ناسان ده هاته به رچاو. ده مويست خوم بگه يه نمه وه شارو سبه يني

دووباره بچمهوه بو دیداری جهنابی یون، و نهگهر بویرم ههندی شتی له مەر ئه و کابرا شینپوشه سهیرو عه جیبه لیپیرسم. داخه کهم ههلم بو هه لئه کهوت که به دزییه وه هه لیم و برۆم!

له گولگه شت و باخه که تیپه پری بووم و له بناری گرده کهدا، له نیو چیمه نه کهدا بووم که له ترسی ئه وه ی نه با له ناغافلدا، له ده ری شه قامه کاندای، له نیو چیمه ن و سه وه زاره کهدا، گرفتار بیم، په ریشان و په شیو چاویکم به ده وری خو مدا گیپرا. که بینیم کابرای شینپوش له داوه به ره ولای من دیت، مه گهر هه ر خوا بزانی چ ترس و خوفیکم لینیشت!

له و کاته دا کلاوه که ی له سه ر داگرت و ئیکلامیکی بو کردم ئه م ما ئیکلام. له عه مراتما که س ئیکلامی وه های بو نه کرد بووم. به ئاشکرا ده یویست لیم نزیک ببیته وه و قسم ده گه لدا بکا، و من نه مده توانی خو می لیبدزمه وه، چونکه ئه و کاره ده بوو به بی ئه ده بی. ئیدی منیش به ریزه وه کلاوه کهم له سه ر داگرت و ئیکلامیکم بو ئه و کردو به سه ری کوته وه له به ر هه تا وه کهدا مامه وه، ده تگوت له وینده ر چه قیوم. وه کو چون بالنده یه که ماریک ئه فسوونی کردییت و له جیی خو ی بهنج بووی، به و ئاوایه، به دلی پر له ترس و خوفه وه زه ق زه ق چاوم تیپری بوو. ئه ویش زور شپرزو په شیو دیار بوو، سه ری هه لئه ده پری و به هه مان ده قه وه ئیکلامی ده کردو کړنو شتی ده هیئا. ئه نجام هاته پی شه وه و به ده نگیکی نزم و له رزو که وه، و به شیوازیکی کهم دابیژیک سوا لکه رانه له گه لدا که وته قسان:

"بمبوره نه گهر بی پیشه کی و بی هیچ ناسیاوییه که زاتی ئه وه م به خو دا بی که له جه نابت نزیک بمه وه، به نده تکایه کم له خزمه تی موباره کی مسیودا (جه نابت) هه یه. ریگم پی بفرموون که...

به هه مان ئه و په شیوی و په ریشانیه وه که به سه رما زال بوو، هاوارم کرد:

— **مه عز بو ره زای خوا، ئاخر من چ کاریکم بو کابرایه کی.... له ده ست دی که...؟"**

هه ردوو کمان خاموش بووین، و پیموایه سو رو هه لگه پراین "2" *.

دوای که موکه یه که بی ده نگی، له سه ر قسه که ی رو یی:

"**له م ماوه یه دا که به خزمه تی جه نابت مشه رف بووم و فه یزی ده م دووی ئیوه م پیپرا، چه ندین جار (مسیو) ریم بده عه رزی جه نابی با سه عاده ت بکه م) به ئیعیابی له راده به دره وه که وتمه ته مه شای ئه و سیبه ره جوانه ی که جه نابتان به ته وازو عی خانه دانانه وه و به بی موبالاتیه وه، له به ر هه تا وه کهدا فری ده ده یه سه ر عاردی، به لی، هه مان ئه و سیبه ره یه جگار جوانه ی که هه نوو که له ژیر پیتاندا که وتوو. پیشنیازیکم هه یه که هه لبه ته پیشنیازیکی بی په روایانه یه، بمبوره: "ئه م سیبه ره به من نافرۆشیت؟"**

زاری لیک نا، وام خه یالده کرد که چه قه نه ی ئاشیک له که لله مدا ده گه پری. تیا ما بووم نه مده زانی چون وه لامی پیشنیازه سه یرو سه مه ره که ی ئه م کابرایه، که مرخی له کړینی سیبه ره کهم خوشکردبوو، بده مه وه؟ له دلی خو دا گوتم: "**دیاره شیته**"، و ئه وسا به شینه یی وه لام دایه وه: "**ئو! ئو! دۆستی نازیز، ئه دی ئه و سیبه ره ی که خو ت هه ته، به س نیه؟ من نه مجۆره سه ودا و معامله یه زور به غه رب ده زانم.**"

قسەكەى بېرىم:

"من له نىو ئەم گىرفانەمدا ھەندى شتم ھەيە كە لەوھىيە بەلای جەنابتەوھ بايەخدار بن. جا من پىموايە، گراتتەن نىخ لە برى ئەم سىبەرە ھەرە بەنرخەى مسىو، يە جگار كەمە."
دووبارە ئارەقەيەكى سارد نىشتە سەر ئازام، چونكە گىرفانەكەيم وەبىرھاتەوھو ھەرچىم كردو كۆشا نەمزانى چۆن و بۆ پىم گوت: "دوستى ئازىز". لەسەر قسەكانم رۆيىشتم و ھەموو توانايەكى خۆم وەگەرخست تا بە زەبرى ئەدەب قەرەبووى ئەو ھەلەيە بكەمەوھ:
"سەرورەى من، نۆكەرى بچووكتان عەفو بفرموىن. ھەلبەتە لە مەبەستتان تىناگەم. چى!
سىبەرى من...."

قسەكەى بېرىم:

"تاقە شتىك كە لەمىنوم گەرەكە ئەمەيە كە ئىجازە بفرموىن تا ئەم سىبەرە گرانبەھايە لىرە، لەسەر ئەم ئەرزە ھەلبىگرمەوھو بىخەمە گىرفانەمەوھ. جا سەبارەت بە جۆرى جىبە جىكردى ئەو كارە عەرزى جەنابى با سەعادەتتان دەكەم كە من بە خۆم ئەم كارە دەكەم. جا من لە جىياتى ئەم سىبەرە، بە مەنونیەوھ، ئەم ھەقە بە مسىو دەدەم كە سەر پشك بى و لە نىو ھەموو شتە گرانبەھاكانى نىو گىرفانەمدا، يەككىيان بۆ خۆى ھەلبىزى: گىيا جادوويى گلۆكۆس، مېھرگىيا، دوو پولى جولەكەى سەرگەردان، سەكەى دز، سەرھى خولام رۆلان، جنۆكەى مالى، بە ھەر نىخى كە بەدلتان بى "3" * بەلام نا.... ئەم شتانە بە كەلكى ئىوھ نايەت. مەسلەحتە لە وەدایە كە كلاًوھ جادوويەكەى فورتوناتوس، كە بە شىوھى كلاًوھى تازە دروستكراوھ، يان ھەنبانەيەكى وەكو ھەنبانەكەى ئەوتان بەدەمى...
ھاوارم كرد:

– ھەنبانەكەى فورتوناتوس!"

سەربارى ترسە لە رادەبەدەرەكەم، ئەم وشەيە بە جارى ئەقل و ھۆشى بردبووم، سەرەگىزكەم پىكەوت، وام خەيال دەكرد كە سەكە زىرەكان بە بەرچاومەوھ گرشەگرش دەدرەوشىنەوھ.
– مسىو، فرموى دىقەتى ئەم ھەنبانەيە بەدەم تاقى بكەرەوھ.

بەدەم ئەم قسانەوھ دەستى بردو ھەنبانەيەكى چەرمى خۆشەكراوى زۆر گەورەى كە مەحكەم دورا بوو، و دوو پەتى درىژى پىوھ بوو، لە گىرفانى دەرھىنا. ھەنبانەكەى خستە بەردەستم، و منىش دەستم پىدا كرد. دە سەكەى زىر، پاشان دە سەكەى دى، ئەوسا دە سەكەى دىكەو ھەرەوھا دە سەكەى دىكەشم لىدەرھىنا:

"قەبولمە! قايىلم، رىك كەوتىن! لە برى ئەم ھەنبانەيە سىبەرەكەمت دەدەمى."

دەستى گرتەم لە بەردەمدا چۆكى دادا: سەيرم كرد لە سىبەرەكەم نەوى، لە سەرەوھ تا خوارى، بە كاوھخۆ، نەرم نەرم و بە زەبەردەستىيەكى سەيرەوھ، لەسەر چىمەنەكە ھەلىگرت، لوولى داو قەدى كردو، ھەنگى لە گىرفانى نا.

ھەستايەوھ، ديسان ئىكلامىكى بۆ كردم و بەرەو باخەكە گەرايەوھ. وام ھاتە بەرگوى كە بە ئەسپايى پىدەكەنى. بەلام من پەتەكانى ھەمبانەكەم توند گرتىوو. عارەكەى دەوروبەرم نقومى

تیشكى خۆرهكه بوو بوو و دەبرىقايەو و، ھىشتا پەرتەھواس و پەرىشان بووم و ھەخۇ
نەھاتبوو مەو.

پەراوئىز:

1- ھەندى كەس ويستويانە جۆرە لىكچوونىك ە نىوان ئەم كاراكتەرە چىرۆكفانىيەو
سىرس دۆقرىناى جواندا بدۆزىيەو كە بەر لەوھى شوويەكى سوودمەندتر بە پىئويكى
تر بكات، ميانەيەكى خوشى دەگەل شاميسۇدا ھەبوو، وجۆرە ئومىدىكى ئاشقانى
لە دلى شاميسۇدا دروست كرديوو.

2- ئەمە دان پىدانانىكى راستەوخوى شاميسۇيە كە زۆريەى كات وەكو بىگانەيەك
تەمەشاكرارەو نەيتوانيو دەگەل ھىچ ژىنگەيەكدا بسازىت و ھەلبكات.

3- ئەمە ئەو وەبىر دەخاتەو كە ئەم شەيتانە، بەتايبەتى لە سەدەكانى ئاقىندا چ
سىمايەكى خوشباورانەو كۆمىدى دراوتى. بەلام وەك ئاگادارىن شاميسۇ زۆر
دلبەندو ئاشقى خوئىندەوھى فابيلوى (چىرۆكى گيانلەبەران) فەرەنسى بوو. فابيلو،
وەك دەللىن چىرۆكىكى كورتى شىعەرييە كە ھەندىجار خوش و كۆمىدييە و ھەنئىجارىش
پە پەند و ئامۆزگارىيە. فابيلو ژانىكى ئەدەبىيە كە لە سەدەى سىانزەو چوار دەدا باو
بوو.

* - گىيەى گلوكۇس: كە (ئارنىم) پىشتەر لە چىرۆكەكەى خوئىدا (ئىزابىلى مىسر) نىوى بر دوو،
تواناى ئەوھى ھەيە زمانەى ھەموو قەللىك بكاتەو ھەموو دەرگايەك بكاتەو. جا بۇ
و دەستەپىنانى ئەم گىيە، داركونكەرەيەكى رەش دەگرن كە پىشودختە دەركەى ھىلانەكەيان
بەستوو. چونكە داركونكەرە ئەم گىيە دەناسىت، بۇ كەردنەوھى دەركى ھىلانەكەى دەكەوئتە
تاقىب و دۆزىنەوھى ئەو گىيە.

* - سەكى دز: سەكەيەكە كە ھەر جارىك بۇلاى خاوەنەكەى خوئى دەگەرئتەو، تەماسى لەگەل
چەند سەكى زىردا كرديو، ھەمووى لەگەل خوئىدا دىنى.

* - سفرەى خوئامى رۆلان: سفرەيەكە بەزەبرى جادوو و ئەفسوون، پە دەبىت لە ھەر جۆرە
خواردنىك كە دل ئىشتىيەى بكات.

* - فورتوناتوس: ھەنەنەيەكى ھەبوو كە لە بن نەدەھات، چەند زىرت لى دەرھىنابا ھەر بە تال
نەدەبوو. و كلاًوئىكى جادوويى ھەبوو كە لە سايەيدا بۇ ھەر كۆيەكى ويستبا دەرئوى. شا مسىو
ئەم بابەتەى لە سالى 1806دا لە درامايەكى شىعەرييدا كە تەواوى نەكرد، بەر جەستە كر دوو:
زۆرى حەز لە ئەفسانانى مىللى بوو، و لەو ماوھىدا كە لە پارىس ئاكنجى بوو بۇ خوئىندەوھى
ئەم ئەفسانانە ھاتوچوى كىتەبخانەى ئىمپراتورىيەتى دەكرد.

* - مېھرىگيا: وەكو ماناى حەرقى بە ماناى (مىردەكى دارىن) دىت. ھەروھە مېھرىگيا ناوى
چىرۆكىكى فوكەيە كە لە سالى 1810دا لە گوئارى پانتىون دا بلاو بوو تە وە. "بە گوئىرەى

لېكدانه وې كوروا *Goeyroy*، له سه ده كاني ناقيندا وا ته سه ور ده كرا كه به شپوه غه ريبه كاني ره گ و ريشه كاني خوي، وينه و بيچم و شپوه ي سه راپا و هم و خه يالي غه ريب و پيكه نيناوي مروژ و هير ديتنه وه، له ژيرقه نارو سنياره دا، له نوتفه ي ئيعدام كرا وانه وه چنډه بيت و له دايك ده بيت. رولي هم گيايه له جادو و گهري و ناماده كرنې شه يتاندا زور بووه.

* - روح يان جنوكه ي مالي، كه براياني گريم له نه فساناني ئالمانې دا ده لين: په يوه ندي نزيكي به ميه رگياوه هه يه. " و اباوه كه له شووشه يه كدا داده نري و سه ره كه ي توند ده نريته وه. له جالالوكه ي ته و او ده چيت نه له دوو پشك، به لام به به رده وامي ده جوليت. هه ره كه سيك بيكرت، به رده وام له گيرفاني خويدا ده ي بينيته وه و شووشه كه له هه ر شويني دابني، به رده وام و خو به خو ده گه ريته وه ناو گيرفاني. ده بيته مايه ي به خته و ه ريبه كي فره، تواناي كه شفكردي گه نجيناني نه يني و شاروه ي ده داتي، ده بيته مايه ي نه وه كه دوسته كاني خوشيان بوي، و دژمنه كاني ليبي بترسن و سلي ليكه نه وه. هيزو تواناي پولايين به خاونه كه ي ده به خشيت، به جوري كه خاونه كه ي هه ميشه له شه ردا سه رده كه وي و هه رگيز نه سپري دژمن نابيت. پيوست ناكات و ه كو ميه رگيا سه ره پرشتي و خزمه ت بكرې، بشوردري و يان جلي له بهر بكرت. به لام هه ره كه سيك تا روژي مه رگي خاوه ني بي، ده بي له گه ل نه ودا بچيته دوزه خ و، له بهر نه مه يه كه هه ميشه له يري فروشتني دايه. هه لبه ته به هه رزاترين نرخ نه بي نافروشري، جا بو نه وه ي له دوا نه جامدا خاوه نيكي هه بي به كه مترين نرخ ده فروشريت.

ئەنجام وەخۆ ھاتمەو و بە ھەشتا و کەوتە خولیاى بەجیھیشتنى ئەو شوینەى کہ خواخوم بوو ئیدی هیچ کاریکم لەوئى نەبیت. یەکەمجار گیرفانەکانم لە دراوو سکەى زێر پرکرد. پاشان ھەنبانەکەم لە مل کردو لە باخەلمدا شاردمەو و بە دزییەو و بە باغستانەکە و دەرکەوتم و خۆم گەیاندە شارپیەک و بەرەو شار وەرێکەوتم.

نقومی بیرو خەیاڵاتی خۆم بووم، نزیکى دەروازەکە بوو بوومەو و کہ لە ناکاو لە پشتەو و گویم لە دەنگیک بوو:

"لاووا ئەھای! لاوکوا گوئی بگرە!"

ئاوێم دایەو. پیرەژنیك بانگی دەکردم:

"وتم با مسیو ئاگادار بئى، سێبەرەکەى ون کردوو!"

- زۆر سوپاس، مەمنونم، دایە گیان!"

لەبرى ئەم چاکەییەى سکەییەکی زێرم بوو ھەلداو بە ژێر درەختەکاندا رویشتم.

لەبەر دەروازەى شاردا ھەمان قسەو ئاگاداریم گوئی لیبوو وەو. پاسەوانى دەروازەکە گوئی:

"مسیو، سێبەرەکەى لە کوئی داناو؟"

دەتوانم بلێم کہ لە ھەمان کاتدا سئى چوار ژنیك تیگرا گوتیان:

"وی یا عیسا مریەم! نەگبەتە سێبەرى نیە!"

ئەم قسانە بەرە بەرە بێتاقەتیان کردم، و زۆر بە دیقەت خۆم لە ریکردنى بەر ھەتا و دوور دەگرت. بەلام ئەم کارە لە ھەموو شوینیکیدا نەدەلوا، بوو نمونە ئەم کارە، لە شەقامى سەرەکی شاردا، کہ بوو نەگبەتى ناچار بووم، ریک لەو کاتەدا پینیدا تیپەرم کہ منداڵان لە قوتابخانە بەردەبوون، نەدەلوا. منداڵیکی قەموورى مەلعوون کہ ئیستاش لەبەر چاومە، یەکسەر ھەستیکرد کہ من سێبەرم نیە "1" بە قاوہقاو لەبەردەم ئاپورای قوتابییان و خوینکارانى ئەو دەقەرەدا پۆتى شکاندم، ھەر ریسواى کردم. و قوتابیەکانیش یەکسەر کەوتنە بەرد باران و سیاناو و قورواو بارانکردنم. ھاواریان دەکرد: **"دروسکاران، چاکەکاران، عادتیان وایە کہ لە کاتى ریکردن بە بەر ھەتاو، سێبەرەکانیان لەگەل خۆدا بەرن."**

بوو ئەوئى لە چنگیان دەرباز بم، چنگ چنگ سکەى زێرم بوو ھەلەدان و، خۆم بە گالیسکەییەکدا کرد کہ خەلکانى دلسۆز فریایان خستم.

ھەرکە خۆم بە تەنیا لە نیو گالیسکەکەدا بینییەو، بە کول گریام. ھەر زوو دلم خەبەرى دا ئەگەر زێر لەم دنیا یەدا چەند لە شایستەیی و لیاقەت و کەسایەتى و فەزل و ھونەر زیاترو گرینگترى، ئەوا سێبەر لە خودى زێریش زیاترو بالاترە.

من که جاران سه‌روهت و سامانم کردبوو به قوربانی ویزدانم. هه‌نووکه سیبهره‌که‌مم به سه‌روهت و سامان فرۆشتبوو. ئاخۆ له‌مه به‌دواوه، له‌م دنیا‌یه‌دا، له‌سه‌ر رووی زه‌میندا ده‌بی‌چ چاره‌نووسی‌کم بی‌؟

هیشتا له‌هه‌ره‌تی په‌ریشانی و په‌شیوی خۆمدا بووم که گالیسکه‌که له‌به‌رده‌م ئوتیله‌که‌ی پیشوومدا پرایگرت. که بیرم له‌ژووره شوومه‌که‌ی ژیر شیروانیه‌که‌که‌که‌ده‌وه، موچوره‌که‌یه‌کم پیدایا هات و به‌ده‌نم راجفری. داوام کرد باروبنه‌ناچیزه‌که‌م له‌و ژووره بیینه‌خواره‌وه. باروبنه‌که‌م به‌لووت و پووتیکه‌وه وهرگرت. چهند دراویکی زی‌م داناو به‌گالیسکه‌چی‌که‌م گوت که بۆ باشترین ئوتیلم بیات. ئەم ئوتیله‌ پروو له‌باکوور بوو، نسی‌بوو، ترسی هه‌تاوم نه‌بوو. پرێک زی‌م به‌کابرای گالیسکه‌چی داو داوام کرد که جوانترین شووقه‌م نیشان بدن که به‌روانیته‌سه‌ر شه‌قامه‌که، و له‌وی، خیرا ده‌رگا‌که‌م له‌سه‌ر خۆم داخست.

به‌مه‌زنده‌ی تو ئەوسا چیم کرد؟ ئەه‌ی شامسیوی نازیم، شه‌رم ده‌که‌م ته‌نانه‌ت بۆ تویشی بگی‌رمه‌وه. هه‌نبانه‌ شوومه‌که‌م له‌باخه‌لم ده‌ره‌ینا. به‌توندی و تووره‌یه‌کی شیتانه‌وه، زی‌رو زی‌ر، و زی‌م لی‌ی ده‌ره‌ینا. ئەم زی‌رم به‌سه‌ر عارده‌که‌دا بلاوده‌کرده‌وه، به‌پی‌وه ده‌چوومه‌سه‌ری، به‌سه‌ریا ده‌رۆیشتم، پیشیلم ده‌کرد، به‌زپوه‌ر به‌ژووره‌که‌دا غلم ده‌کرده‌وه، له‌کاتی‌کا دل‌ه‌ی نه‌گبه‌تم له‌ده‌روشانه‌وه و زپه‌ی ئەو زی‌ره‌ تیر ده‌کرد، بی‌وچان له‌سه‌ر یه‌که‌له‌کم ده‌کرد، به‌سه‌ر یه‌که‌دا هه‌لمده‌دایه‌وه و ده‌مکرد به‌خه‌رمان، تا سه‌ره‌نجام شه‌که‌ت و ماندوو له‌سه‌ر ئەم جی‌گا گرانبه‌هایه‌ پراکشام، به‌وپه‌ری له‌زه‌ت و خوشیه‌وه هه‌لگی‌رو داگی‌رم ده‌کرد، سه‌رمه‌ست و سه‌رخۆش و بی‌خه‌به‌ر له‌خۆ، خۆم تیایدا ده‌گه‌زاندا. شه‌وو روژی‌کم به‌و ئاوايه‌ رابواردا. ده‌رگا‌که‌م نه‌کرده‌وه شه‌وی خۆم له‌سه‌ر خه‌رمانی زی‌ر بینیه‌وه، سه‌ره‌نجام له‌سه‌ر خه‌رمانی زی‌ر خه‌و بردمی‌ه‌وه.

خه‌وم به‌تووه‌ بینی. وام هه‌ستده‌کرد. که له‌به‌ر ده‌رگا شووشه‌یه‌که‌ی ژووره چکۆله‌که‌ی تو‌دام و تو ده‌بینم که له‌پشت می‌زی نووسینه‌که‌ته‌وه، له‌نیوان ئیسکه‌په‌یکه‌ری‌ک و گورزه‌یه‌که‌ گیای وشکه‌وه بوودا دانیشتوویت. کتیبه‌کانی هاله‌ر "2" و هومبولت "3" و لینه "4" ت له‌به‌ر ده‌مدان، و به‌رگی‌ک له‌به‌ره‌مه‌کانی گوته‌و ئەلقه‌ی جادوو "5" ش له‌سه‌ر نیمته‌خته‌که‌ت کرابوو‌ه‌وه. ماوه‌یه‌کی زۆر له‌تۆ، پاشان له‌هه‌موو شته‌کانی ده‌وروبه‌رت پامام و ورد بوومه‌وه، به‌لام تو له‌جیی خۆت نه‌ده‌جولای، هه‌ناسه‌ت نه‌ده‌دا، مردبوویت!

بیدار بوومه‌وه. به‌ئه‌قلم هیشتا به‌یانیه‌کی زۆر زوو بوو. سه‌عاته‌که‌م له‌کار که‌وتبوو. ده‌تگوت ئازای گیانم تیکشاه‌وه شه‌که‌ت و ماندوو بووم، خه‌ریک بوو له‌برساناو له‌تینوانا ده‌مرم. له‌دوینی به‌یانیه‌وه هیچ نه‌خواردبوو. به‌توره‌یی و بی‌زاری، ئەو زی‌رم که یه‌که‌ دوو سه‌عاتی‌ک له‌وه‌پیش، شیت ئاسا دل‌م پی‌خۆش بوو، و مه‌ستی مه‌ستی کردبووم، تو‌ردایه‌ لاوه. هه‌نووکه‌ لی‌م بوو بوو به‌بارو مایه‌ی بی‌زاری و توره‌یی و نه‌مه‌زانی چی لی‌بکه‌م. نه‌ده‌بوو به‌و شیوه‌یه‌ له‌و عه‌رده‌ بکه‌وی. که‌وته‌م تا قی‌کردنه‌وه‌ی ئەوه‌ی که بزانه‌م هه‌نبانه‌که‌ هه‌لیده‌لوشیته‌وه یان نا... به‌لام بی‌ه‌وده‌ بوو. هه‌نبانه‌که‌ نه‌ده‌چوو ژیر ئەم باره‌! هیچ یه‌کی‌ک له‌په‌نجه‌ره‌کانم به‌رووی ده‌ریادا

نەدەكرایەو. ناچار بووم بە ھەزار زەحمەت و دەردانی ئارەقەى شین و مۆرەو ھەببەمە ئەو كەنتۆرە گەورەییەى كە لە وچخانەكەدا بوو. جگە لە چەند مستیك ھیچم لەسەر عەردەكە نەھێشتەو. كە لەم كارە بوومەو، شەكەت و ماندوو، خۆم دا بەسەر كورسیەكى دەسكارداد و چاوەروانم كرد تا بەرە بەرە گارسۆن و پێشخزمەتانى میوانخانەكە بكەونە جم و جۆل. ئەوسا داواى خواردنم كردو ناردم بە شوین خاوەن ئوتیلەكەدا. دەربارەى كاروبارو نەزم و نيزامى ئایندهى مالهكەم قسەم دەگەلى كرد. بێنەل ناویكى، وەكو پیشكارو پێشخزمەتى شەخسى پیناساندم. سەروسیماى سادەو ھۆشمەندانەم زۆر چوو دەلەو. ئیدی لەو بە داو، بە دلسۆزى و وفادارى خۆى بوو بە شەرىك و خەمپەوینى رەنج و مەینەتیەكانى ژيانم، لە تەحەمولكردنى ئەو چارەنووسە پەر ئازارو خەمناكەدا كە ھەمبوو یارمەتى دام. سەرانسەرى رۆژەكەم دەگەل نۆكەرانى خێمردەو پینەدۆزو كەوشدرو و خەیاتان و فرۆشیاراندا بەسەر برد. جیگەر بووم، نەمازە شتى گرانبەھاو جەواھیری زۆرم كپى، بۆیە ئەمەم كرد تا بەشیكى كەم لە سكە زێرەكانم لە كۆل خۆ بكەمەو، بەلام كۆما زێرەكە ھەر لە شوینى خۆى بوو، لەو نەدەچوو كە ھیچ كەمى كرىبیت.

لەگەل ھەموو ئەم شتانەدا، خراپترین وەزەو حالم ھەبوو، لە خەمناكترین دوو دایدا دەژیام. نەدەویرام پى بنەمە ئەو دیوى دەرگاكە، شەوانە، بەر لەوھى لە ژوورە تارىكەكەم وەدەرکەوم، فەرمانم دەدا كە چل دانە مۆم لە سالۆنەكەمدا داگیرسینن. بە ترسو لەرزەو، بەرخوردى ترسناكى خۆم دەگەل قوتابییەكاندا، وھیاد دینایەو. زۆرم لە خۆ كردو لیپرام كە جارێكى دیکەش خەلكەكەو راي خەلكەكە تاقى بكەمەو. ئەوسا ھەتاو بوو. شەوى، درەنگانى، خۆم لە پالتویەكى دەلبەو پىچا، شەپقەكەم تا سەر چاوانم ھینایە خواری و بە ترسو لەرزەو وەكو تاوانبارىك بە خشكەیی لە مال وەدەرکەوتم. لە شوینىكى دوورە دەستا بوو كە سەرەنجام لەبەر سیبەرى ئەو خانووانەى كە تا ئەو ساتە بوو بوون بە پەناگام و حەشاریان دابووم، ھاتمە دەرى، و بەو نیازەى كە لە زمانى ریبوارانەو ھەببەمەو، ھاتمە بەر ھەیفە شەو كە. برادەرى نازیز، مەگەر ھەر خۆم بزەم چیم بەسەر ھات، بمبورە لە شروڤەو گپرانەوھى ئەو دەردەسەریبەى بەسەر مندا ھات.

ژنان، بە زۆرى لە ناخى دلەو بەزەبیان پیندا دەھاتمەو و بە ئاشكرا ئەم سۆزو بەزەبیەیان دەردەبەرى، و ژاراوى ئەو نەشتەرى كە ئەم بەزەبیە لە گیانى دەدەم ھیچى كەمتر نەبوو لە نەشتەرى كوشندەى تەلفیزی لاوان و تانەو تەشەرى خۆ پەسندانەى پیاوان، بە تاییبەتى تەشەرى ئەو كەسانەى كە خەلكانىكى بە ھەيكەل و بەقەدو بالوو تۆكەم نەبوون، و سیبەرىكى پانو پۆریان لە خۆ بەر نە دەدایەو. كیژىكى جوان و دلرفین كە دەگەل دایك و باوكیدا بوو، لەو دەمەدا كە باوك و دایكى بە جددى و بە پارێزەو دەیانروانیە پى خویان، بە ریکەوت چاوى پەرشنگدارى بەرەو من وەرگپرا، و كە بینى من سیبەرم نیە، لە ترسا كەوتە لەرزین، پووە جوانەكەى بە سەر پۆشەكەى داپۆشى و، سەرى داخست و بەكپى دووركەوتەو.

لهوهی پتر تهحه مولم نه کرد. فرمیسک به خوړ له چاوانم هاته خواری، رهنجاوو دلشکاو، به لارهوه لارهوه خوځم به تاریکیه که دا کرد. بؤ وهی لاقم له دووم بیټ، خوځم به دیواری ماله کانه وه گرت و به خاوه خاو و به درهنگه وه، نه و جا توانیم بؤ ماله کهم بگه پریمه وه.

به دریزایی نه وه شهوه نه نووستم. به یانی هه موو هه ول و تهقه لایه کم بوو به وهی که که سیك بؤ سوږاخی کابرای شینپوش بنیرم. به لکوئی نه مه خوايه بیدوژمه وه و، نه گهر نه ویش وه کو من، له م سهودا گه و جانه یه په شیمان بوايه، دوو شه شم بوو! (بیندل) م گاز کرد. به ده ماخ و زیتله و هوشمه ند دیار بوو. سیمما بیچم و هه یه تهی نه و پیاوهم به دروستی بؤ نووسی که چاره نووسی من، که گه نجیکی له دستا بوو، که ژیانم به بی نه و گه نجه یه کپارچه دهر دو عه زاب بوو. نیشانی کات و شوینی دیداری خوځم له گه لیا، بؤ هه لدا. وه سفیکی هه موو نه و که سانه م بؤ کرد که له و مه جلیس و کوږه دا نامه بوون، بؤ زانیاری زیاتر، له دواي قسه کانه وه پیمگوت که به دیقه ت چاو بؤ دووربینیکی دؤلاندو و تهخته فهرشیکی زیږچنی تورکی و خپوه تیکی جوان و رازاوه و بؤ نه سپانی رهش بگیریت، نه و شتانه ی که په یوه نندیان به چیروک و حیکایه تی نه و کابرا رازداره وه هه بوو که گوايه مایه ی بایه خ و سه رنجی که س نه بوو، و دهر که وتن و په یدا بوونی نه و، نارامی و به خته وه ری منی به جاری نه هیشت.

دواي نه وهی نه و زانیاریانه م دایه، چووم و نه و ندهی که پیم هه ل بگیریت، زیږم هه لگرت، به ردی گرانبه ها و جه و اهیراتی زور به نرختریشم خسته سه ری و گوتم:

"بیندل نه م شتانه زور ریگایان هه موار ده کن و زور شتی نیچه مه حال ناسان ده کن. جا له م رووه وه وهک من ره زیل مبه، نه که ی له من ره زیلتر بیت، ده یسا برؤ، و ناغای خوټ، به هه و آلنیکي خوټ، که هه موو هیواو نومیدنیکي به و هه و آلوه به نده، شادو دلخوټ بکه!"

درهنگانیک به خه مباری گه پرایه وه. هیچ یه کیك له دست و پیوه ندو خو لامانی جه نابی یون، هیچ یه کیك له میوانه کانی (که بیندل قسه ی ده گه ل گشتیاندا کردبوو) که مترین ناگاداریان له مه پ کابرای شینپوش نه بوو بوو. دووربینیکی نوی له ویندهر بوو، و هیچکه سیك نه یده زانی له کوپوه هاتووه، فهرش و خپوه ته که هیشتا هه ر به گرده که وه بوو، فه پاش و پیشخزمه تان ستایشی سه روه ت و ده ولته تی ناغای خو یان ده کرد، هیچکه سیك نه یده توانی بلئی نه م شته جوان و تازانه ی چوځ بؤ خوئی فه راهم کردوه. خویشی دلئی به م شتانه خوټ بوو و له زه تی لیده بیینی، لی دهر به سستی نه وه نه بوو که بزانی له کوی به ده سستی هیناون. نه و لاوانه ی که سواری نه سپه کان بوو بوون هیشتا نه م نه سپانه یان له ته ویله کانی خو دا پراگرتبوو، ستایشی که ره م و سه خاوه تی جه نابی (یون) یان ده کرد که به دیاری نه و نه سپانه ی دابوونی. نه مه تی کپرای نیوه پوکي راپوړو هه و آلوه دوورو دریزه که ی بیندل بوو، که پیاوه تی و دووربینی نه و، و پرای ناکامی هه وله کانی، به هق بووه مایه ی رهامه ندی و ستایشی من. نیدی به خه مبارییه که وه نامه ژم کردی که به ته نیام جی بیلی.

له سه ر قسه کانی روئی و گوتم:

"من ههوالی ئەو شتەم هینایە خزمەتی جەنابی موبارەکتان کە زانینی لە زانینی هەر بابەتیکی دیکە بۆ مسیۆ پێویست تر بوو. جا ئیستا پەيامیکی دی ماوه کە پێویستە عەززی خزمەتی با سەعادەتتانی بکەم، ئەویش گەیانندی پەيامیکە کە ئەمڕۆکە بەیانی کاتی لە ماڵ هاتە دەری تا بە دووی کارێکدا بڕۆم و کارەکەشم نەبوو، لەبەر دەرگادا تووشی کەسیک بووم کە ئەم پەيامە بە ملدا دام. و ئەمەش دەقی ئەو پەيامەیه کە ئەو پیاوه پێی گوتم: "بە جەنابی پیتەر شلمیل بلین کە ئیتەر من لێره نابینی، چونکە گەرکەمە تا بایەکەیی خووش و هەمواره لە دەریا بپەرەمەوه و بگەمە بەندەر، بەلام لە ئەمڕۆه تا سالیکی دی شانازی بەوهوه دەکەم کە سەردانی بکەم و سەودایەکی دیکە دی دەگەندا بکەم کە لەگینە ئەو کاتە بە دای بییت و قەبوولی بکات. سلاوی زۆر هەژارانەیی منی پێی بگەینە و دانیای بکە کە منەتباری ئەوم" لێم پرسسی کێیه، وهلامی دامهوه کە جەنابتان زۆر باشی دەناسیت.

بە دایکی پر لە هەستی پێشبینییەوه هاوارم کرد:

- ئەو پیاوه چی بیچم و هەینەتیکی هەبوو؟

هەنگی بیندل، موو بە موو کەوتە وەسفی کابرای شینپۆش بۆم، ریک بە و شیوهی کە لە گێرانهوهکەیی خوێندا وەسفت کردبوو.

دەستەکانم هەلگۆفتن و هاوارم کرد:

"ژارۆ! ئەوه خۆی بووه!"

ئەوسا هەموو شتیکی بۆ روون بووهوه و بەره بەره لە مەسەلهکە حالی بوو.

بە ترس و نیگەرانیەوه هاواری کرد:

"ئەری، ئەو بوو، خۆی بوو! منی کویر، منی شیت و گەوج، نەمناسییەوه، و خیانهتم لە ئاغای خۆم کرد!"

فرمیسی گەرمی پرشت، کەوتە توندترین و تالترین سەرزەنشستی خۆی، خەم و پەژارە و دامایەکەیی سۆزو بەزەیی و پروژاندم. کەوتە داندانەوهی، چەندین جار دانیام کرد کە زەرەیهک گومانم لە وەفاداری ئەو نیه، و بەلەز بۆ بەندەرم ناردو رامسپارد کە بە پێی توانا، هەنگاو بە هەنگاو دواي ئەو کابرا سەیره بکەوێت و بە بست لێی دوور نەکەوێتەوه. بەلام هەمان رۆژ گەلەکەشتییەکی گەوره کە بە هۆی دژبە و بای ناسازوه له بەندەرەکەدا لەنگەریان گرتبوو، بەرهو شوینانی دی، بەرهو کەنارین دی، بە ریکەوتیون، و کابرای شینپۆش هیچ شوینەواریکی لە دووی خۆی بەجی نەهیشتبوو، وەکو سیبەرێک ون بوو بوو.

پەراویز:

1- دەبی سەرنجی ئەوه بدری کە کابرایەکی نووسان پەیی بەوه دەبات کە شلمیل، سیبەری

نیه.. واتە نووسانیکی پەیی بە نووسانیکی شلمیل دەبات.

- 2- ئالبرشت فن هالر (1708-1777) پزىشك و رووهكناسىكى سويسرايى بوو كه شيعرو رومانانىشى دهنووسى.
- 3- ئالكساندر فن هومبولت، زاناو دۆزهرهوهو گه پىدهيهكى بهناوبانگه، بىراى ويلهلم فن هومبولتى فهيلهسوف و سىياسهتوانه.
- 4- كارل فن لىنه (1707-1778) تهبيعياتزانىكى سوئىديه، له تيؤريسئنهكانى كۆئندامى زاوئىي پوهكانه.
- 5- ئهلقهى جادو: يهكىكه له بهرهمهكانى دولاموت فوكه (1812).
- 6- بيندل (Bendel): ناوى خزمهتكاره وهفادارو دئسؤزهكهى شامسيؤ بوو له كاتى جهنگى (1806) دا.

كەسپك كە دىل و ئەسىرى كۆت و زنجىر بى، پەرو بال بە كەلكى چى دىت؟ جگە لە زيادكردى ناكامى و ناؤمىدى ئەو، بەكارى هيچى تر نايەت. لە نيو زيپره كانى خۇمدا، وەكو ئەژدېهائى فافنەر* (Faffner) بەديار گەنجەكانىه وە، لە ھەر جوړه دلدانە وەيەكى مرؤقانى بيبەش و، بوونە وەريكى بەدبەخت و ھەژارو بېنەوا بووم. نەك ھەر خۆشم نەدەويست، بەلكو وەكو سەبەكارىكى تەنيايم لەم دنيايەدا، نەعلەت و نەفرىنم بۆ دەنارد. لەو كاتەدا كە رازو نەينىيە خەمناكەكەم لە ناخ و دلى خۇدا دەشاردەو، لە بەردەم كمتري نۆكەرانم دا دەلەرزيم، و لە ھەمان كاتدا بەغىلیم پيدەبرد، چونكە بۆ خوى سيپەرەكى ھەبوو و دەيتوانى لەبەر ھەتاودا دەريكەوى. تەنياو گيژوحوڤ، شەو و روژم لە مالەكانى خۇمدا بەسەر دەبرد، خەم و پەژارە وەكو خۆرە دلى دەخواردم.

يەككىش بە بەرچاومەو لە خەمى مندا دەسووتا، ئەو يەكە بىندلى وەفادارم بوو. لەو روانگەيەو كە بە خەيالى خوى لە ھەنەبەر منداو دەرھەق بە من كەمتەرخەمى نواندو، ژيروژيرو بە بيدەنگى، بەردەوام خوى سەرزەنشست دەکرد، چونكە نەيتوانى بوو ئەو پياو بەناسيەتەو كە بە ئەمرى من چوو بوو سۆراخى تا ھەوالىكىم بۆ بېنى و دەبوايە بيزانىيايە كە چارەنووسى خەمناكى من بەو وە بەندە. بەلام من بە ھيچ كلوجى بە شايستەى سەرزەنشتم نەدەزاني: لەم رووداو وە، تەبيعەتى مەتەل ئاساي ئەو كابرا نەناسەم بۆ دەرکەوت.

جا بۆ ئەو ھەر ريگەيەكى رزگارى تاقى بەمەو، روژى (بىندل)م بە پوستيلەيەكى ئەلماسى گرانبەھاو بۆ لاي بەنيوبانگترين نيگارکيشى شار ناردو تکام ليکرد بيت بۆ مالەكەم. ھات. پيشخزمەت و خولامەكانى خۆم کردنە دەرەو، دەرگام داخست، لە تەنیشتى نيگارکيشى گۆرپنەو دانیشتم، دواى ستايش و پيداھەلدانى بەھرەو تواناكانى ئەو، بە دلتهنگيەو باسى گرفتەكەم بۆ کرد، بەلام پيش ئەو ھيچ قسەيەك بەم، بەليني پاراستنى تەواوى ئەم رازەم ليوەرگرت.

گوتم:

"حەزرتى ئوستاد، ئايا دەتوانى، سيپەرەكى دەستکرد، بۆ مرؤفنيك كە بەشيۆەيەكى يەجگار

ناخوش و پر سوئ سيپەرەكەى خوى لە دەست داو، دروست بكەى؟"

- مەبەستت لەو سيپەرەيە كە دەكەويتە سەر ئەرز؟

- بەلى، ھەلبەتە ئەو سيپەرەم مەبەستە.

- باشە ئەو بنيادەمە لەبەر غەشيمى، لەبەر بى موبالاتى، لەبەر خەمساردى، لەبەر چى

سيپەرەكەى لە دەست داو؟

بەرسقم داىەو:

- گرینگ نىە ئەمە چۆن روويداوە!

ئىدى بەدەم درۆ رستنهوه، لەسەر قسەكەم رۆيشتەم و گوتم:

- لەگەڵ ئەو هەشدا پێت دەلێم كە زستانى رابردوو، لە كاتى سەفەرى كيدا، لە روسيا، سىبەرەكەى
لە سەرمايهكى بەتەرف و ئاسايى دا، بە جۆرى لەسەر ئەرزەكە بەستى كە مەحەل بوو بتوانى
هەلگىرتەوهو لە ئەرزەكەى جيا بكاتەوه.

ئوستاد، لەسەرى رۆيى و گوتم:

- من دەتوانم سىبەرى دەستكردو ئەمانەتى بۆ دروستبكەم، بەلام سىبەرىكى كاتى دەبێت و بە
كەمترین جۆلە لە دەستى دەدات، بە تايبەتى ئەگەر ئەم كەسە، وەكو باستكرد، دەرەق بەو
سىبەرى كە سەروشت پێى بەخشى بوو، ئەوەندە خەمساردو بى موبالات بووبى. كەسێك كە
سىبەرى نەبێت، نايبێت بێتە بەر هەتاو: ئەمە ئاقلانەترین و باشترین رىگايە."

نىگايەكى هێندە قوولى كردم كە نەمتوانى خۆم لەبەردەمیدا رابگرم، و هەنگى لە جىيى خۆى
هەستاو رۆيى. خۆم دا بەسەر كورسيە دەسكدارەكەمداو رووم لە نيو هەردوو دەستم نا.

بيندل، كە هاتە ژوورەوه، منى بەو وەزەو حالەوه بينى، دەرەو خەمى ئاغاكەى خۆى بينى،
دەيوست بەرپزەوه بچيەتە دەرى. سەرم هەلپى... خەم و پەژارەكەم هێندەى ئازار دەدا كە ناچار
دەبوايه رازگريك پەيدا بكەم.

بانگم كرد:

"بيندل، بيندل، تۆ تاقە كەسى كە رەنج و ئازارى من دەبينى و ناتەوى هۆيهكەى بزانى، بەلام
واديارە لە ناختا هاوبەشى ئەو دەردو ئازارى، وەرە پيشى، و ببە بە رازگري نەينىيەكانى دالم.
نامەوى بى سنوورى نەگبەتى و بەختەشى خۆم لە تۆ وەشێرم. بيندل، جيم مەهێلە. كە داراو
دەولەمەندو جواميرو دلاووا چاكەخووزم دەبينى، پيت وايە كە دەبى كۆمەلگە مەمنوونم بپيت و
ريزو قەدرم بگريت، كە چى بەخۆت دەبينى كە من لە كۆمەلگە هەلدېم و خۆمى ليدەشارمەوه!...
بيندل، ئەم كۆمەلگەيه حوكمى خۆى دەربارەم داوه، منى تپۆ كردوو... توش لەگينه پاش
ئەوهى بە رازە ترسناكەكەمت زانى، رووم ليوەربگيريت، پشتم تيبكەى. بيندل، من دەولەمەندو
دەستودل كراوهو چاكەخووزم، بەلام... خودايا!... من سيبەرم... نيه.

ئەوكورپى باشە بە ترسەوه هاوارى كرد:

- سيبەرت نيه!

روندك بە چاوانيدا هاتە خواری و گوتم:

- هاوار بە مالم، واوهيلا بە حالم كە قەدەرى من ئەوه بووه خزمەتكارو خولامى ئاغايهكى بى
سىبەر بم!"

بيدەنگ بوو، و من رووخسارم لە نيو هەردوو لەپم نا. پاش بيدەنگيهكى زور دريژ، بە
دەنگيى لەرزوك گوتم:

"بيندل، هەنووكە سەرم لە دەستى تۆ دايە، و دەتوانى لە قاوى بەدەيت. بپۆ، و خەبەرم ليدە."

واديار بوو كە دووچارى كيشماكيشيىكى دەروونى توند بووه، سەرەنجام بەسەر دەست و
پيمدا كەوت و بە فرميسكان دەستى تەپ كردم و هاواريكرد:

"نا، رهئی خه لکی هه چیه که هه بابیی، من ناتوانم و نامهوی ئاغای دلاوی خوم، به هوی له دستدانی سیبهره که یوه به تهنیا به جی بیلم، پشتی تیبکه م. من که راستگویی و دروستکاریم، له دوربینیم زیاتره، لای تو ده مینمهوه، سیبهره که ی خومت به ئەمانهت ددهمی، ئەگەر بتوان یارمهتیت ددهم، و ئەگەر کاری وا مه حال بی و هیچ کاریکم له دست نهیت، له گهل تودا دهگریم."

حایرو سه رسام له م بریاره، دستم له گهردی وه ریئا، چونکه قه ناعه تم کردبوو که ئەم هه لویستهی زادهی زیپر په رستی نیه.

له و روزه وه گوپرانیک له چاره نووس و چۆنیهتی ژیانم روی دا. بیندل به خه مخوری و هه ول و ته قه لایه کی له وه سف به دهره وه، کاری بو شارندنه وهی ئەو عهیب و کیماسیه ده کرد که به روکی گرتبووم. به رده وام له گهل من، له به رده م مندا بوو، پیشبینی هه موو شتیکی ده کرد، ئاغای له هه موو شتیکی بوو، و هه سستی به بچوو کترین مه ترسی کردبا، خیرا سیبهره که ی خوی به سه را دهدام و دای ده پوشیم، چونکه له من بالا به رزتره زه لامتر بوو.

ههنگی زاتم پهیدا کرد که دووباره تیکه لای خه لکی ببه وه، و به ره به ره رولیک له کومه لگه دا بگیپر. راستت دهوی ده بوایه کومه لیک رهفتارو ئەتواری غه ریب و عه جیب بنویتم، به لام ئەم رهفتاره غه ریبانه هه ره له دهوله مه ندان ده وه شیتته وه! تا ئەو کاتهی که حه قیقته ته که به په نهانی ماو ئاشکرا نه بوو بوو، زور به قه درو ریزو حورمهت بووم. به هوی زیپره کانمه وه سه نگ و ئیحتوباریکی فرهم هه بوو. به خه یالی په حهت و بیرى ئاسووده تره وه چاوه پروانی مه وعیدی دیداری ئەو کابرا نه ناس و راز نامیزه بووم.

چاک ده مزانی که نابی له و شوینانهی که به بی سیبهر بینرابووم و له گین بوو که له هه ساتیکدا بنا سریمه وه، زیاد له پیویست بمینمه وه و ماته ل بيم. له وه شه یه که م که س بم که چوونی خوم بو خزمه تی جه نابی یون له بیربوو و ئەم بیره وه ریه م زور لا ناخوش بوو. ئیدی تاقه شتیکی که من ده مووست ئەوه بوو که لیږه دا بکه ومه مه شقی رول و ده وریک، تا بتوان له شوینیکى دیکه به ئاسانی و دنیاییه کی زیاتره وه ئەو روله بگیپر. به لام نه فسم بو ماوه یه که ری نه دام که برۆم. ئا لیږه دایه که له نگه ره به قایمترین شیوه له بنکی ده ریای بوونی مرؤقدا جیگیر ده بیئت.

بو جاری سییه م تووشی فانی جوان بووم، به لام هه رچی کرد بیرى نه که وه ته وه که له عه مراتیدا منی دیتبیئت، و پیرای ئەمه ش بایه خیکی دامی، چونکه ئیستا، ناسکی تهبع و هه ست و فیراسهت و سه رناسیم هه بوو. کاتی که قسه م ده کرد، گوپیان له قسه کانم ده گرت، و خومیش نه مده زانی هونه ری ئەم قسه ره وان و گفتوگو یه م چۆن به دست هیئاوه.

ئهو کاره ی که به مه زهنده ی خوم له دلی ئەم شوخه م کردبوو، ئەوه بوو که به که یفی دلی خوی، دیوانه ی کردم، و ئیدی، و پیرای هه زارو یه که مه ترسی و خه تر، له بهر سیبهره بولیلانه وه دستم له تاقیب و سو راختی هه لنه گرت. هه موو زیکرو فیکرم لای ئەوه بوو که چۆنی بینمه رهدا و به منه وه بنازیت، سه رباری هه موو مه یل و حه زیکم، نه متوانی سه رمه سستی خوم له مهیدانی سه ره وه بو مهیدانی دل بگوازمه وه.

بەلام بە چ دەچیت كە سەرپھوردیكى ئاواھا سواو و بى بايەخ بە تول و تەفسیل و موو بە موو بۇ تۇ بگىپمەو؟ تۇ خۇتیش زۇر جار لەم جۇرە چىرۆك و نەقلانەت، كە بەسەر خەلكانى باش و سەر راست و دروستكاردا ھاتوۋە، بۇ گىپراومەتەو. وىپراى ئەمەش، ئەمجارەيان ئەو شانۆنامە تەقلیدى و بى بايەخەى كە من لەبەر ساويلكەيى و خۇشباوەپرى خۇم، رۇلىكى زۇر كۇن، بە كۇنى دنيا م تيا قەبوول كىر بوو، كۇتاييەكەى، كۇتاييەكى تازەو دوور لە چاۋەپروانى و پىشپىنى ھەموو كەسىك بوو.

شەويك كە ھەكو عادەتى خۇم، كۇمەلىك لە باخىكدا كۇ كىرەبوو، دەگەل فانى دا كە قۇلى بە قۇلدا كىرەبووم، كەمىك دوور لە ميوانەكان، خەرىكى پىياسە بووم. بى فیزو خاكىانە سەرى دانەواند بوو. لە ناكاو مانگ لە پىشمانەو ھەو لە نامىزى ھەورانەو ھەركەوت، و فانى جگە لە سىبەرەكەى خۇى، ھىچ سىبەرەكى تىر نەبىنى. كەوتە لەرزىن، سەرسام و نىگەران روانىە سەرو سىمام، پاشان سەر لە نوئى چاۋانى بىرپىيە عارەكەو كەوتە گەپان بە دووى سىبەرەكەى مندا. ئەو ھى لە ناخىدا رووى دەدا، بە شىۋەيەكى ھىندە سەيرو ھەجىب بە روويەو بەرجەستە بوو كە ئەگەر لەرزىكى ھەكو بەفر ساردو تەزى لە سەراپام نەنىشتىبوۋايە، لەو بوو لە ھەر ئان و ساتىكدا لە قاقاي پىكەن بەدم.

دەستى بەردام و بورايەو. ھەكو تىر بە نىو ميوانە شىپرزەو ترساۋەكاندا بوئى دەرچووم، گەيىمە بەر دەرگاگە، خۇم تەپاندە ناو يەكەم گالىسكەو كە ھات، بە ھەشتاۋ بۇ شار گەپامەو كە بۇ نەگبەتى (بىندلى) سەرناس و بەردەبارو دووربىنم لەوئىندەر بەجى ھىشتىبوو و رۇيىشتىبووم. بە دىتنى سەرو سىماى من كەوتە لەرزىن، تاقە وشەيەك لە ھەموو شتىكى ئاگادار كىرەو. يەكسەر كەوتە پى. جگە لە يەككە لە نۇكەرەكانم بەناۋى راسكال*، كە زۇل و شەيتانى ھەكو خۇى نەبوو، و بەو زەبەردەستى و لىزانىەى خۇى بوونى خۇى لى كىرەبووم بە پىويست و زەرورى، و كەمترىن ئاگاي لەو بوپەرە نەبوو كە رووى دابوو، كەسى تىر لەگەل خۇدا نەبرد. ھەر ئەو شەو نىكەى سى مىلىك رىگام پىرى. بىندل، بە مەبەستى راگەيىشتن بە كاروبارەكانى من و دابەشكردنى زىپرو ھىنانى شتى پىويست بۇ من، لەوئى مايەو. بۇ سبەينى كە خۇى گەياندىمى، خۇم ھاويشتە باۋەشى و بەلىنم دا كە جارىكى دى كارى خۇسەرى نەكەم و لەو ھەو بە پارىزترى دووربىن تىر بىم. بىۋەستان تا مەرزو كىۋان دىرژەمان بە سەفەرى خۇدا. پاش ئەو ھى پىمان نايە ئەو دىوى كىۋەكەو سەيرم كىر لە سايەى ئەم ھەسارە بەرزەدا لەو سەرزەمىنە نەفرەتبارە دوور كەوتومەتەو، رازى بووم كە لە گوندىكى قەراخ كانىاۋە گەرمەكان كە لەو ناۋە بوو و لا چەپ و تەرىك بوو، زۇر سەرە رىگا نەبوو لا بەدم و ماندوۋىەتى دەرېكەم و جەسىمەو.

پەراۋىز:

* - فافنەر: ئەژدېھايەكە كە پاسەوانى گەنجىنەكەى شانىبلونگ بوو و بە دەستى زىگفرىد

كوژرا.

*- راسكال: وشه يه كي ئينگليزيمان وه بير دينيته وه كه ماناي كلاوچي، فيلباز وشه لاتي ده گه يه نيت.

ناچارم كه زور به خيړايي به سهر قوناغيكي سهر بهوردى خومدا تى بپهړم كه نه گهر زاكيره به هانامه وه هاتباو نه فسوون و دلرفيني كه وه ياد هينا باومه وه، له زه تيكي زورم له گيړانه وه و دوپا تر كرده وه ده بينى. به لام نه وه رن گانه ي كه روحيان ده ايي و گيانيان وه بهر ده خست و ده يانتوانى ژيانى كي تازه ي پي ببه خشن، له مندا پوكا وه ته وه، چرمسيوه و كاتى كه هه ولده دم كه له سينه و دل و دهر و نمدا نه وه هه ستانه، نه وه كه يف و شادى و خوشيانه، و نه وه نازارو رهنج و خيال و وه همه سو فيانه يه ي كه له رابرد وودا به و تونديه ده يان هينا يه ليدان بدوزمه وه، نه وا له تا ويريك ده دم كه هيچ سهر چا وه يه كي ژيانى "1" * ليوه نايه ته هه لقولين، نا و له دنگا كوتانه. خودا ليم دور كه و توه ته وه، پشتى تي كرده م، نه وه زه مان و روژگار ه ي كه هه نوو كه مردو وه و رويوه، به چ شيوه گه ليكي جوړاو جوړ له به رده ممدا دهر ده كه وي!

به ته ما بووم كه له م بهينه دا رو ليكي قاره مانى، حه ماسى بگيړم، به لام منى بي نه زموون و تازه كار، له رول و سنوورى خوم هيوه تر دهر ووم و ناشق و شهيدا و نه فسوونى دو چاي شين ده يم! باب و داك كه له م گه ميه ي من بيزارو نا نوميد بوون، خودا خودا يانه له كولى خويانم بكه نه وه، و كوميديا ناهه مواره كه به فيل و نيره نكيك كوتايي ديت.

نه وه نده و بهس. نه وه نده و بهس! نه مړوكه نه م شتانه بي مانا و پي كه نينا وي دينه بهر چاوم، و له لايه كي تره وه نه م جوړه دا وه ريبه دهر باره ي شتيك كه له وي روژگار دا به و تونديه دلى دينا مه ليدان، يه جگار خه منا كه.

نه ي مينا "2"! وه كو چون له كاتى خويدا، له روژگارى رابرد وودا، بو له ده ست دانت گريام، نيستاش بو نه وه ده گريم كه ناتوانم له خومدا بتدوزمه وه. يانى نه مهنده پير بوومه؟! نه ي نه قلى بي نه وا! ته نيا يه ك تروسكه له و روژگار، ته نيا يه ك ده قيقه له و خيال ه... به لام نا، هه يهات، نه ي نه قل، من به سهر شه پوله پر نازاره كانى تو وه ته نيام، و له دي رزه مانه وه، دوا بوئى شه رابى مه ستيا وهر رويوه و نه ما وه.

(بيندل) م له پيشه وه، به چوار پينچ كيسه زيړه وه نار دبوو تا مائي كم، به گويره ي پيوستيه كانى خوم، بو فراهه م و ناماده بكات. نه و زيړه زوره ي كه به خشى بويه وه و نه و قسه نامه فهومانه ي كه دهر باره ي بي گانه يه كي ديار، كه نا غا كه ي بوو، كرد بوونى (چونكه نه مده ويست ناوم بزانييت) ته سه ورو وينا يه كي عه جيب و غه ريبى له نيو خه لكى باشى نه و باژيړوكه دا دروست كر دبوو. هه ركه ماله كه م ناماده بوو، بيندل به شوينمدا هات و بهر ي كه وتين.

له نزيكى يه ك فرسه خى شاردا، له شوينى كي هه تا و گيردا، نا پوره يه كي فره، به جل و بهر گى جه رنه وه، ري گيان لي گرتين، گاليسكه كه وه ستا. موزيك، نه واى زهنگ و ناقوسان، گرمه ي گولله توپان هه موو تيكه ل بوون، هوراي با بريى پر جوش و خروشان، ناسمانيان شهق كرد. ده سته يه ك كي رى سپى پوش هاتنه بهر دهر گاي گاليسكه كه، هه موويان زور جوان بوون، به لام

جوانییه که یان له ههنبهر جوانی یه کیك له هاوړپکانیان، وهکو ستیرانی شهو له ههنبهر ههتاودا، ئاوا دهبوو و دیار نه دهما. ئەم ئافه ریده زۆر جوان و ناسک و نازداره له پینش هه موویانه وه نزیك بووه وه، له شه رما سوور هه لگه پرابوو، کړنوشی بو هینام، و له سه ر نازبالنجیکى ئاوریشم، تاجه گولینه یه کی پیشکesh کردم که بریتی بوو له چلی دار غارو زهیتون و گوله باخ، و به دم ئەو کاره وه خیره اتنیکى کردم که زاراوه ی حه زهت و شان و شه وکتهت و قه درو حورمهت و مه حه به تی له خو گرتبوو. من له مانای ئەوه نه گه ییشتم، به لام ئەو دهنگه ی که له م خیره انینه دا به کار ده براو دهنگانه وه یه کی وهك زه ی زیوی هه بوو، گوئى و دلی سه ر مه ست کردم، له وه ده چوو ئەم سیما ئاسمانیه پیشتر به لامدا تیپه ری بیئت. کورسی گورانی ده ستیان پیکرد. سروودی ستایشی پاشای میهره بان و به خته وه ری میله ته که یان گوت.

ئەم دیمه نه، دۆستی ئازین، له هه ره تی هه تاودا ئەنجام ده درا! ئەو هیشتا له دوو شه قاوی مندا به چوکا هاتبوو، و من که له سیبه رو سایه ی خو م مه حرووم و بیبه ش بووم، نه مده توانی به م مه سافه کورته دا تیپه رم، به سه ر پیی ئەم فریشته ئاسمانیه دا بکه وم! ئاها! له و ساته دا ئاماده بووم، هه رچی دارو نه دارم هه یه به سیبه ریکی بده م، ته نیا سیبه ریکم هه بی و به س! ناچار بووم که نهنگی خو م، په ریشانی خو م، نامرادی خو م له قولایی گالیسه که ده وه شیرم. ئەنجام بیندل له جیاتی من قه راری دا. له ده رگا که ی تری گالیسه که ده دابه زی. گازم کردو له سه ندو قو که که ی خو مدا، تاجیکى ئەلماسی گرانباییم، که کاتی خو ی بو رازاندنه وه ی ته ویلی فانی شوخ دانرا بوو، ده رهینا تا بیداته ئەو. بیندل به دم پیشقه چوونه وه به ناوی ئاغای خو یه وه قسه ی ده کرد، گوتی که من نه ده توانم نه ده مه وی ئەم جو ره مه حه بهت و هه سته قه بوول بکه م، به لام ویپرای ئەمه ش منه تباری لوتف و نیازچاکی خه لکی شارم. ئەو تاجه گولینه یه ی، که بو من هیئرا بوو، له سه ر نازبالنجه که هه لگرت و نیو تاجه که ی له شوینی دانا. ئەوسا به ریزو حورمه ته وه ده ستی دایه ده ست کیژه جوانه که تا له عاردی هه لیسینی، و به ئاماره یه ک داوا ی له کاهینان و ده مسپیان و شانده کان کرد که برۆن. ئیدی ریگه نه درا چ که سه یك نزیك بییته وه. ده ستووری به ئاپو ره ی خه لکه که دا که ریگا بو گالیسه که بکه نه وه، سواری گالیسه که بووه وه و به یورغه به ره و شا وه ریکه وتین و به ژیر تا قیکى رازاوه به چل و گولاندا تیپه رین. گرمه ی تو پ نه ده وه ستایه وه. گالیسه که له بهر ماله که مده وه ستا: درم به ئاپو ره ی ئەو خه لکانه دا که تاسه ی دیداری من بو ئەو ینده ری هیئا بوون، و به هه شتا و به ره و ده رگا ته کانم دا. جه ماعهت له ژیر په نجه ره که مده، که له سه ری را سه ی زیرم به سه ریاندا داده باراند، هوپای با بزئیان ده کیشا. شه وی، شار به و په ری شادی و خو شییه وه بوو به چراخان.

هه لبه ته نه مده زانی بوچی ئەم کاره ده که ن و به کیم تیگه ییوون.

(راسکال) م بو تا قیب و سو راغ نارد. پییان گوتبوو که له سه رچاوه ی با وه رپی کراوه وه زانیویانه که پاشای پروسیا به ناوی کونتیکه وه له ولاتا سه رقالی سه فره، که گارده کم ناسراوه ته وه و په رده ی له رووی ناوونیشانی نهینیم هالمالیوه و لاداو، و به کورتیه که ی که به بوونی منیان لی ره زانیوه، زۆر خو شحال بوون. ئیستا که ئاشکرا بووه که من ده مه وی به نه ناسی و وه مینم و که س

پيٽم نه زانئيت و نه مناسيٽ، لهه كارهيان كه به ناهه ق و له ناكاودا په ردهيان له روى من لاداو، په شيمانن. ويپراي نه مهش، نارپه حه تي و نيگه رانيم هيټده نيشانه و شوپنه واري به رده باري و ميږيقاني و ليپوردهيي و لوتف و مهرحه مه تي پيوه ديار بووه كه هيوادارن، له دلهي چاك و ميهره بانيان ببورم.

نوكره و خولامه نارپه سه نه كه هم نه شته هيټده به لوه خووش بوو. كه كه و ته لو مه يان، و پي به پيي نه م گازانده و گله ييه، هه رچيه كي له توانادا بوو به كاري برد تا كاريك بكات كه نه م خه لكه باشه هيټده دي له سه ر بيروبا و په رده كيان مكوپتر بكات. هه واليكي زور كو ميدي به من دا، و كه سه يري كرد نه م حيكايه ته سه رگه رم ده كات، به راده يه ك شولي لي هه لكيشا كه شانازي به و نامهردي و ناپيا وييه وه ده كرد كه به كاري برد بوو. ده بي نيعتراف بكه م؟ پيا و راست بروت چونكه به كه سيكي ناودارم تيگه يي بوون، و و ايان ده زاني من نه و كه سه ناودارم، له دلي خو دا هه ستم به جو ره شانازي و غرووريك ده كرد.

ده ستوورم دا كه بو ساره شه و، له سي به يري نه و دارو دره ختانه ي بهر ماله كه مدا، ناهه نكيك ساز بكه ن كه هه موو شاري بو بانگه يشت بكرى. تواناو ده سه لاتي په نه اني هه نه بانه كه م، هه ول و ته قه للاي بيندل و كارو كو ششي زه به رده ستانه ي راسكال، به سه ر زه مانيشدا زال بوو. هه موو شتيك له زه رفي سي چوار سه عاتاندا، به تيرو ته سه لي و شكويه كي به راستي شاياني ستايش و ناهه رين، ناماده كرا. به راستي كالا له قه د بالا بوو. چراخاني كوږو ناهه نكه كه هيټده هونه رمه ندانه و ته رده ستانه بوو كه به ته واوه تي دل رحه ت و ناسووده بير بووم. له هه موو روويه كه وه جگه له ناهه رين نه مده تواني هيچ شتيكي دي به خولامه كاني خوم بليم.

شه و داهات، ميوانان په يدا بوون، ريو ره سم و داب و نه ريتي ته عاروف نه نجام درا. چيتر زاراوه ي خاوه ن شكو و پايه داريان به زاردا نه هات، به لكو به و په يري ريزو حورمه ته وه به جه نابي كوئت ناو ده برام. چارم چيه؟ نه م له قه به م قه بولكرد، و له و ساته وه بووم به كوئت پيتر. له گه رمه ي ناهه نكه كه داو له نيو هه موو ناهه نك گيږاندا، روح ناره زوي يه كه كه سي ده كردو به س. نه و دره نك هات، نه وه ي كه خوي تاج بوو، تاجيشي له سه ر بوو! به شيويه كي خاكيانه، ده گه ل باوك و داكي دا بوو، و له وه ده چوو كه خوي نه زانئيت كه له هه مووان جواتره. زه مينه ي ناشنايم ده گه ل نه ندازياري جه نكه لواني و ژن و كيژه كه يدا خو شكرا. توانيم هه زارو يه كه شتي ميهر ناميزو دلنه واز به داك و باوكي بليم، به لام له هه نه بر كيژيدا و كو قوتابيه كه به قوپيه وه گيرا بي، زمانم چوه كليله وه و تاقه يه كه وشه م بو نه هات، سه ره نجام، به مينگه مينگ، داوام ليكرد كه بو خو ش و سه ر فرازي و گه رم كردني مه جليس و كوږي ناهه نكه كه نه خش و ده وري بگيږي، كه نه و تاجه كه ي سه ري بكاته ملي. به نيگايه كي هه راسان و دلرپينه وه داواي كرد كه نه و نه ركه ي نه خه مه نه ستو. به لام من كه له و شپرزه ترو په ريشانتر بووم، و كو به نده و كويله ي نه لقه له گويي نه و، گوپرايه لي و ملكه چي خوم له به رده ميا نواندو نه م ره فتارو كرداره ي من به رانبر به و يه كسه ر بوو به دروشمي هه موو ميوانه كان. شكو و پاكيزه يي و بيگه ردي و لوتف و ناسكي و روح سووكي و رها سووكي ده گه ل شوخي و جوانيدا تيكل بوون و ناهه نكيكي خوشيان سازاند.

دایک و باوکی بهخته و هری مینا، زوریان که یف به و حورمهت و ریژانهی که له کیژه که یان دهنرا، دهات. گز گز بالایان پیده کرد. من به خوّم ئه و هنده خوشحال بووم که له و سفرکردن نه دهات. فرمانم دا هر هه موو ئه و جه و اهیرات و مرواری و ئه لماسانهی که کاتی خوئی به مه بهستی له کوکردنه و هی زیړه کانم کړی بووم، بخمه سه سهر دوو سینی سه ر داپوشر او، و فرمانم دا که له سه سفره که، به ناوی شابانووه (مهلیکه) به هه موو خانمان بدریّت. له هه مان کاتدا، له سه سه ئه و په ریژانه و هه که به رزکرا بوونه و هه، له په ستاو بیوچان زیړ به سه سه ئه و جه ماعه ته دا هه لده درا که کرد بوویان به قریوه قریوی شادمانی و خوشی.

سبهی به یانی، بیندل به و مهرجهی که ئه م رازه له بهینی خو مانا بمیّنی، ناگاداری کردمه و هه که ئه و گومان و شک و دوو دلّی و دردو نگیه ی که ده می بوو له دروستکاری و سه ر راستی راسکالی په یدا کرد بوو، ناقیبهت ته و او در چوو. گوتی:

"دوینی به چاوی خوّم. دیتم که خه ریکی دزینی چهند کیسه یه کی پر له زیړ بوو."

به رسقم دایه و ه:

– وازی لیبینه با ئه م به سته زمانه ش چکیکی له م ده سکوته ناچیزه پی بېری، من هر به نارهنزو و بو که یفی دل به خه لکی دده م، بوچی به ویشی نه دده م؟ دوینی، وه کو هه موو ئه و پیشخز مهت و خز مه تکارانه ی که تو تازه بو خز مه تی ئه م مالهت هی ناوان، زور به باشی خز مه تی کرد. هر هه موویان بو نه و هی کو پری ئاهه نگه که به خوشی و شادی به ریوه بجیت، یار مه تی یه کتریان دا.

ئیتر ئه م باسه نه هاته و ه ناو ناوان. راسکال بوو به گه و ره ی ده ستوپیه و هندو خز مه تکاره کانم، به لّام بیندل دو ست و رازگری من بوو. به و ه راهات بوو که سه و هت و سامانه که ی من به و چاوه ته مه شا بکات که سنوو رو کو تایی نیه، و هیچ هه ولیک بو زانینی سه ر چاوه ی ئه و سه و هت و ده و له ته نه دات. ده گه ل بیرو بوو چوونه کانی مندا ده سازا، زیاتر یار مه تی دده م که فرسه ت و ده لیقان په یدا بکه م تا ئه م بیروئه ندیشانه ناشکرا بکه م و زیړه که م بی هیچ ره زیلیبه که ته خشان و په خشان بکه م. به لّام ده رباره ی کابرای نه ناس، ئه و زمان لووسه ی ماستاو چیه، ده بی ئه و بلیم هر ئه و هنده ی ده زانی که من ته نیا به دهستی ئه و ده توانم له و نه حله ت و نه فره ته ی که به ده ستیه و ده م نالاند، رزگار ببم، که له و، که تاقه مایه ی ئومیدم بوو ده ترسم، و چونکه ده زانم که ئه و، به پیچه وانه ی منه و ه، ده توانی له هه موو شوینیک بمدوژیته و هه و په یدام بکات، ئیدی ناچار چاوه پروانی ئه و روژم.

شکوو جه لالی ده و هت و ئاهه نگه که م و ره فتارو کردارم له سه ره تای کاره که و ه، خه لکه ساده و خوشبا و ه ره که ی شاری، هینده ی دی له سه ر با و هری هه و هی نی خو یان مکور کرد. قه ناعه تی هه و هی نیانی زیاتر چه سپاند، به لّام روژنامه کان، زور زو و که و تنه به دروختنه و هی سه فه ری مه و هوومی پاشای پروسیا. به لّام منیان کرد بوو به پاشایه کی دوو ئاته شه، و ده بوایه وه کو دارترین و به هی زترین پاشا خوّم بنوینم. تاقه شتی که له ئارادا بوو، ئه و ه بوو که به ته و اهوتی نه یانده زانی ده بی کام پاشا بم. دنیا هه رگیز به هانه ی که می پاشای نه بووه، خو له سه رده م و روژگاری ئیمه دا که متر له هر سه رده م و روژگاری کی دی ئه م به هانه یه هیه.

ئەم خەلكە باشە كە هېچ پاشايەكيان بە چاوى خۆنەبىنى بوو، بە تاسەو لەزەتئىكى زۆرەو، جارى بەو پاشاوا جارى بەم پاشايان دەزانىم. كۆنت پىتەرىش وەكو خۆى ھەر ھەمان كۆنت پىتەرە كە ھەبوو.

رۆژى لە رۆژان بازگانىك بە گەرم و گۆرى ھات و لە پراى دەولەمەند بووندا نابوت بوو. ماىە رىزى خەلكى بوو، سىبەرىكى ھەبوو ئەگەرچى تۆخ نەبوو، بەلام سىبەرىكى گەورە و پان و پۆر بوو. دەوىست ئەو سەرەت و سامانەى كە كۆى كەردبوو ھە، لىرەدا بە شىوہىەكى شكۆدارو حىرەتبار خەرج بكات، و كەلكەلەى ئەوہى كەوتە سەر كە ركابەرى من بكات. بەلام من دەركى ھەنبانەكەم كەردەو ئەو بەلەنگازەم بە جورى مالىوران كەرد، كە لە پراى پاراستنى سەنگ و ئاپرووى خۆى ناچار دووبارە نابوت بوو و بە كىواندا سەرکەوت و رۆى. بەمجۆرە لە كۆلم بوو ھە. ئاھ! چەندم ناكەس و ھەتتوچەو بىكارەو بەرەللا، لەم مەملەكەتەدا ھىناىە ئاراو! بە ھەموو ئەو شكۆ دەبدەبەو تەتەنەو دلاواىى و جوامىرىبە بە حەقىقەت شاھانەىەو، لە مالىەكەى خۆمدا يەجگار سادەو زۆر تەرىك و گۆشەگىرانە دەژىام.

دووربىنى و دوورەپەرىزىم كەردبوو بە رىساو ياساى خۆم: جگە لە بىندل ھىچ كەسىكى دى، بە ھىچ بىنانوویەكەو ھەقى ئەوہى نەبوو بىتە مالىە تايبەتەكەم. كاتى خۆر ھەلدەھات، دەگەل ئەودا، دەرگام لەسەر خۆم دادەخست، و دەيانگوت: "كۆنت لە نورسىنگەو ئوفىسەكەى خۆيدا مژولى كارە". ئەو ھەموو نامانەى كە دەربارەى كەمترىن تۆرەھات دەمناردن و بۆم دەھاتن، بەلگەى زەندووى ئەم كارە بوو. جگە لە شەوان، ئەویش لە باخەكە يان سالىۆنەكەى خۆمدا، كە بە سەرپەرشتى بىندل زۆر شاھانەو لىزانانە دەكرا بە چراخان، ھىچ ھاودەم و ھاوبەزمىك نەدەبىنى. كاتى كە دەچوومە دەرى چاوە ئارگۆس "3" ئاساكانى بىندلى تاین بەردەوام بە دوامەو بوو و چاودىرى دەكردم، و دەبى ئەوہش بلىم كە چوونە دەردەو ھەمىشە و تەنبا لە پىناوى ئەوہدا بوو كە بۆ باخەكەى يارۆى سەرپەرشتارى جەنگەلوانى بپۆم. پىاو پاست بلى ئەشق و قىانى كىزەكەى ئەو ھەموو ژيانى فەتخ كەردبووم.

ئەى شامىسوى مىرىقانم! ھىوادارم ھىشتا بىرت مابى ئەشق چىە، و ئىدى بۆ خۆت بە تەنبا بپۆ... مينا، ئەلھەق شايستەى مەحەبەت و قىان بوو، باش و نازەنن بوو. بە ھەموو تەوازوعىكى خۆیەو پى سەىر بوو كە شايستەى ئەوہ بىت من چاوى تىبپرم، و لە كانگای دلىكى پاكەو ھەلامى مەحەبەتى بە حەمەبەت دەداىەو. بەو بواىە گىانى خۆى بەخت بكات، خۆى فەرافۆش دەكرد، جگە لە ئاشقەكەى كەسى ترى لە بىر نەبوو، بىمنەت بوو لەوہى بەپەلە بەرەو فەوتانى خۆى دەپۆى... و بە كورتىەكەى، ئاشق بوو.

من – لەو ساتەوہ كە لە يەكەمىن خۆشى و سەرمەستى خۆم وەئاگا ھاتمەو لە فەكران پراچووم كە ساتگەلىكى ترسناك، ترسناك و لە ھەمان كاتدا ماىەى داخ و ھەسەرەت بوو، سەرم كەردە گرىان و فرمىسك رشتن! منى مەحرۇم و بى بەش لە نىعمەتى سىبەر، لە رىگەى درۆو كەلەكەو، بە خۆپەرسىتەكى ناپەوايانەو زالمانە، ئەو روخە پاكە، ئەو فرىشتەىەم بەرەو لای خۆم رادەكىشا! ھەندىجار دەموىست رووى راستەقىنەى خۆمى بۆ دەربخەم، ھەندىجار بەلىنم بە خۆ

دهدا که دستبهرداری بېم و هه لیم، یان دووباره دهگریام و فرمیسمک دهرشت، و دهگه ل بېندل دا بیانویه کم ددوژییه وه تا ئه و له باخه که ی باییدا بدینم.

له هندی ساتی دیکه دا ئومیدیکی زۆرم به دیداری ناینده ی یاروی نه ناسی شینپوش پهیدا دهکرد، به لام پاش ئه وه ی بیهوده دهکوتمه هه ول و ته قه لا تا به خه یالی خاوی خۆم به و ئاواته بگه م، له هورژنی گریانم دهدا. ئه و رۆژم، که به ئومیدی دیتنی بووم، لای خۆم دیاری کردبوو، چونکه گوتبووی: "له ئه مپه وه تا یه ک سالی دی! باوه رپم به قسه ی هه بوو."

باب و دایکی مینا، سالمه ندانیکی دل و دهر وون باش و میریقان بوون که تاقه کیژه که یان تا راده ی په رستن خوشده ویست. ئه قینداری ئیمه یان، به ر له وه ی لی ئاگادارین، به لاره سه یر بوو و نه یانده زانی چ بکه ن. تا ئه و ساته هه رگیز ئه وه یان به خه یال و میشکدا نه هاتبوو که له گینه کۆنت پیته ر له بی ری ئه ودا بووبی. که چی ئیستا شه یدای ئه و بوو بوو. دایکی به راده یه ک ئه مه ی پیخوش بوو که گیرۆده ی وه همی ئه گه ری ویسال بوو بوو، و کاری بو ده کرد. به لام ئه قلی ساغله م و دروستی پیره میرده که ی بابی ئه و جوړه پایه خوازی و به رزه فریبه شیتانه یه ی نه ده پری. هه ردووکیان باوه رو متمانه یان به پاکی هه سته کانی من هه بوو، هیچ کاریکیان له ده ست نه ده هات، ته نیا ئه وه نه بی که دوعای خیر بو کیژه که یان بکه ن.

ئه و نامه یه م، که مینا له و سه روه بنده دا نووسیویه تی، ده ست که وتوو. به لی ده ست خه تی ئه و! هه ز ده کم ده قی نامه که ت بو بنوو سمه وه:

"کیژۆله یه کی به له نگازم که دنیا یه ک هه زرو خه یالی شیتانه م له سه ردا یه و وا ته سه ور ده کم که خوشه ویسته که م چونکه به میه ره بان ی، به میه ره بان ی خوشم ده وی، ناخوازی هیچ ئازاریک به و کیژۆله بینه و او به له نگازه بگه یه نیت. ناها! تو یه جگار میریقانی، له میریقانیدا هاوتات نیه! به لام باش گوی بگه و بزانه چی ده لیم، تو نابی هیچ شتییک بکه ی به قوربانی من، و نابی به و نیازه بیت شتییک بکه ی به قوربانی من، خودایا! ئه گه ر کاری وا بکه ی، رقم له خو ده بیته وه، نه فره ت له خو ده کم. نا، تو له راده به دهر به خته وه رت کردووم، ریگه ی خوشه ویستیت فی ر کردووم. بپو! من ئاگام له چاره نووسی خۆم هه یه: کۆنت پیته ر هه ر هی من نیه، مولکی هه موو دنیا یه. به فه خرو شانازیه وه ئه م قسه یه له زاری خه لکییه وه ده ژنه وم: ((خوی بوو، هه ر خوی بوو... و ئه م کاره ی کرد... لی ره په رسترا، له وینده ر گه یه نرایه پایه ی خوا یه تی... ده زانی کاتی بیر له م شتانه ده که مه وه، و هه سته ده کم له وه یه چاره نووسی به رزی خۆت له پال کیژیکی به له نگازدا فه راموش بکه ی، لی ت زو یر ده بم. بپو، ئه گینا ئه م بی ره، له ئه نجامدا به خته وه ری من، که له سایه ی سه ری تو وه ئه وه بنده شادو ئه وه بنده به خته وه رم، له ناو ده بات. مه گه ر چله زه یتوون و خونچه گولیکم ئاو یته ی ژیا نی خۆم نه کردووه، وه کو چو ن به و تاجه وه م کرد بوو که ئه نجام زاتم کردو پیشکه ش به تو م کرد؟ تو ئه ی مه حبوب و خوشه ویستی من، له دل ی مندای، له ناو دل ی مندایت! که واته هیچ خه م و ترسیکی دو ورکه وتنه وه و جیا بوونه وه ت له من نه بی ت! له سایه ی به ره که تی سه ری تو وه زو ر به خته وه رانه، به لی یه جگار به خته وه رانه ده مر م "4"))

جا به خۆت وینای بکه و بزانه ئه م چه ند دی ره چه ند دل ی پارچه پارچه کردووم.

به مینام گوت که من ئەو کەسە نیم کە تەسەور دەکریت، راستە کەسیکی دەولەمەندم، بەلام به جگار بینه‌واو کلۆلم، نەفرەت و نەفرینیکم به ملەویە کە لەوم شار دوو تەو، چونکە هیشتا لەو ئەومیدبەر نەبووم کە روژی له روژان ئەو ببینم کە له چنگ ئەو نەفرینه زگاریم، ئەو هی ژبانی تال کردووم، دەرسم کە ئەو تاقە روناکی، تاقە بەختەوهری، تاقە نیعمەتە هی ژبانم، له گەل خودا بخەمه چالی نەگبەتی و نەمانەو. ئەوسا دووبارە دەستی بەگریان دەکرد چونکە من بەدبەخت بووم. چەند میریقان، چەند دل و دەروون باش بوو! نامادە بوو له هەر ئان و ساتیکدا - جا چەند به خووشی! - روح و گیانی خوئی بکات به قوربانی تاقە فرمیسیکی من.

وێرای ئەمەش زۆر دوور بوو کە بتوانی به دروستی له مانای گوتەکانی من بگات و لیکیان بداتەو. تەنیا وای تەسەور دەکرد کە من شازادەیهکی لیقه‌وماوم و گیرۆدە هی دوورخستنه‌ویەکی دژوار بوومه، وای مەزەندە دەکرد کە من کەسیکی رهه‌ندە هی دەرکراوی به نیویانگم، و له خەیاالی خودا سیمای قارەمانیتی و گەورەیی به مەحبوب و دلدارەکی خوئی دەبەخشی.

روژی پیمگوت:

"مینا، لەو یە کۆتایی مانگی نایندە، چارەنووسم بگۆریت و دیاری بکات، ئەگەر ئەو شتە روو نەدات، جگە له مردن هیچ ریگەیهکی ترم بۆ نامینیتەو، چونکە نامەوی تو بەدبەخت بکەم".

بە دەم روندک رشتنه‌و گوتی:

"ئەگەر چارەنووست گۆراو بەختەوهر بوویت، حەز دەکەم له بەختەوهریت ئاگاداریم و بەس، دەنا هیچ داواو هەقیکم له توو بەسەر توو نیه. بەلام ئەگەر بەدبەخت و کلۆل بوویت، بکە به شەریکی بەدبەختی و کلۆلی خۆت تا له هەلگرتنی ئەو بارەدا یارمەتیت بەم".

- کچی، کچی، ئەم قەسە به پەلەیه، ئەم قەسە گەوجانەیهی کە له زارت دەرپەری، پراگره! ژبوان بپه‌وه! تو له بەدبەختیه ئاگاداری؟ بەم نەفرینه دەزانی؟ دەزانی دلدارە کەت کئییه؟ دەزانی کە...؟

دەبینی کە له ترساندا دەلەرزم، کە رازو نەینیبیهک له تو دەشارمەو؟

بە دەم سەلای گریانەو خوئی دا بەسەر پیمدا، داواو قەسەکی خوئی دووبارە کردەو.

سەرپەرشتیاری جەنگەلوانی هاتە ژوورەو، گوتم به نیازم کە له سەرەتای مانگی نایندەدا خوازیبنی کیژەکی بکەم.

ئەو جا لەسەری رویشتم و گوتم:

- بۆیه ئەو ماوہیەم دیاریکردووه چونکە لەوانه‌یه له ئەمرۆه تا ئەو کاتە هەندی بویه‌ران بێتە پیشی کە کاریگەری بەسەر چارەنووسی منەو هەبیت، بەلام به هەر حال هەستم دەرەق به کیژەکی نەگۆرەو وەکو خوئی ماوہ.

ئەو پیاوہ باشە کە گوئی لهو جوړه قسانە هی کۆنت پیتەر بوو، دوو چاری ترس و نیگەرانی راستەقینە بوو. به جوش و خروشەو له باوہشی گرتم، ئەوسا به تەواوی لەم کارە نا شایستەو نا پیویستە تەریق بووہو. وێرای ئەمەش له فکران راجوو، باسی جیازی و ریوشوین و ناسوودەیی نایندە هی جگەرگۆشە نازیزەکی کرد. سوپاسم کرد کە ئەو مەسەلەیهی وەبیر هی نامەو، و ئەوسا گوتم چونکە حەزم لیبە لەم دەقەرەدا، کە وادیارە خووشیان دەویم، ئاکنجی

بیمو ژیانیکى ئارامو بى خەم و پەژارە بەسەر بەرم، تەکا دەکەم کە جەوانتەرىن مۆلکى فرۆشپىارى ئەم دەقەرە بە نىوى کىژەکەيەو بەکرىت و ئاگادارم بەکاتەو تا من پارەکەي بەدم. و گوتم لەم دەزەو و حالەدا باوکىک دەتوانى بە باشترین شىو بەخەمەتى زاوايەک بەکات.

ئەنجامدانى ئەم کارە بۆ ئەو قورس کەوتەو، چونکە چوو بوو سەر هەر مۆلکىک بىگانەيەکى لى قوت بوو بوو، بۆيە بە هەزار حال مۆلکىکى بە نزیکەي يەک ملیون دەست کەوتبوو. ئەو کارەي کە بە ملی ئەومدا دەدا لە راستیدا حیلەيەکى سىپى بوو بۆ دوورخستەو، ئەو، پىشتریش لەو جۆرە فىلانەم بەکار بردبوو، چونکە ئەو پىاو بەباشە کەمىک لىمان بوو بە سەربار. دایکى ئازىن، بە پىچەوانەو، گوئى گران بوو، و وەکو مێردەکەي، تاسەمەندى شانازى قسەکردن دەگەل جەناي کۆنت دا نەبوو.

ئەم دایکە ئازىزە هات بەسەردا، ئەم خەلکە بەختەوەرە گوشارىيان بۆ هینام کە لە بەزم و ناھەنگەکەي شەویدا ماوەيەکى زياتر دەگەلایان وەمىنم! من يەک دەقیقەش وەختم نەبوو! لەو کاتەدا مانگم دەبىنى کە لە ئاسۆو دەردەکەوت و بەرز دەبوو. کاتى من تەواو بوو بوو.

بۆ سبەي شەو، دىسان بۆ باخەکەي سەرپەرشتىارى جەنگەلوانى هاتەو. پالتۆيەکەم بە شاندا داوو و شەپقەکەم هینابوو سەر تەوئىلم. بەرەو لای مینا رۆيىشتم: سەرى هەلپى، چاوى بە من کەوت، و لە خۆيەو جۆلەيەکى کرد. هەنگى هەستم کرد دووبارە هەمان تاپۆ دەبىنم کە لەو شەو ترسناکەي کە بەبى سىپەر لەبەر هەيقە شەو دەکەدا دەرکەوتبووم، هاتبوو بەر چاوم، بىگومان هەر ئەو بوو کە ئەو شەو دىتبووم: ئاخۆ ئەویش منى ناسى بوو؟

مىنا مات و حەپساو راوەستا بوو... تەنگە نەفەس بوو بووم. لەسەر کورسىيەکەم هەستام، مىنا وەکو لال بەدم گریانەو لە جىي خۆي وەستا بوو. کەوتە رى.

لەو کاتەو زۆر بەي کات سەرى کردبوو گریان. روحم رۆژ بە رۆژ خەمگىنتر و پەريشاتر دەبوو. تەنيا دایک و باوکەکە لەوپەرى خۆشى و شادیدا بوون.

رۆژى ديارىکراو، شووم و پر هەرەشە وەکو هەورىکى پر توفان نزیک دەبوو. دوىنى شەو بوو.

بە تەواوەتى هەناسەم پىنەدەدا. هەر بۆ ئىحتىيات چەند سەندوقىک سەو دراوى زىرم عەمار کردبوو، دانىشتم و چاوەروانى سەعات دوانزەم دەکرد. زەنگى سەعات دوانزە لىدا.

لەسەر جىگاگەم دانىشتبووم و چاوم بىرې بوو مىلى سەعاتە دىوارىيەکە، دەقیقەو چرکەم وەکو جەزەبەي خەنجەر دەژمارد. بە کەمترىن دەنگ دەکەوتە لەرزىن. بەرەبەرە سىپىدە بەيانى دا. سەعاتان يەک لە دواي يەک، بە ئارامىيەکى لە رادەبەدەرەو بورىن و تىپەرىن. رۆژو ئىوارى و شەو يەک لە دواي يەک تەواو بوون و پەرانەو. مىلەکان پىشقەدەچوون، ئومىد دادەمرکايەو. زەنگى سەعات يازدە لىیدا: هىچ شتێک بەديار نەکەوت! دوايەمىن دەقیقەي دوايەمىن سەعات تىپەرىن: هىچ شتێک بە ديار نەکەوت! بوو بە نىو شەو! يەکەمىن زەنگ... دوازدەمىن زەنگ لىیدا... و من کە ئومىد بىر بوو بووم و سىلاوى رۆندکم لە چا و دەباران، لەسەر تەختەخەو کەم پالکەوتم. قەرار بوو کە بەيانى ئەو رۆژە خوازىيى دئادارەکەم بەکم، و تا رۆژى پەسلان لە

سېبەرەكەم مەحرۇم بووم! نزيكى بەرەبەيان خەويكى يەجگار ناخۆش و پېر لە نىگەرانىم
لىكەوت.

پەراويز:

- 1- ئاماژە يە بۇ رووداويك لە ژيانى حەزرىتى موسادا (سفرى ئەعداد، بابى بيستم،
ئايەتى يازدەيەم).
- 2- مينا، لئيرەدا رەنگدانەوہى يادى ئەلمينا دوشىزىيە. ئەدى ھەر شاميسۆ نىە كە بە
زمانى شلميل-ەوہ لەبەر ئەوہى سەرزەنشتى خۆى دەكات كە زۆر زوو دئدارەكەى لە
بىر كرى، لە كاتىكا ئەلمينا ھەميشە ئەوى لەبىر بووہو لە خەمى ئەودا بووہ.
- 3- ئارگۆس، لە ئەفسانانى يۆنان دا، مىرو پاشاى دورگەى ئارگۆسە كە نازناوى
پانوپتسى (كەسنىك كە ھەموو شتىك دەبىنى) دراوہتى. دىويكى سەدچا، كە ھەميشە
پەنجا چاوى بە كراوہى دەما. ھىرا، خوابانۆى يونان و سىيەمىن و دوايەمىن ھاوسەرى
زىوس، ئەوى كرى بە چاودىرى (يو) كاھىنەى گەنجى خۆى. بەلام بە ئاوازي نايەكەى
ھىرمىس خەوى لىكەوت و بە دەستى ئەو لە غورابى خەودا سەرى لە جەستە جيا
كرايەوہ.
- 4- ئەمە خالىكە كە ئەلمينا ھەميشە لە نامەكانيا دەيگوتەوہ.

هیشتا رۆژ نه بوو بووه وه، که له دهنگی ههراو ههنگامهیهکی توندو توپه، که له دالانه که مدا ههستا بوو، له خه و رابووم. گویم هه له خست: بیندل بهر ده رگا که ی گرتبووم و نهیده هیشتا بیکه نه وه. راسکال سویندی خواو پیغه مبه رانی ده خوارد که مه حاله دهستووو فه رمان له نوکه رو خزمه تکاریکی وه کو خویه وه وه برگریت و، هه ردوو پیی لیکر دبووه تاکی که وشه وه وه دهیویست بیته ناو ته لاره که ی منه وه. بیندل زۆر به ریزو حورمه ته وه پیی ده گوت که ئه گهر ئه م قسانه به گوئی من بگات، ده بیته مایه ی نه وه ی که کاریکی زۆر باش و پر رزق و رۆزی له ده ست بدات. راسکال به هه ره شه وه پیی ده گوت که ئه گهر عینادی بگات و ده رگا نه کاته وه لیی ده دات. جله کانم به نیوه چلی له بهر کردبوو، به توپه یی ده رگا که م کرده وه وه به ره و راسکال چووم:

"چیت گهر که، ناکه س به چه ی بی چاو رو؟"

دوو شه قاویک کشایه وه وه به وه پهری خوینساردی به رسقی دایه وه:

"جه نابی کۆنت، به ته وازوعه وه تکا ده که م که سییه ره که تم پیی نیشان بدهیت، ریکه وتیکی باشه که هه نوکه هه تاویکی زۆر جوان داویه له حه وشه."

له تو وایه بروسکه لیی دابووم. پاش ماوه یه کی زۆر نه وسا توانیم بیمه قسه:

"چۆن بابایه کی نوکه ره ده توانی له هه نبه ر ناغا که یدا ئه م بی نه ده بیه بگات؟"

به وه پهری هیمنی قسه که ی پریم:

"رهنگه بابایه کی نوکه رو خولام ئینسانیکی زۆر باش و دروستکار بیته و نه یه ویت نوکه ریی

ئاغایه کی بی سییه ر بگات، ده مه وی که له خزمه تت مه ره خه س بيم."

ناچار بامدایه وه:

"راسکال، راسکالی ئازیز، کی ئه م به ره شوومه ی خستوو ته که لله ته وه؟ چۆن باوه ر

ده که یته؟"

به هه مان تۆن و شیواز له سه ر قسه کانی رۆیی:

"خه لکانیک هه ن که ده ئین گوايه تو سییه رت نه ی، وه لحاسل، یان ده بی سییه ره که تم نیشان

بدهیت یان ریگه م بده ی که له خزمه تت مه ره خه س بيم."

بیندل، رهنگ زهردو لیوبه بار، به لام به ناماده گی که ی زهینی زیاتر له من، ناماژیه کی کردمی، و منیش په نام وه بهر تواناو ده سه لاتی بی چه ندو چوونی زیپر برد، لی زیپریش تواناو ده سه لاتی خوی له ده ست دابوو.

راسکال زیپه که ی فریدایه به رده مم و گوتی: **"من هیچ شتیک له پیای بی سییه ر وه رناگرم."** پشتی تی کردم و کادو له سه ر، به نه سپایی و به ده م سوژه ی گورانیه وه وه ده ره که وت و رۆیی. بیندل و من که ده تگوت وشک بووین، له جیی خۆمان چه قین، حایرو چه په ساو چاومان تیپری.

سه‌ره‌نجام به ناهی قوول و دلی خه‌مین و په‌ریشانه‌وه ناماده‌ی نه‌وه بووم که له قسه‌که‌ی خوّم ژیوان بمه‌وه‌و وه‌کو تاوانباریک له به‌رده‌م داوهره‌کانی خوّمدا، له باخه‌که‌ی سه‌رپه‌رشتیاری جه‌نگه‌لوانیدا ناماده بيم. له خپوه‌تیکی ژیر چره‌ داریکی سه‌وزدا که ناوی منی لینرا بوو، و قه‌رار بوو که خانه‌واده‌که له‌ویدا چاوه‌روانی من بن، دابه‌زیم. دایکه، دم به پیکه‌نین و به سیمو روویه‌کی هیمن و خوښ و گه‌شه‌وه به پیرمه‌وه هات. مینا، جوان و رهنګ په‌ریو وه‌کو به‌فریک که جارجاری بو ماچکردنی دوايين گولین پایز دیت، و دواي توژیک ده‌توخته‌وه‌و ده‌بی به ناویکی تال، بهو ناوایه دانیشتبوو! سه‌رپه‌رشتیاری، نووسراویکی به ده‌سته‌وه بوو، و په‌شیوو په‌ریشان ده‌گه‌پاو، ده‌هات و ده‌چوو، په‌یتا په‌یتا په‌نگی سوور هه‌لده‌گه‌پاو زه‌رد ده‌بوو، هر چه‌نده هیمن و ناسایی بوو، به‌لام وادیار بوو که گوشاریکی زوری له خوئی ده‌کرد. بو لای من هات، و پاش نه‌وه‌ی چه‌ندین جار زنجیره‌ی قسه‌کانی خوئی بری، داوای گف‌توگوییکی تایبه‌تی لی‌کردم. داوای کرد که به شه‌قامیکدا، که ده‌چوو‌وه سه‌ر لایه‌کی کراوه‌ی باخه‌که‌و هه‌تاو لیی ده‌دا، پیاسه‌یه‌کی ده‌گل بکه‌م.

وه‌لامی نه‌م داوایه‌م نه‌دایه‌وه‌و که‌وتم به‌سه‌ر کورسیه‌که‌مدا، و خاموشی و بیده‌نگییه‌کی دوورو دریزی نه‌وتو بالی به‌سه‌ردا کی‌شاین که ته‌نانه‌ت دایکه‌ش زاتی شله‌قاندنی نه‌کرد. سه‌رپه‌رشتیاری، به شپه‌زهی و به هه‌نگاوی هه‌پاو، به هه‌شتاو به باخه‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو. له ناکاو له به‌رده‌مدا وه‌ستا، ته‌مه‌شایه‌کی کاغه‌زه‌که‌ی ده‌ستی کردو، نه‌وسا نیگاییه‌کی پر پرسیارو تاقیبی منی کردو گوتی:

"جه‌نابی کونت، نه‌ری راسته که گوايه پیتهر شلمیل ناویک ناسیاوته؟"
هیچم نه‌وت.

له‌سه‌ری روئی و گوتی:

"گوايه ئینسانیکي به‌جگار خانه‌دان و ریک و پیک و باش و پیاوانه‌یه."
چاوه‌روانی وه‌لام بوو. گوتم:

"باشه، نه‌گه‌ر نه‌و که‌سه من بم چی؟"

به توندی و توره‌یی هاواریکرد:

– نه‌و پیاوه‌ی که سببه‌ره‌که‌ی له ده‌ست داوه!

مینا هاواری کرد:

"دل‌م خه‌به‌ری داوو، له دل‌م چه‌قی بوو! ده‌میکه ده‌زانم. سببه‌ری نیه!"

خوئی هاویشته هه‌میژی دایکی و دایکی تاین که زور ترسا بوو، به شپه‌زهی به خووه‌ی گوشي و به توندی که‌وته سه‌ره‌نشستی، چونکه نه‌و رازه‌ی لیشاردبوونه‌وه. وه‌کو ئارتوز¹ بوو بوو به سه‌رچاوه‌یه‌کی فرمیسک و به دم هاواری گریانی زور به کوله‌وه تیکه‌ل به ده‌نگی من ده‌بوو، و به گورپو‌خو‌پزم داده‌پژا.

یاروی جه‌نگه‌لوان که یه‌جگار توره بوو بوو، له‌سه‌ر قسه‌کانی روئی و گوتی:

"به حاله شهوه پرکیشی ئهوت کرد که به ناوی خۆشهویستییهوه من و ئهویش بخهله تینی،
ئهمه خۆشهویستییه که ئهوه موو نهگبه تیهت به سهر هیناوه! ته مه شا چ گریان و شیوه نیکی
ناوه تهوه! په کوا! په نا به خوا!"

هینده په شیوو په ریشان بووم که وهکو یه کیك وپینه بکات وهلام دایه وه. به مینگه مینگ
گوتم سیبهر به هه موو حیسابیک جگه له سیبهر چ شتیکی تر نیه، و ده توانری چاوپوشی
لیبکری، ئهوه نایه نی ئه هه موو ههراو زه نایه ی له سهر بنریته وه. به لام هینده به چاکی ههستم
به بی بنج و بناوانی ئه و شتانه ی که ده مگوتم، ده کرد، که خو به خو، و بیئه وه ی وه لام میکی
قه ناعه تبه خش بده مه وه، بیده نگ بووم. وپرای ئه مه ش له ئه جامدا گوتم ئه وه ی که گوم بووه له
دهست چوه له وه یه روژی له روژان بدوزریته وه و دهست بخریته وه.

به توندی و تورهی پی گوتم:

"جه نابی کونت، فایده ی نیه، ئیعتراف بکه، و بلی بزانه چون سیبهری خوت له دهست داوه."

دیسان ناچار که وتمه درق ریسی. گوتم:

"روژی له روژان کابرایه کی زلحورتی ته ژه ی ناقولا به سهریدا رووی و کونیک گهره ی تیبوو.
ئیدی منیش دام به یه کیك که بومی پینه بکات و بیدوریته وه، چونکه زیر هه موو موجیزاتیک
دروستده کات. قهول و قهرارمان وابوو که دوینی بومی بیئنه وه.

سهرپه رشتیاری جهنگه لوانی له سهر قسه کانی رووی:

- باشه، جه نابی کونت، زور چاکه! تو خوازگاری کیژه که ی منی، کومه لیک تریش به هه مان
ئاره زوو و نیازی تون. من وهکو باوکیك مه سئولیه تی ئه وم له ئه ستویه. موله تی سی روژت
دهدمی تا سیبهریک بۆ خوت په یدا بکه ی. ئه گهر له ئه مرپوه تا سی روژی دی به سیبهریکه وه،
که ده گهل قه دو قه لافاتی تودا بگونجیت، هاتیه وه بۆ لام، ئه وا پاو پیلالت له سهر چاو. به لام که
بوو به روژی چوارم، ئه وا به راشکاوی پیت ده لیم کیژه که م ده دم به پیاویکی ترو ده بی به
هاوسهری که سیک تر."

ویستم هه ر چونی بیت قسه یه که ده گهل مینادا بکه م، به لام به دم هورژنی گریانه وه خوی له
هه میزی دایکی دا شارده وه و دایکی به بیده نگی ئامازه ی کردمی که دوور بکه ومه وه. به لاره وه
لاره وه وه پیکه وتم، وام هه سته کرد که هه موو ده رگا کانی دنیا له دوامه وه داده خرین.

چونکه له چنگ چاودیری بیندل خه له سیم، بیئشه و دهشت و بیابانانم دایه ژیر پیوه.
ئاره قه یه کی سارد به هه نیه مده ده هاته خواری، ناله و زاریه کی کپو کپو نامه فهوم له قولای
سینه مه وه ده رده هات، شینتایه تی له بووندا ده هاته کول و جوش.

نازانم چه ندیک بوو به م شیوه یه غارم دده، که له ده وه نه جارپکی پان و به ریندا، که له هه تاودا
نقوم بوو بوو، هه ستم کرد یه کیك قولی کراسه که ی گرتووم و رایده کی شیت. ناوړم دایه وه: کابرای
شینپوش بوو.

هانکه هانکی پیکه وتبوو، پیده چوو له میژ بی به دوامه وه بی. یه کسه ر دهستی به قسان کرد.

"جوابم نار دبوو، که ئەمپرۆ دئیمە دیدەنیت. بەلام تۆ سەبرو حەوسەلەى چاوەپروانیت نەبوو، بەلام گوئی مەدەیه، هەموو شتێک وەکو خۆی لێدیتەو، بە دلى خۆت دەبى. بە گوئی من بکە. من سێپەرەکەت دەدەمەو و تۆش هەلى بگرەو و یەکسەر بگەرێو. سەرپەرشتیاری جەنگەلوانى لە باخەکەدا بەرێزەو پێشوازیی دەکات. هەرچیک روویداو، تەنیا سووعبەتیک بوو و تەواو. بەلام سەرپەرشت بە راسکال کە پەردەى لە رووی رازەکەت هەلمالیو و سەودای خوازبێنى دلدارەکەتى کەوتوو تە سەر، ئەمەیان لێگەرێ بۆ من: "ئەو سێلەى ناکەس بەچەیه هەقى لە سێدارەدانى هەیه."

وامدەزانى خەو دەبینم... "جوابى نار دبوو کە ئەمپرۆ دئیتە دیدەنیم؟" دووبارە کەوتە حیساب کردن. هەق بەو بوو. تومەز من لە حیسابکردنەکەى خۆدا یەک روژ هەلەم کردبوو. بە نیازی تاقیبى هەنبانەکە دەستم بۆ بەرۆکم برد. کابرا بە زیرەکی خۆى لە نیازم گەیی و دوو شەقاو کشایەو و گوئی:

"نا، جەنابى کۆنت، لە دەستیکی زۆر شایستەدایە، هەلێگرە."

بە نیگایەکی حەپساو و دەواى روونکردنەو و لێکرد.

لەسەر قسەکانى رووى و گوئی:

"تەنیا شتێکی کەم باييم وەکو یادگار دەوى و تەواو. تکا دەکەم ئەم نامەیه ئیمزا بفرموو."

وەرەقەیهکی چەرمین بوو ئەم و شانەى لە خو گرتبوو:

"من کە خاوەنى ئەم ئیمزایەى خوارەو و روحى خۆم، دواى جیاپوونەوى ئاسایی لە لەشم بە

هەلگری ئەم وەرەقەیه دەبەخشم."

لە سەرسامیدا لال بوو بووم، بە نۆرە، جارێ دەپروانیه وەرەقەکە و جارێ دەپروانیه کابرای نەناس. لەم بەینەدا، بەسەرى قەلەمێک کە تازە دادرابوو، دلوپە خوینێکی، کە زادەى روشانى دپرکێک بوو، لەسەر دەستم هەلگرت و دایە دەستم.

ئەنجام پێمگوت:

"تۆ کێیت؟"

بەرسقى دایەو:

- تۆ هەقت چیە؟ ئەدى بە چاوى خۆت نابینى؟ من بابایەکی دو مۆرى نەگبەتى بێنەوام، زاناو فیزیکنانیکم کە لە برى ئەو خزمەتانەى بە دۆستەکانمى دەکەم، جگە لە بى ئەمەکی و سێلەیی و نەمەک حەرامى هیچی تر نابینم، و لەم دنیاىدا جگە لە ئەزموون و تاقیکردنەو ناچیزەکانم هیچ سەرگەرمیەکی دیکە شک نابەم. کەواتە هانى ئیمزای بفرموو، لای راست، لە پاینى وەرەقەکەدا: پیتەر شلمیل."

سەریکم لەقاندو گوتم:

"بمبوره جەناب، ئیمزای ناکەم"

بەوپەرى حایرمان و سەرسامى، لەسەر قسەکانى رووى و گوئی:

"ناتەوى ئیمزای بفرموویت، بۆچی؟"

- مەسەلەي كېرپنەۋەي سىبەرەكەم بە بارتەقاي رۇحم شتىكە پىۋىستى بە تىفكرين و رامان
ھەيە!

گوتى:

- ئاھ! شتىكە پىۋىستى بە تىفكرين و رامان!

قاقايەكى بەرز بەرزى لىدا.

"نەبى بە بى ئەدەبى، پىم نالىي رۇحى تۇ چىيە؟... قەت دىتووتە؟ لە دواي مردنت بۇ چىتە؟
دەتەۋى چى پىبىكەي؟ كەۋاتە مەنۇنى بەختى خۇت بە كە لە رۇزگارى ژيانى خۇتدا،
مشتەرىبەكت دەستكەۋتوۋە كە لە برى ئەۋ بەخششە جەبرىيە، ئەۋ وزە كارەبايىيە يا
موگناتىسييە، ئەۋ شتە ھىچە، ھەر چىبەك ھەيە، نرختىك دەداتى كە بە راستى نرخە نەك گالته،
نرختى سىبەرەكەي تۇيە كە ويسالى دلدارەكەت و دەدپھاتنى ھەموو ئارەزوو ئاۋاتەكانتى پىۋە
بەندە، يان ھەزەت لىيە بە دەستى خۇت ئەۋ كىژە بەلەنگازو داماوە رادەستى راسكالى خۇپىرى و
بودەلە بىكەي... نا، باۋەرناكەم، دەبوايە بە خۇت ئەمەت زانىياۋ بە چاۋى خۇت دىتبات! ۋەرە،
من ئەم كلاۋە بى لىۋارە جادوۋىيەت دەدەمى (شتىك لە بەركى دەردىنى) تا بەبى ئەۋەي
بىبىرنىن، بېۋىن و لە باخەكەي سەرپەرشتىارى جەنگەلوانىدا پىياسەيەك بىكەين".

دەبى دان بەۋەدا بنەم كە گويم لەۋ كابرايە بوو كە بەۋ شىۋەيە قاقا بە من پىدەكەنى، تەرىق
بوومەۋە. لە ناخى دلەۋە لىي بىزار بووم، و پىموايە كە ئەم نەفرەت و بىزارىيە شەخسىيەم، ھەر
چەندە زۇرم پىۋىست بە سىبەرەكەم ھەبوو، زىاتر كىرە كارىك كە ئەۋ ئىمزاىەي بۇ نەكەم كە لە
بارتەقاي كېرپنەۋەي سىبەرەكەمدا لىي دەۋىستەم. ھەرۋەھا نەمدەتۋانى بېرىار لەسەر ئەۋ
پىشنىيازەي ئەۋ بەدەم، كە دەگەلىا بچمە پىياسە، دىتتى ئەم دەلچە ناشىرىنە، و ئەم جنۇكە
ژارخەنە لە نىۋان خۇم و دلدارەكەمدا، لە نىۋان دوو دللى پارچە پارچە و پىر لە خۇنماندا بىگومان
رقى ھەلدەستانم و دللى تىك ھەلدەھات. ھەستەم كىرە رابردوۋ ناگەپىتەۋە و نەگبەتى بە
تەۋاۋەتى شانى گرتووم. ناچار بۇ لاي ئەم كابرايە گەرامەۋە و گوتە:

"جەناب، من سىبەرەكەي خۇم لە بەرانبەر ئەم ھەنبايە كە ھەر چەندە بە نرخە، بە تۇ
فروشتە و لەم سەۋدايە زۇر پەشىمانم. ئايا دەتۋانين لە راى خودا ئەم سەۋدايە
ھەلۋەشىنىنەۋە؟"

سەرى لەقاند، و سىماي شوومى گرژ بوو - لەسەر قسەكانم رۇيىم و گوتە:

"زۇر چاكە! من تەننەت بۇ ۋەرگرتنەۋەي سىبەرەكەشم، ئىدى ھىچ شتىكى خۇم بە تۇ
نافرۇشم، و ھىچ شتىكت بۇ ئىمزا ناكەم. ھەلبەتە بە خۇت دەزانى كە ئەم فىل و تەلەكە بازىيەي كە
پىشنىيازى دەفەر موۋى ئەۋەندەي بە قازانچ و ماىيە شادمانى تۇيە، ئەۋەندە ماىيە شادمانى من
نىيە. جا ۋەرە داۋاۋ پۇز شەكانى من قەبوۋل بىكەم چۈنكە مەسەلەكان گەبىۋەتە قۇناغىكى ئاۋھا،
با لە يەكدى جيا بىينەۋە!

- جەنابى شلمىل، بە داخەۋەم كە دەبىنم لە روى عىنادىيەۋە ئەۋ مامەلە يە رەفز دەكەيتەۋە كە
دۇستانە بۇم پىشنىياز كىرەيت، بەلكو جارىكى تر دەرفەتىكى باشتەم بۇ ھەلكەۋى. خودا حافىزا!

جا نه گهر ريگه مې بدهی حزه ده کم دلنیا ت بکم نهو شتانه ی که دهیا نکرم نایه لم له نیو بچن، و زور
به بایه خوه هه لیا نده گرم و دهیا نپار نیم.

یه کسه ر سیبهره که می له گیر فانی دهر هیئاو به زه به رده سستی به سهر دوه نه کانا هه لیخست و
روو له هه تاو له بهر پییدا رایخست. پاشان له نیوان دوو سیبهردا، سیبهره که می من و سیبهره که می
خویدا، که به دوا یه وه بوون، که وته ری، چونکه ده بوا یه نه مه شیان (سیبهره که می من) به گوئی نهو
بکات و گوپرایه ل و ملکه چی هه موو جم و جوئیکی نهو بییت.

کاتی که سیبهره داماو هه که می خووم، پاش نهو دابرا نه دوورو دریزه، و بهو وه زعه ناله بارو
که ساسیه وه دیته وه، و له کاتیکا دابرا نی نهو منی خستبووه چالی نهو سوکایه تیه وه، دل م به
حالی خووم سو تاو، گریان نهو کی گرتم و گریام نه ما گریان. ری که لهو کاته دا کابرا ی نه ناسی
قیزه ون، ده سکه وته سه رکه وتوانه که می خو ی نواندو به و په ری بی شهر میه وه پیشنیاز هه که می خو ی
دووباره کرده وه.

"ئیستاش نه چوره بچیت، ده توانی وه ری بگریته وه. به نوو که قه له می که هه موو شتیک
ببرینیته وه او مینای به دبه خت له دست نهو فیلبازو ساخته چییه دهر باز بکه یت. به ناسته می که
نوو کی قه له مه که بجوئینیت و ته او، ده ی نافهرین"

کولی گریانم زیاتر جو شنی سهند، به لام پروم وهر گیپراو به ناما ژه یه که داوام کرد که دوور
بکه ویته وه.

بیندل که به دلی تهژی نیگه رانیه وه تا ئیره دوام که وتبوو، لهو ساته دا هاته پیشی. نه م کوپه
باشه که بینی ده گرم و فرمی سک دهر نیم، و سیبهره که می به دست کابرا ی شینپوشه وه بینی،
یه کسه ر لیپرا نه گهر به زوریش بووه سیبهره که می لی بسه نیته وه. جا چونکه سه ری لهو جو ره
مامه له هه ستیاره دهر نه ده چوو، یه کسه ر روویکرده کابرا ی نه ناس، و بی هیچ باس و گه نگه شه و
دریز دا در بییه که، داوای لی کرد که به زووترین کات سیبهره که م بداته وه. کابرا ی نه ناس بی هیچ
جو ره وه لام می که پشتی کرده کوپه ی به له نگازو دوور که وته وه. به لام بیندل به خو ی و دارده سته
نه ستوورو گری گریکه یه وه، دوا ی که وت و چهند جاری که به ناشکرا و راسته وخو نه مری پی کرد که
ده ستبه ردا ری سیبهره که می من بییت، و به دهم هه پره شه وه، که وته نواندنی هیزی بازو. کابرا ی
نه ناس که ده تگوت خووی بهو جو ره ره فتاره وه گرتبوو، سه ری شوپر کرد، شانی دانه واند،
به کاوه خو به نیو دوه نه چاره که دا رویی و هه م سیبهره که می من و هه م سیبهری خزمه تکاره
نه مه کداره که می پفاند. بو ماوه یه کی زور دهنگی کی نامه فهوم له چوله وانی دوه نه چاره که وه هاته
گویم، پاشان نه م دهنگه دوور که وته وه و نه ما. جاریکی دی خووم له گه ل به دبه ختیدا به ته نیا
دیته وه.

په راوین:

1- ئارتوز (Arethuse) ناوی سه ر چاوه یه کی به ناو بانگه له دورگی می ئورتیژی
(Ortygie)، و نزیک سیراکوزه (Sytscuse). به گویره می ئه فسانان ئارتوز که ئه لفه ی

خواه‌ندی روبرارن‌ه‌زی لیکردبوو و له‌ئارکادیدا دوا‌ی ده‌که‌وت، له‌تاوا په‌نای برده‌ به‌ر
دورگه‌ی ئورتیژی، و ئارته‌میسی خواه‌ندی هه‌یث، گۆپی و کردی به‌کانی و سه‌رچاوه‌یه‌کی
به‌ناوبانگ.

((6))

له گۆشه يه كى دهونه چاره كهدا ويستا بووم، كه وتمه فرميسك هه لپشتن، ئەم فرميسكانه دلەى بىچاره ميان، كه له ژير بارى خه ميكي قورس و كوشندهدا دهينالاند، رزگار كرد. ويپراي ئەمهش هيچ دهليقه و مه فەرو ناسويه كم بو رزگارى له نه گبه تي و دامايه ترسناكه كه شك نه ده بردو نه ده بينى. به توپه ييه كى شي تانه وه، ئەو ژه هره تازه ييه، كه كابراي نه ناس به زامه كانيه وه كرد بووم، به تامه زروييه وه دنوشت. كاتي كه روحم، ويتهى ميناى وه ياد دينا مه وه و سيماي نازدارى دلداره كه م، بهو شيويه يه كه دوايه مين جار، له گهرمه ي ريسوايي و شهرمه زارى خو مدا ديتبووم، رهنگه پيوو، چاوانى به روندكه وه له بهرده م دا ده رده كه وتن، تا پوي لبيوكانه ي راسكال، بى شهرمانه له نيوان من و ئەودا سهري قوت ده بووه وه. ده موچاوم له نيو دهسته كانم ده نا، و به ناو دهونه چاره كهدا غارم ددا، به لام تا پو ترسناكه كه ده سته ردارم نه ده بوو، و به رده وام به دوامه وه بوو. سه ره نجام، هيلاك و ماندوو، به هانكه هانك كه وتمه سه ر زه وي و بارانى فرميسكم به سه ر عارديدا داباراند.

هه ره موو ئەم شتانه له سوئگه ي سي به ري كه وه! سي به ري ك كه ده متوانى به جووله ي نووكه قه له مي ك وه ري بگره وه! ده كه وتمه ليكدانه وه ي ئەو پيشنيازه سهيره و عينا دى و قايل نه بوونه كه ي خو م. بيرم به هيچ كوي رانه ده گه يي: نه تواناي رانام هه بوو نه تواناي بيركرده وه. روژ ناوا بوو. به ميوه ي كيوي و ناوي كيوان برسي تي و تينويه تي خو م دامركانده وه. شه وداهات: له ژير داريكدا نوو ستم. به راستي خه ويكي زور ناخوش بوو، گويم له پرخ و هوپى خو م بوو، ده تگوت له گيانه للام، كزه باي ساردى به ره به يان له و خه وه ناخوشه ي بيدار كردمه وه. ديار بوو كه بيندل گومي كرد بووم، و من ئەمه م پى خوش بوو. چونكه نه مده ويست بگه ريمه وه ناو به شهران، وه كو نيچيري هه راسانى كيوي، به ترسه وه له به شهران هه لده هاتم. به مجوره سى دانه روژى پر له په ريشانى و نيگه رانى تي به ري.

به يانى روژى چواره م، له دهشت و بيا بانيكي خيزه لاني هه تا وگيردا بووم. له سه ر تاشه به رديك له بهر خو ره تا وه كه دانيشت بووم، چونكه له ميژ بوو له به ره كه تي ديدارى هه تا و مه حرووم بووم، زورم له زهت له ديمه نى ده بينى. كروكپ و مات و بيدنگ، دلم به خه م و په ژاره و بى چاره ييه كاني خو ي ده سپارد. له پر ده نكيكي سووك رايچله كاندم. له كاتيكا كه ناماده ي هه لاتن بووم، چاويكم به ده ورو به رما گيپرا. هيچ كه سيكم نه بينى. به لام سي به ري ك كه زور له سي به ره كه ي خو م ده چوو، له به رده م داو به سه ر خيزه لانه كه دا خزي، چونكه به ته نيا ده رو يي، له وه ده چوو كه دوور له خاوه نه كه ي گوم بووي.

ديتنى ئەم سي به ره، شه وق و زه وق يكي زوري له لا بيدار كردمه وه. له بهر خو مه وه گوتم:

"ئەي سي به ر، ئەگه ر عه ودائى خاوه نيت، من ناماده م بيمه خاوه نت."

له جیئی خۆم راپه‌پیم تا بیگرم. وام مه‌زنده ده‌برد که ئەگەر بتوانم دوای بکه‌وم، به جووری که بێته ژیر پیم، بیگومان پیوهی ده‌لکی و به درێژاو به تیپه‌په‌وونی رۆژگار، ده‌توانی خوو به منه وه بگرییت.

که من ئەو حه‌ره‌که‌ته‌م کرد، سیبهره‌که هه‌له‌هات و منیش دوای که‌وتم. هه‌له‌به‌ته ئەم کرده‌وه‌یهی من که به‌مه‌به‌ستی تاقیب کردنی سیبهره‌که ئەنجام دا، پیویستی به قوچاگی و له‌ش سووکی و چالاکی وه‌یژیکی فره‌هه‌بوو، که من له‌و تاقه ئومیده‌وه‌وه که به‌ رزگاری خۆم له‌و وه‌زعه‌ ترسناکه هه‌بوو، هه‌لم ده‌هینجا. روهی کرده بێشه‌یه‌که که هیشتا دوور بوو، به‌لام بی چهن‌دوچوون له‌ نیو چره‌ دارستانی بێشه‌که‌دا ونم ده‌کرد. هه‌ستم به‌ مه‌ترسی کرد، ترس و خوف نیشته‌ سه‌ر دلم، و شه‌وق و خۆزیای رزگاری جووتی بالی لپرواندم. هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو زیاتر گوپم ده‌سه‌ندو بۆ پییشه‌وه‌ ملم دهن‌ا، سات به‌ سات لیی نزیکت ده‌بوومه‌وه، زۆر که‌مم مابوو بیگه‌می. له‌ ناکاودا وه‌ستا و ئاوپی لیدامه‌وه. وه‌کو شیپریک که په‌لاماری چه‌شه‌و نیچیری خوی بدات، پریم دایه‌ تا بیگرم و له‌ پر به‌ قورسی که‌وتم به‌ له‌مه‌په‌ریکی مه‌حکه‌م و قایمدا. ده‌ستیکی نادیار به‌ جووری به‌ر‌بووه‌ و یزه‌م و په‌راسوه‌کانی کوتامه‌وه‌ که په‌نگه‌ هیچ که‌سیک لیدان و جه‌زبه‌ی وا خه‌ته‌ری نه‌خواردبی.

ترس وای لیکردم ده‌سته‌کانم به‌رم و ئەو شته نادیاره‌ی که له‌به‌رده‌م بوو، توند له‌ باوه‌ش بگرم. له‌ جه‌رگه‌ی ئەو بگه‌وه‌ به‌رده‌یه‌دا، درێژاو درێژ که‌وتمه‌ سه‌ر عاردی، ئەوسا ئەو پیاهوم، که ده‌سته‌کانم له‌ قه‌دی ئالاند بوو، و به‌ پشتا که‌وتبووه ژیرم، بینی.

هوی رووداوه‌که‌م زۆر به‌ ئاسایی بۆ روون بووه‌وه. وا دیار بوو ئەم پیاهو هیلانه‌ی ئەو بالنده‌یه‌ی، که ده‌بیته‌ مایه‌ی دیارنه‌مانی هه‌لگره‌که‌ی خوی، به‌لام نابیته‌ مایه‌ی دیارنه‌مانی سیبهری هه‌لگره‌که‌ی، دابوو به‌ عاریدی "1". روانیمه‌ ده‌وربه‌رم، و خیرا چاوم به‌ سیبهری هیلانه‌ی ناقبری که‌وت. ته‌کانیکم داو ئەو ده‌سکه‌وته‌ گرانبه‌هایه‌م ر‌فاند. که ئەم هیلانه‌یه‌م گرته‌ ده‌ست، به‌ته‌واوه‌تی ون بووم و له‌به‌رچاو دیار نه‌مام، چونکه‌ سیبهرم نه‌بوو.

پیاهوکه‌ زوو هه‌ستایه‌وه، یه‌کسه‌ر چاوی بۆ سه‌رکه‌وتوو (فاتح) به‌خته‌وه‌ره‌که‌ی ئەم شه‌په‌ گپرا، به‌لام له‌و ده‌شته‌ پان و به‌رینه‌ هه‌تاو‌گیره‌دا نه‌ ئەوی بینی و نه‌ سیبهره‌که‌ی، که زۆری مه‌به‌ست بوو. ئەله‌ه‌قی سه‌رنجی بی سیبهری منی نه‌دا بوو، و شتی وه‌های به‌ بیردا نه‌هاتبوو. کاتی که‌ دلنیا بوو که‌ هیچ شوین پییه‌کی داگیرکه‌رو دزه‌که‌ دیار نیه‌، تووشی دژوارترین نا‌ئومیدی و خه‌م و په‌ژاره‌ بوو و که‌وته‌ قز‌رینه‌وه‌. به‌لام ده‌باره‌ی خۆم پیویسته‌ ئەوه‌ بلیم که‌ ئەو گه‌نجینه‌یه‌ی که‌ به‌ ده‌ستم هینا بوو، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌رفه‌تی ئەوه‌ی ده‌ره‌خساند دووباره‌ تیکه‌لاوی خه‌لکی بيم، ئاره‌زووی ئەو جووره‌ کاره‌شی له‌لا و پروژاندم.

بیانویه‌کی زۆرم به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو که‌ پاساوی ئەم دزی و تاوانه‌ بۆ خۆم بێنمه‌وه، به‌ گوته‌یه‌کی دی پیویستم به‌ پاسا و نه‌بوو. بۆ ئەوه‌ی له‌ چنگ هه‌موو ئەم جووره‌ بیرانه‌ رزگار بم، به‌ هه‌شتاو دوورکه‌وته‌وه‌، و ئیدی گویم به‌و کابرا نه‌گه‌به‌ته‌ نه‌دا که‌ تا ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌نگی

لالانهوه و پارانهوهی به دوامهوه بوو. بهلای کهمهوه هه موو وه زع و حالهکانی ئهم بویه رو روداوه، لهو کاته دا، بهو جوړه هاتنه بهرچاوی من.

پر بهدل حزم لهوه بوو که بو باغهکهی سه رپه رشتیاری جهنگه لوانی برؤم و دربارهی هه و آللهکانی ئه و کابرا نه ناسه قیزه ونه ی له مهر خوم بکه ومه تاقیب ، به لام نه مده زانی له کویندهرم. سه رکه و تمه سه ر نزیکتین گرد، و له سه ر گرده که وه، باژیروک و باخه که م بیینی. دلّم به توندی که وته لیدان، روندک و فرمیسکان له چاوانمدا قه تیس مان، ئهم فرمیسکانه زور جیاوان بوون لهو فرمیسکانه ی که تا ئه و کاته هه لمپرشتیبوون. ئیدی نزیک بوو جاریکی دیکه رووی مینا بدینم! .... به پرستترین کویره ریگادا داگه پرّم: شهوق و تاسه و خوزیایه کی شپرز، خیرایی به هه نگاوه کانم ده به خشی. بهلای سی چوار دیهاتیدا، که له شاره وه ده هاتنه وه، تیپه پریم و نه یان دیتم. باسی من و راسکال و جهنگه لوانه که یان ده کرد. نه مده ویست گویم له گفتوگوو باس و خواسه که یان بیی، بویه زیاتر پیّم هه لگرت.

به دلّیک که پر له هه ر دلّه خورپه یه کی چاوه روانی بوو، خوم به باخه که دا کرد. وام هه سترکد قاقای پیکه نینیک ده ژنه وم، قاقایه که له رزی لیپه نام. نیگایه کی خیرای ده ور به رم کرد، چ که سیکم نه بیینی. چوومه پیشتره وه. وام هه سترکد دهنگی پیی که سیک دیت که به ته نیشتمدا ده روات، به لام که سم نه بیینی: بیگومان، گویم به هه له ی بردبووم. هیشتا به یانی زو بوو: باخه که چولّ بوو. چ که سیک له خیمه که ی کونت پیته ردا نه بوو. شه قامه زور ناشناکانم ته ی کرد، تانزیکی ماله وه رویشتم. هه مان دهنگ که به ره به ره، ناشکراتر ده بوو، به دوومدا ده هات. به دلّیکی سته مدیده وه، له سه ر ته ختیکی به رانبه ر ده رگا که، که له بهر هه تا وه که دانرا بوو، دانیشتم. پیده چوو که جنوک نا دیاره که، به دم ریشخه نه وه، له لامه وه دانیشتیبت. کللیک له قفلی ده رگا که دا سوړا. ده رگا کرایه وه، و سه رپه رشتیار به خوو کومه لیک کاغه زه وه هاته ده ره وه. وام مه زنده کرد که ته میک به سه ر سه رمدایه پی، روانیمه ده ور به رم... چ عه جایه بی! کابرای شینپوش له ته نیشتمه وه بوو، و به دم خه نده یه کی ئه هریمه نیه وه ده پروانیه سه رو سیمام. ئه و کلاوه جادووییه ی، که ده یشارده وه، له به رانبه ر مندا راگرتبوو. سیبه ره که م هیدی و هیمن و ناسووده و بی خه م و خه یال، له پال سیبه ره که ی ئه ودا له سه ر عارده که راکشا بوو. به بیثاقه تی و ته مه لییه وه، یاری به و کاغه زه چه رمییه ده کرد که به لامه وه ناشنا بوو، و له کاتیکا کابرای سه رپه رشتیار مژولی کاغه زه کانی بوو، ئه و به په نای که پره که دا ده هات و ده چوو، دوستانه سه ری وه په نای گویم ناو له بن لیوانه وه ئهم قسانه ی پیگوتم:

"که واته ناقیبه ت پیشنیازه که ی منت قه بولّ کرد، دیاره وه که ده لّین دلّمان له ناستی یه کتردا پاکه، دلّ ناوینه ی دلّه! ئه مه ش ده سکه وته، ئه مه ش بوو خوی ده سکه وته. به لام هیلان به لنده که م ویده وه، چونکه ئیتر پیوستت پیی نییه، و که سیکی ئه وه نده سه ر راست و دروستکاریت که ناتوانی به ناهق و ناروا داگیری بکه ییت و بوو خوتی به ریت. ویرای ئه مه ش سوپاس و مه منوونی ده ربیری، دلّنیات ده که مه وه که له کانگای دلّه وه ئه وم پیّت داوه."

هیلانه بالندهکهی، بی نهوهی هیج نارہ زاییهک بنوینم، له دستم وەرگرت و نایه گیرفانی و ، قاقایهکی بهرزی ئهوتوی لیدا که کابرای جهنگه لوان ئاوپی دایهوه. منیش مات و حیران له جیی خۆم رهق راوهستا بووم.

لهسهر قسهکانی روپی و گوتی:

"دانه بهودا بنه که ئهم کلاره زۆر له هیلانه بالندهکهی من باشترو کاریگهتره، نهک ههر خودی مرۆف، بهلکو سنبههکهشی، و ههر سنبههههکی دیکهش که مرۆف چهزبان لیبکات و بیهوی ههین، دانهپۆشیت و دهشاریتهوه. تهمهشا، ئهمرۆکه دوو سنبهههه تازهم هیناوه".

دووباره له قاقای پیکه نینی دا.

"شلمیل، چاک بزانه که مرۆف ئهو کارهی که له هوهلهوه نایهوی به خواشیتی خۆی ئهنجامی بدات، له ئهجامدا به ناچاری ئهنجامی دهدات. من ئومیدهوارم که تۆ ئهو شته بکریتهوه و به دلدارهکهت بگهی. هیشتا کار له کار نهترازوه. بهلام سهبارهت به راسکال، دهبی ئهوه بلیم که له قهنارهی دهبهین و تا پهتیک مابی ئهم کاره زۆر ئاسانه. جگه لهمهش، باش گوی بگره، من سهرباری ئهوهش کلارهکهمت دهبهمی".

دایکه هات به سهرداو سهری قسه کرایهوه.

"مینا چی دهکات؟"

- دهگری.

- مندالی نهزان! چونکه هیج کاریکی تری له دست نایهت! ...

- بیگومان... بهلام چۆن دهگری ههر وا زوو بدری به کهسیکی دی! میردی نازین، تۆ دهرههق به جگه گۆشهکهت زۆر دلپهقی!

- نه، دایک، تۆ لهم بارهیهوه زۆر ههلهی. دواي ئهوهی تاویک گریاو فرمیسکی مندالانهی ههلهپشت و سهیری کرد بووه به ژنی پیاویکی دهولههههه به سهنگو ئیحتوبار، وهکو یهکیک له خهو بیدار ببیتهوه، ئاسوودهو بی خهمو خهیاڵ بیدار دهبیتهوهو هیچی له دلدا نامینی، و ههنگی به چاوی خۆت دهیبینی که مهمنونی خوداو ئیمه دهبیته.

- هیوادارم وابی! خودا لهزارت بنۆری.

- مینای ئیمه ئهمرۆ، بیگومان، سهروهت و سامانیکی مۆلی ههیه، بهلام پاش ئهو ههراو فهرتههیهی که چیرۆکی ناکامی پهیهههههه دهگهله ئهو ئازاوهچیهدا، نایهوه، پیتوایه که دۆزینهوهی خوازگاریکی شایستهی وهکو جهنابی راسکال، بۆ مینا، بهم زووانه و ئهوهنده ئاسان بی؟ دهزانی داراییهکهی، خۆی له چ ژمارهیهک دهدا؟ جهنابی راسکال، بایی شهش ملیۆن مۆلکی کریوه که هیج کیشه و بینه و بههیهکی لهسهه نهیه، و پارهکهشی کاش داوه. قهوالهه بهلگه نامهکان به من بوو. کاتی خۆی ئهو بوو که باشتترین زهوی و مۆلکی له موزایههههه له دست من دهرینا. جگه لهمهش، نزیکهی بایی سی ملیۆن و نیو سفتهی لهسهه تۆماس یون ههیه.

- کهواته زۆری دزیوه؟

- قەسى بى سەرۋېر دەكەي! لە كاتىكا خەلكى دەستىلاويان كىردۈرە، جەنابى راسكال ئاقلانە پاشەكەوتى كىردۈرە.

- ئەو پياۋەدى كە جلى نۆكەرى لەبەردا بوو؟

- قەسى ھەلەق و مەلەق مەكە! سىبەرەكەي زەرەپەك عەببى نىە.

- ھەق بە تۆيە، بەلام وپراي ئەمەش...

كابرې شىنپۇش چاۋى بېرى بوۋە چاۋم. دەرگا كرايەۋە. مينا كە خۇي بە بازوۋى كارەكەرىكەۋە گرتبۇو، ۋەژوركەۋت. فرمىسكان، بە بېدەنگى ، تىۋك تىۋك ، بەسەر گۇنا جوانە ھەلبىزپكاۋەكانيا دەرژا. لەسەر كورسىيەك، كە لە ژىر زەيزەفۇناندا بويان ئامادە كىردىبوو، دانىشت، و بابى لە تەنىشتىيەۋە رۇنىشت. بە مېرەبانى دەستى گرت، و لەو دەمەدا كە فرمىسكى كىژى ، ھىندەدى دى زىيادى دەكرد، بە شىۋازىكى مەحبەت ئامىزەۋە پىي گوت:

"تۇ جگەرگۆشەي باش و ئازىزى منى، تۇ دەبى زىرەك و زىنگ بىت و نەيەلى و نەتەۋى پىرەبابەكەت، كە جگە لە بەختەۋەرى تۇ ھىچى تىرى ناۋى، غەمگىن بكەي.. من لە مەسەلەكە تىدەگەم، ھەموو ئەم شتانه زۇر نىگەران و پەرىشانى كىردۈويت، لەۋە دەچىت كە بە بەرەكەتى پەرجوۋيەك لە نەگبەتتەكى نىزىك زىگارت بوو بى. بەر لەۋەدى ئىمەي پەي بە دىۋو فەندەل فىلەكانى ئەو ناكەس بەچەيە بەرىن، بە دل خۇشت دەۋىست. من ئەمە دەزانم. مينا، لەم روۋەۋە نەھەقت ناگرم، و گلەبىت لىناكەم. منىش، كىژى ئازىزم، تا ئەو رۇژەي كە ئەوم بە كەسىكى دەۋلەمەندو پاىەبەرز دەزانى، خۇشم دەۋىست. بەلام بە چاۋى خۇت دەبىنى بارودۇخەكە چۇن گۇراۋە. ھەر توتكە سەگى بگىرى سىبەرى خۇي ھەيە، وا نەبۋايە كىژە ئازىزو تاقانەكەي من دەبوو بە ژنى پياۋىك كە... نا، باۋەر ناكەم.. تۇ ئىستا زەرەپەك ئەۋت لە بىرو خەيالدا نىە! گوى بگرە مينا: پياۋىك كە ھىچ ترسىكى لە ھەتاۋ نىە، پياۋىكى دروستكار، كە راستە شازادە نىە، بەلام بايى دە مىيۇن (دە ئەۋەندەي تۇ) سەرۋەت و سامانى ھەيە، پياۋىك كە كىژە ئازىزەكەم بەختەۋەر دەكات، داۋات دەكات... ھىچ ۋەلامىكى من مەدەۋە، بەرھەلىستى مەكە، كچە ئازىزەكەم، بە گوىى من بكە، رىي بابى خۇت بدە با پارىزگارى بەرژەۋەندىيەكانى تۇ بكات، رىي بدە با فرمىسكەكانت بسرىت، بەلنىم بدەيە كە بە جەنابى راسكال رازى بىي - بلى بزانم، ئەم بەلنىم دەدەيتى؟"

بە دەنگىكى كىزۇ خەمىن بەرسقى داىەۋە:

"من لە ئىستا بە داۋە ھىچ ئىرادەيەكەم نىە، ھىچ ئارەزۋىيەكەم لە دىيادا نىە، با بابم لە جىياتى من بىرپارى چارەنوسم بدات!"

لەو كاتەدا ھەۋالى ھاتنى جەنابى راسكال درا، بەۋپەرى بىياكى و بىپەروايى خۇي بە ژورا كىرد. مينا لە ھۇش خۇي چوو. ھاۋرى چەپەل و نەگرىسەكەم نىگايەكى تورپەي كىردم و بەپەلە و لەبن لىۋانەۋە ئەم قسانەي پىگوتم:

"ئەم شتانهت پى قەبوۋ دەكرى؟ چما لە جىياتى خۇي شتىكى دى بە دەمارەكانتدا دەسوۋرپتەۋە؟!"

توند به دهستیا کیشام و به سووکی برینداری کرد، و خوینی لیّهات، و لهسه ر قسهکانی روئی و
گوتی:

"بهراستی خوینه، خوینی سوورا ئیمزای بکه!"
کاغزه چهرمییه که و قهلهمه که م به دهسته وه بوو.

پهراوین:

1- چیرۆکی ئه و هیلانه باندیهیه که ده بیته مایه ی دیارنه مان، و ون بوون، له سه ده ی
هه قده یه مدا له لایه ن گریملشاوون-ه وه نووسراوه. له گینه شامیسۆ به ره مه کانی ئه م
نووسه ره ی خویند بیته وه، که له ناو رۆمانتیکه کانی دیکه ی وه ک ئارنیم و برنتانودا زۆر
ناسراو بووه.

شا مسیوی ئازیزم، بی ئووی بیهوی فریوت بدهم، حەز دەکەم کە لەم بەینەدا بە خۆت داوەرۆ حەکەم بیت . منی قازی و داوهری سەختگیری خۆم، ماوہیەکی زۆر مۆرانە پەشیمانیم لە روحی خۆمدا پەرورەدە کرد. ئەو دەمە قەیراناوییە زۆر زووی چاوم بوو، نەمدەتوانی جگە لە چاوی گومان و شەرمەزاری و پەژوانی بە هیچ چاویکی تر تەمەشای بکەم – دۆستی ئازیز، کەسێک کە یەکەمین هەلەو خەزین لە ریگای راست دەری بکات، زۆر زووی بەناو کوپەرە ریگاکاندا دەکەوێ و سات بە سات پتر بە هەلدیری کوپەرە ریگایاندا دەبێت، هەنگی بیهووە دەروانی پەشیمان پەشیمان، ئیدی هیچ چارو دەسەلاتیکی نابێ، دەبی، بیهووی و نەیهووی هەر بەرەو پایین داگەرێ و گیانی خۆی بکات بە قوربانی خواوەندی تۆلە – پاش ئەو غەفلەت و هەلەییە کە کردم و ئەو تەوقی نەفرەت و نەحەتەیی چوو گەردنم، ئەشوق و قیام بە جووری تووشی گوناح و تاوانی کرد بووم کە چارەنووسی کەسیکی دیکەم گرفتاری قەدەرۆ چارەنووسی خۆم کردبوو. کە تۆوی ویرانیم وەشانو داوای یارمەتیم لێدەکرا، جگە لەوہی کوپرانە و بەپەلە بۆ ئەو شوینە بچم کە داوایان لێدەکردم، چیتەم لە دەست دەهات؟ دەمتوانی چی بکەم؟ نەمدەتوانی بۆ ساتیکیش دوا بکەوم. جا پیت و نەبی کە بەرزترین نرخم بە زیاد زانی بی و رژی و رەزلیم دەرەق بە شتیکی بی بەها، لە رژی و رەزلیم لە بواری زێرەکاندا زیاتر بووی. نا، ئادەرت، بەلام روحم تەژی رقیکی ئەستووری لە دامرکانەو نەهاتو بوو دەرەق بەو کابرا ریابازە زمانووسە نەناسراوە کە چەرەو، خوا خوام بوو نەبی بینم، بەلام هەر تەماسیک دەگەل ئەو دا رقی هەلدەستانم. جارەکی دیکەش بویەرێک روویدا کە چەندین جار لە ژیا نمانا رووی دابوو، و بویەرێک بوو کە بەشیوہیەکی ئاسایی و باو لە ژیا نمانا مروقان روو دەدات: روو داویک کە ملی بۆ دەدری لە جیاتی ئەو کارەیی کە دەکریت. ماوہیەکی دیکەش دەگەل خۆدا ناشت بوو مەوہ. پێش هەموو شتیکی چۆنیەتی ریزگرتنی زەرورەت فیڕ بووم، چ شتیکی پتر لە کارو بویەری ئەنجام دراو پەیوہستە پیوہی؟ پاشان ریگەیی ریزگرتنی هەمان زەرورەت، وەکو خواستیکی فەیلەسوفانە فیڕ بووم کە سیستەمیکی فراوان دەباتە ریوہو، لەو سیستەمەدا وەک چەرە دەدانە دارەکان کە دەکەوینە یەک، کە هیژی بزۆینەر وەردەگری و دەیداتەوہ. ئەوہی دەبی بییت، دەبی روو بدات و، نە بی بەشداربوونی ئەو ویستەیی (قین) کە سەرەنجام ریگەیی شەرمنا میزیکییم لە سەرنووشتی خۆم و بە هەمان شیوہ لە سەرنووشتی ئەو بوونەوہرانە کە هاوہەشی سەرنووشتی منن، فیڕ بووم.*

نازانم ئەم کارە بە بەرەنجام و زادەیی بیتاقەتی لە پادەبەدەری خۆم بزانیان بە بەرەنجامی داھیزان و سست بوونی هیژو توانای بەدەنی خۆم، کە بە ھۆی بیئەواوی و داموای چەند روژی رابردووہو، تەواو سست و خا و بوو بوو، یان بە زادەو ئەنجامی ئەو توپرە بوونەیی بزانیان کە بە

هۆی نزیكبوونه و هم لهو دێوه شینپۆشه، سهراپای داده گرتم. به لام له کاتی ئیمزا کردنی قهواله کهدا، بورامه وهو تهختی زهوی بووم، له تو وایه له میژه مردووم.

کاتی وهخو هاتمه وه، یه کهم دهنگی که بهر گویم کهوت هه لپه رکی و نه فرین بوو. چاوم کردنه وه: دنیا تاریک بوو، هاو ده مه قیزه وه ره کهم، به ده م سه رزه نشت کردنه وه، په رستاری ده کردم.

"ئه م رهفتاره پیره ژنانه یه چیه گرتو ته بهر؟ بجوئی، رابه، بیدار به وه، برپاره کانی خۆت به جی بینه! یان ژێوان بوو ته وه و دهخوازی بگریته!"

وه کو ته پراخ درێژاو درێژ له عاردی کهوتبووم، به هه زار ناری عه لی هه ستام، کپو بیده نگ نوپیمه ده ور به رم. شه ویکی ته واو بوو. له ماله که ی سه ره په رشتیاری جه نگه لوانیدا که سه راپا چراخان بوو، دهنگی موسیقا و ئاههنگ بوو، ئه وانیه ی هه زیان له گه شت بوو به جاده و شه قامه کانی باخه که دا ده سوورانه وه. دووانیان به ده م گه فتو گووه نزیك بوونه وه، له سه ر ئه و ته خته ی که من پێشتر له سه ری دانیشته بووم، پو نیشتن. باسی زه ما وه ندی جه نابی راسکالی زه نگین و ده وله مه ندیان ده گه ل کیژی ماله که دا ده کرد، که به یانی ئه و روژه سه ری گرتبوو. یانی کار له کار ترازا بوو!

کلاره جادوو ییه که ی کابرای نه ناسم، که له و ده مه دا له بهر چاوم ون بوو، له سه رم دا که ند، به نیو چره داره کان که وتم و له خێوه ته که ی کونت پیتهر تیپه پریم، و به هه شتا و به ره و ده رگای باخه که رو ییشتم. به لام جه لاده که م که نه ده بینرا، دووم کهوت، و به قسانی پر ئیش و نیش وه که وته ته شه ران:

"ئه مه یه پاداشتی، ئه و په نجه ی که به درێژی یه که روژی ته واو به دیار میسیوو، که زوعفی ئه عسابی هه یه، کیشام! خو به م حیسابه وا دیاره من له م سه ودا یه دا کلوم چوو ته سه را زور باشه، جه نابی عینادو سه ر سه خت، تو به بیهوده له من هه لدی، چونکه چه ند له من هه لئیت و بره ئی، هه ر له یه کتر جیا نابینه وه. زیپه که ی من له لای تو یه، و سیپه ره که ی توش له ده ستی مندایه. جا ئه م شته ئارام له بهر هه ردوو کمان ده بری. قهت بیستو ته سیپه ری که له خاوه نه که ی خو ی دا بری! سیپه ره که ی تو، من به دووتا دینی، و هه ر به دوو ته وه ده بم تا ئه و روژه ی که ره م ده که یته و به لوتف و میره بانی خۆت وه ریده گریته وه و منی له چنگ رزگار ده که یته. ئه و شته ی فه راموشت کردوو وه به خوایشتی خۆت ئه نجامت نه داوه، روژی دی به بیتا قه تی و نا چاری و بیزاری ئه نجامی ده ده یته، به لام روژی که ئیدی کار له کار ترازا وه، زور دره نگ بووه. ناتوانی له چاره نووسی خۆت ده ریاز بیت."

به هه مان شیوازو تۆنه وه له سه ری رو یی. بیهوده غارم ده دا، هه لده هاتم، دوام کهوتبوو و به ته وس و توانجه وه ده رباره ی زیپو سیپه ر قسه ی ده گه ل ده کردم! مه حال بوو بتوانم هه زرو بیری خو م کو بکه مه وه و بکه ومه پامان و تیفکرین.

به کوچه و کۆلانه چۆله کاندایگی مالی خو م گرتبووه بهر. که گه ییمه ئاستی ماله که ی خو م، به حاله حال ناسیمه وه. هه یچ چرایه ک، روناکیه ک له پشت په نجه ره شکا وه کانه وه نه ده بینرا.

دەرگاكان داخرا بوون، هيچ نۆكەرو خزمەتكارىك له ژوورهوه نەدەجولآو ديار نەبوو. هاوپرێكەم له قاقای پێكەنینی دا: "بەلێ، بەلێ، واى... بەلام (بيندل)ت له ژوورهوه دەبينییهوه، چەند رۆژێك لەمە پێش له رووی پارێزەوه بۆ مال گەڕێنرایهوه، هێندە شەكەت و ماندوو بوو كه بێگومان له جێدا كەوتوو."

دووباره له قاقای پێكەنینی دا:

"زۆر شتت بۆ دەگێریتەوه! ئەمڕۆ خوا حافیز، و بە هێفی دیدار!"

چەندین جار له دەرکەم دا: چرایەك هەلبوو. بیندل پرسى كى له دەرکە دەدات. كاتى ئەو كۆپه زۆر خاسه دەنگى ناسیمهوه، زۆر به زەحمەت توانى جلهوى هەلچوونى خوێشى و شادومانی خوێ بگریت. دەرگا یەكسەر كرایهوه، به دەم گریانەوه باوهشمان به یەكدا كرد. زۆر گۆڤا بوو، لاوازو نەخوێش بوو، بەلام دەرپارەى خۆم، پێویستە ئەوه بلیم كه قژم پاك ماش و برنج بوو. به نیو ژووره وێرانەكاندا، بۆ هۆلێكى ناوهوهى بردم كه له وێرانى رزگار بوو. چوو تاقیبی خواردن و خواردنەوهیەك. لەلامهوه دانیشت و دووباره گریا. بۆى باسکردم كه كایى لاوازی مردەلەى شینپۆشى به سیبەرەكەى منەوه بینى بوو، ماوه و مەودایەكى زۆر دواى كەوتبوو، و سەرەنجام جى پێى منى بزر كەردبوو و له ماندووێتەى و شەكەتیدا پەكى كەوتبوو. پاشان بۆ مال گەرابوو. زۆرى پى نەچوو بوو، خەلێكى زۆر كه پاسكال كۆى كەردبوونەوه، رژابوونە ئەو ناوه و پەنجەرەكانى منیان شكاند بوو و شیتایەتى وێرانكارانەى خوێان دامرکاند بووهوه. ئەو رەفتاریان دەگەل وەلى نيعمهتى خوێاندا كەردبوو!

نۆكەرو پێشخزمەتەكانم پەره‌وازه بوو بوون، پۆلیسى گەرەك، بەو بیانووهى كه كه‌سیكى گومان لێكراوم بپاری شار بەدەرکردنیان دابوووم و مۆلەتى بیست و چوار سەعاتیان بۆ دانا بووم كه له‌وێندەر بپۆم.

جگە لەو شتانەى خۆم دەرپارەى سەرۆت و سامان و زەماوەندى (راسكال)م دەزانین، (بیندل)ش زۆر شتى دیکەى بۆ باسکردم. تومەز ئەم سێلەى ناکەس بەچەى ناپەسەنە، كه سەبەبكارى هەر هەموو ئەو نەگبەتى و بەدبەختیانە بوو كه لێره‌دا بەسەر من هاتبوون، لەسەرەتاوه به نەینییەكەى منى زانى بوو و تەنیا به هیواى زیڤر خوێ به منەوه هەلواسى بوو. هەر له سەرەتاوه كلیلى، ئەو گەنجینەیهى كه شوینی شارەدنه‌وهى سەرۆت و سامانەكەم بوو، بەدەست هینا بوو، بەمجۆره سەرۆت و سامانیكى ئەوتۆى پێكەوه نابوو كه ئەمڕۆكه له خەمى زیاد كردن و زیاد بوونیا نەبى.

بیندل، هەر هەموو ئەم شتانەى بەدەم فرمیسك هەلپشتنەوه بۆ باسکردم. هەلبەتە فرمیسكى دیکەشى هەلپشت، بەلام ئەم فرمیسكانە فرمیسكى شادى بوون، شادى ئەوهى كه جارىكى دیکە به دیدارى من شاد بوو بوو، ئەگەرچى دەمى بوو، حایرو داخدارى ئەوه بوو كه بەدبەختى و نەگبەتى رۆژى بهم رۆژگارە گەیاندووم، بەلام خوێشحال بوو بەوهى كه دەى بینیم هیورو هیدى مەم بۆ چاره‌نووس داوه. هەلبەتە هەر ئەو تاییبەتمەندیەش بوو كه ناومیدی له دلمدا پەیدا كرد بوو. دامایى و بێچارەییى كیو ئاسا سەرى بەرز دەكردهوه، ئیدی فرمیسكم نەبوو كه بۆ نەگبەتى

خۇمى بېرىژم، ھېچ ھاۋارىك له سينه مەۋە دەرئەدھات، خۇيئساردو خەمساردو بى موبالات سەرم له بەردەم نەگبەتى خۇمدا دادەنەۋاند.

گوتم:

"بىندل، تۇئاكات له چارەنۋوسى من مەيە. له خۇرايى نەبوۋە كه گىرۋدەى ئەم سزا قورسە بووم. ناخۋازم كه تۇ، تۇى پاك و بېگوناج، لەۋەى پتر چارەنۋوسى خۇت، بە چارەنۋوسى منەۋە گرى بدەيت. دەمەۋى ئەمشەو بېرۇم. ئەسپېكم بۇ زىن بكە. دەخۋازم بە تەنى بېرۇم، و خۋازيارم كه تۇ بۇ خۇت بمىنيتەۋە. وا بزانم ھىشتا چەند سەندوقىكى پىر لە زىر لىرە ماۋە: بۇ خۇت ھەلىان بگرە. بەلام من، دەخۋازم بە تاقى تەنيا، دنيا بدەمە ژىر پىۋە، بەم لاو بەۋلادا بېرۇم. بەلام ئەگەر رۇژگارېكى نارامترم بەخۇۋە بىنى، ئەگەر بەختەۋەرى دەگەل ژيان و دنياۋا ئاشتى كردمەۋە، مەنگى له رووى ئەمەكدارىيەۋە يادت دەكەمەۋە. چونكە له ھەرەتى ساتە پىر ئازارەكانى نەگبەتى و رۇژرەشى دا، له باۋەشى تۇدا گرىام."

ئەو كورە باشە، بە دلئى شكاۋەۋە، ئەم دوا دەستور و فەرمانەى ئاغاكەى خۇى ئەنجام دا. گويم بە تكاو پارانەۋە ھۆشدارى و فرمىسكەكانى نەدا. ئەسپېكى بۇ ھىنام. جارېكى دىكەش (بىندل) م، كه ھەر دەگريا، له ھەمىز گرت و بە خۇمەۋەم نووساند، خۇم ھەلدايە سەر زىنەكە و بەو تارىكە شەۋە، له گۆرى بەختەۋەرىم دوور كەۋتمەۋە. له خەمى رىگاۋ باندا نەبووم، نىگەرانى ئەۋە نەبووم كه ئەسپەكەم بە چ رىگەيەكدا باژۇم، چونكە ئىدى لەم دنيايەدا، لەسەر رووى زەۋىدىا، ھېچ ئامانجىك، ھېچ ئارەزوۋىەك، ھېچ ھىۋاۋ ئومىدىكم نەبوۋا!

پەراۋىز:

1- له نامەكانى شا مىسۇدا لەم جۆرە ھزرىن و رامانانە دەربارەى خواستى خۋايى و چارەنۋوس و قەدەر، دەبىنرئىن و ھەن.

دوای ماوهیهکی کهم پیادهیهکم پی گهیی، پاش نهوهی ماوهیهک شان به شانی من ریی کرد، و چونکه ریگامان یهک ری بوو، یارمهتی لیخواستم پالتوکهی بهری دابکه نیّت و بیخاته تهرکی نه سپهکهی من. بی نهوهی زار هه لیتم، ریگهی نهو کارهم پییدا. به زمانیکی شیرین، لهبری نهو خزمه ته بچوکه، سوپاسی کردم، ستایشی نه سپهکهی کردم، و لهم ریگهی وه دهرگای ستایشی شادمانی و توانای دهوله مهندانی کردهوه، نازانم چ جوره باسیکی خوئی دامه زرانده که من لهو بهینه دا جگه له رۆلی گوئیگریک هیچ دهرریکی ترم نه بوو.

بیروباوه ری خوئی دهربارهی ژیان و دنیا باسکرد، پاشان هاته سهر باسی میتافیزیکا که په یامه کهی، به بوچوونی نهو، دۆزینه وهی کلیلی هه موو مه ته ل و نهینییه کان بوو. به وپه ری روونی که وته باسو و پرسیارو ههر خویشی وه لّامی خوئی ده دایه وه .

دۆستی ئازین، ده زانی دوای برینی خویندنی ری یازی فهیله سوفان، به ته واوه تی بۆم به دیار کهوت که فرم به نه هلی تیوریزانیه کانی نه وانه وه نیه، ئیدی نه م بواری کایه یه م به ته واوه تی له خو قه ده غه کرد. لهو کاته وه گه لیکم لهو شتانهی که فیریان بوو بووم، تهرک کردو وه لاوه ناو به پشتیوانی نه قلی ساغله می خوّم، وه کو خوّت نامۆزگاریت ده کردم، به گویره ی توانای خوّم، که وتمه په یرو کردنی گازی و بانگه وازی که هه لبه ته ریی نیشان ده دام. وپرای نه مه ش پییده چوو که نه م مامۆستای رۆنبیژییه به تواناو به هره یه کی گه وره وه، کۆمه لیک یاساو ری ساری ته و، بونیاد بنیّت که زاده وه له قولّوی خوئی و به رواله ت زهروره تی خویه تی. به لّام من نهو شته م که پر به مانای وشه حزم لییده کرد، تیادا نه ده بیینی، له بهر نه مه ئیدی نه م سه فسه ته و دریز دادرییه م، به لاوه ته نیا به ره میکی هونه ری ساده بوو، به ره میک که به هه موو جه مال و که مال و ناسکییه کیه وه جگه له له زه تی چاوو بینایی به کاری هیچی تر نایه ت. له گه ل نه مه شدا، به خوشحالیه وه، به له زه ته وه گویم بۆ گوته کانی نه م سوفستائییه به دم و زمان و ده ماوه ره ده گرت که هۆشی بردبووم و به مجوره دهر دو نازاره کانی له یاد برد بووم، نه گه ر توانیبای وه کو چۆن به سه ر زهین و هزرم دا زال بوو بوو، بهو ئاوايه به سه ر روحم دا زال بیی، ناماده بووم له ههر ئان و ساتیکدا به خوايشتی خوّم، خو می پی بسپیرم.

کات بوری بوو، نهو سپیده ئاسمانی روناک ده کرده وه. که له پر سه رم هه لپری و پرشنگ و گزنگی رهنگانی زۆر جوانم، که پیشهنگی هه لاتنی هه تاوه، له رۆژ هه لاتوه بیینی، که وتمه له رزین، لهو ده مانه دا که سیبه ری ته نان به هه موو به ری نییه کی خویه وه ده پیشکوی، هیچ په نایه ک، هیچ حه ساریک لهو سه ر زه مینه بی خیه ودا نه بوو! - و به ته نیا نه بووم! ته مه شایه کی هاوړیکه مم کرد، و دووباره مووچرکه م لیّهات : هه مان کابرای شینپۆش بوو!

که بهو سهرسامیهی دیتم کهوته پیکه نین، و بیئنه وهی دهرفتهی قسه کردن به من بدات، له سهر قسه کانی روئی و گوتی:

"روخسه ت بفرموو که تهنیا یه جار، وهکو دابو نه ریتی ئاشنایه تی و مو عا شه رت ده خوازی، با بهر ژه وهندی هاوبه شمان بیئته مایه ی په یوهندی و یه کیتیمان. هه میشه کاتی ئه وه مان ده بیئت که له یه کدی جیا ببینه وه. ئه م جاده یه ی که به بناری چیادا ده روات تاقه جاده و ریگایه که به گویره ی ئه قل و لوژیک بتوانی بیگریته بهر. ناتوانی به دوله که ی خواره ودا برؤیت چ جای ئه وه ی بته وی دووباره به چیادا بگه رپیتته وه. ئه م ریگایه ریگای منه - ده بینم ده گهل نریک بوونه وه ی هه لاتنی روژدا رهنگت زهرده لده گه ری. له م ماوه یه دا که به یه که وه ده بین سیبه ر هکت ویده ده مه وه، له هه ن بهر ئه ودا، ده بی ها ورپیتیم قه بولبکه ی. به تایبه تی که (بیندل) ت ده گهلدا نیه. ده توانم خزمه تی چاکت بکه م. تو خوشت ناویم، ئه م به له بهر گران و ناخوشه. باشه ده شیئت ئه مه بیئته مایه ی ئه وه که له خزمه ته کانی من مه حروم بی؟ شه ی تان ئه وه نده ش کریت و دزیو نیه وه کو ته سه ور ده کریت. راسته دوینی جاپزت کردم، به لام ئه م پرؤ گله یی ئه ورت لیناکه م، و ده بی دان به ودا بنه ی که ریگاکه م تا ئیره بو کورت کردو یته وه. ده ی باشه، جار یکی دیکه ش سیبه ر هکت تاقی بکه وه."

هه تا و هه له اتبوو، خه لکانیک به جاده که دا به ره و رووی ئیمه ده هاتن، ئه گه رچی له ناخدا وه پرؤو بیزار بووم، به لام پیشنیاز هکه م قه بولکرد. به ده م پیکه نینه وه سیبه ر هکه ی هه لدامه سهر عاردی، و سیبه ر که یه کسه ر له سهر سیبه ری ئه سپه که م روئیشت و که یفخوش و ده م به پیکه نین شان به شانم که وته یورغه .

هه لچوون و سوژو گودازیکی سه یر گرتبوومی. به به رده م کو مه لیک جووتیاری دیه اتیدا تیپه ریم، که کلاویان له سهر داگرت و وه کو ریژو حورمه ت ریگه یان بو گه وره پیاویکی مینا من کرده وه. به و ده قه وه چوومه پیشی، له سهر ئه سپه که مه وه، به چاویکی تامه زروو دلکی پر له خوینه وه، ژیرا ژیر ده مروانیه ئه و سیبه ره ی که جاران هی من بوو و هه نووکه له بیگانه یه کم، تو بلی له دژمنیکم به ئه مانه ت وه رگرتبوو.

به لام سه باره ت به و، خه مساردو بی موبالات، به دوومدا ده هات و له بن لیوانه وه و به فیکه فیکه گورانیه کی ده گوت. ئه و پیاده بوو و من سواره. سه ره گیزکه م پیکه وت، و وه سه وه سه یه کی ئه وتوم پیکه وت که خو م پینه گیرا، له نا کاو جله وه که م وه رگیرا، ئه سپه که م بهر مامیزان دا و به یورغه به ریگه یه کی قه دبدا تیم ته قاند... به لام سیبه ر هکه م نه برد، کاتی که سه ری ئه سپه که م وه رگیرا بوو، خزی بوو و که وتبووه سهر عاردی و له سهر جاده که چاوه روانی خاوه نی شه رع ی خو ی ده کرد. به و په ری شه رمه زاری و ته ری قیبه وه به هه مان ریگه دا گه رامه وه. کاتی که کابرای شینیوش هی دی و هیمن له گورانیه که ی بووه وه، پی م پیکه نی، سیبه ر هکه می له جیی خو ی دانایه وه و تی گه یاندم که تا جار یکی دی نه بیئته وه به هی من، ناتوانی پابه ندی من بیئت.

له سهر قسه کانی روئی و گوتی:

"به هۆی ئەم سێبەرەو بە تەواوەتی لە چنگی مندايت و، لە چنگم دەرباز نابیت. پیاویکی زەنگین و دەولەمەندی وەکو تۆ بێگومان پێویستی بە سێبەرە، و تۆ تەنیا یەک هەلەت هەیە، ئەویش ئەو هەیە کە زووتر بەم راستیەت نەزانێوه."

بە هەمان سەمتدا درێژەم بە سەفەری خۆم دا. دووبارە هەموو نیعمەتەکانی ژیان و تەنانەت شکۆ و جەلالیش لە هەمیژیان گرتەوه. چونکە بوو بووم بە خاوەنی سێبەریک (هەرچەندە بە ئەمانەت وەرم گرتبوو) دەمتوانی بە ئازادی و بێ خەم ئەم شوین و ئەو شوین بکەم. ئەو ریزو حورمەتەتی کە سەرۆت و سامان و دەولەمەندی دروستی دەکات، لە هەموو جێیەک بە دەست بێنم. بەلام دلم یە جگەر تەنگ و خەمبار بوو، هاوپی سەیرەکەم کە خۆی بە نۆکەر و خزمەتکاریکی نا شایستەتی دەولەمەندترین پیاوی کۆرۆ مەجلیسی ناو داران و ئەشرافان لە قەلەم دەدا، قەدرزانی و خوشخزمەتی و فیراسەت و روح سووکیەکی بێ سنووری هەبوو، لە تۆ وایە ریک بۆ خزمەتکاری بابایەکی دەولەمەند دروست بوو بوو. بەلام لە من دوور نەدەکەوتەوه و هەموو بە لاغەت و فەساحەتیکی خۆی خستبوو گەر کە قەناعەت بە من بکات، و لە پەستاو بێرانهوه دەیگوت کە دانیایە کە من، ئەگەر بۆ ئەوەش بووبی کە ئەو لە کۆل خۆ بکەمەوه، ئەنجام مل دەدەم و بە سەودایە کە قاییل دەبم. چەند بەلامەوه گیانەسەر بوو، ئەوەندەش مایەتی نەفەرەت بوو، کە چاوم پێدەکەوت ترسیکی راستیم لێدەنیشت. بوو بووم بە کۆیلەتی ئەو، لەو رۆژەوه کە هینا بوومیە سەر شانۆی ئەو دنیاوەی کە لێی هەلەدەهاتم، لێی دەره قییم، ئاغا و گەورەتی من بوو. دەبواوە تەحەمولی زمانە درێژو تەوسامیزەکە بکەم، هەستم دەکرد هەق بەوه. ئاخر بابایەکی دەولەمەند دەبی لە دنیادا سێبەریکی بۆ خۆی هەبیت، هەرکە دەمویست ئەو وەزەعە پیاویزم کە دابوو بە کولمدا، لە یەک مەفەر زیاترم لە بەردەما نەبوو. لەگەڵ ئەمەشدا، هەنووکە کە قیان و دلدارەکەتی خۆم کردبوو قوربانی و زەوقی ژیانم لە دەست دابوو، مکوڕ بووم لەسەر ئەوهی کە روحم نەک لە بارتەقایی سێبەریک بەلکو لە بارتەقایی هەموو سێبەرانی دنیا بەم یارۆیە نەدەم. نەمەزانی کۆتایی ئەم کارە چۆن دەبیت.

رۆژی کە لەبەر دەرگای ئەشکەوتیک، دانیشتبووم کە ئەو خەلکە بیانیانەتی کە بە چیادا تی پەپەرن، دینە سەری. لەویدا دەنگدانەوهی هارە و هاژەتی سیلاوی ژیر زەمینی لە قولاییەکی بێ بنەوه دیتە گوی و ئەو بەردەتی کە تی پە فەری دەدری تا ماوەیەکی زۆر هەر دەنگ دەداتەوه و لەوه ناچیت کە گەیی بێتە بنی ئەشکەوتەکە.

هاوپی کەم، وەکو خویی هەمیشەیی خۆی، بە زەبری خەیاڵی تیزو جادوویی، پرشنگذارترین وینەتی ئەو شتانەتی دینایە بەر چاوم، لەبەر چاوم بەرجهستە دەکرد کە دەمتوانی دواي کپینەوه وەرگرتنەوهی سێبەرەکەم، بە بەرەکەتی هەنبانەکەم ئەنجامی بدەم و بە دەستی بێنم. هیشتا ئانیشکم دادابوونە سەر ئەژنۆکانم و دەموچاوم لە نیو هەردوو دەستم نابوو، گویم لە قسەکانی ئەو غەداری بێ ئەمەکە دەگرت و لە نیوان هەولتی ئەو بۆ لە خشتە بردنم توانای خۆراگری خۆمدا دوو دل بووم. نەمەدتوانی لەوهی پتر خۆم لەبەر دەم ئەم کیشماکیشە دەروونییەدا راگرم، و دەستم دایە خەباتی تەواوەتی.

پېمگوت:

"جناب، وا دياره له بېرت چوره كه نهگه رېگه داويت دهگه لاما بمينيته وه، نه رېگه دانه بې قهيدو مه رج نه بووه و، دسه لاتى ره هام له دهستى خودا هئشته وه." به رسقى دايه وه:

- نه مرم پې بده با باروبنه م بېچمه وه."

نه مه پره شهيه، كارى باوو ناسايى نهو بوو. بېدهنگ بووم. رېك لهو دمه دا دهستى به پېچانه وهى سېبه ركه كم كرد. رهنكم تېك چوو، به لام نه هيچم گوت و نه پېشمگرت. پاش بېدهنگيه كى زور، بهر له من كه و ته قسان:

- ميسو، توله من بېزارى، رقت ليمه، به خوم نه مه دوزانم، به لام بوچى له من بېزارى؟ بلئى له بهر نه وه بې كه وهكو رېگر په لامارت دامو ويستت هيلانه بالنده كه م ليديزيت؟ يان له بهر نه وهيه كه ليپرايت وهكو كه سېكى خاپينو كى دهستېر، نهو سېبه روى، كه له پووى راستگو ييه وه به نه مانه ت داميتى، له چنگم دهرينى؟ به لام من گله ييت لينا كه م، چونكه چاك دوزانم كه تو ناماده يت هر رېگه يهك، هر فرو فيل و توندره وييهك بگريته بهر و سه ربارى نه مه ش، واى بو بچيت كه سه ختگرانه ترين پره نسيت هه يه، و به چاوى گه وه رېكى دروستكاره وه بپوانيته خوت، و نه م شتانه هه وه سو نارمزويه كن كه هيچ ئيعترازي كم له سه ريان نيه. پره نسپى من، وهكو پره نسپى تو توندره وانه نيه، به لام من به هه مان شيوه رفتار ده كه م كه تو ته سه وري ده كه يت. باشه من بو وه ده ست هينانى پوحى به نرخی تو كه ئاوات و نارمزومه، خودا نه خواسته يه خه م گرتيت؟ باشه خودا نه كهران بو وه رگرتنه وهى نهو هه مبان هيهى كه به توم داوه، يه كيك له نو كه ره كانى خوم كرد و وه ته سه رت؟ و خودا نه خواسته ليپراوم كه نهو هه مبان هيه برفينم و هه ليم؟"

هيچ به رسقى كم پې نه بوو، له سه ر قسه كانى رو يى و گوتى:

"زور باشه، ميسو، با و ابى! توله من بېزارى، به زه قى دياره، به ناشكرا هه ستى پېده كه م، و هيچ گله ييه كت لينا كه م. ناشكرايه كه ده بى ليكدى جيا ببينه وه، هه لبه ته توش ورده ورده ده بېته مايه ي په ستبوون و دردونگى من. جا بو نه وهى له حوزورى نا په سندی من رزگار بيت، جار يكى ديكه ش ناموزگار يتان ده كه م كه نه م سېبه ره له من بگريته وه."

هه نبان كه م هينايه پېشى و گوتم:

- به مه؟

- نه!"

ناهيكى پر نازارم هه لكيشاو له سه ر قسه كانم رو يي شتم و گوتم:

"باشه! من مكو رم جناب، كه له يه كدى دوور بكه ينه وه، له وهى پتر، له م سه ر زه مينه به رينه ي كه پيموايه جئى هه ر دوو كمانى له سه ر ده بېته وه، رېگه م ليمه گره."

بزه يه كى كرد و به رسقى دايه وه:

"مسیؤ، من دەرپۆم، بەلام بەر لە رۆیشتن، دەخوایم فێری ئەوەت بکەم، کە چۆن نۆکەر و خولامی زۆر خاکی خۆت، بێنیتەوێ خزمەتی خۆت. بەر لە هەموو شتێک هەنبانەکت تەکان بەدو سکه زێرەکانی ناوی بێنە زینگو و هوپ. ئەم دەنگە یەكسەر دەم گێریتەوێ. هەموو کەسێک لەم دنیا یەدا لە خەمی قازانچ و بەرژەوێندی خۆیدا، بەلام وەکو دەبێنی من بەرژەوێندی و قازانچی تۆش پشنگوێ ناخەم، ئەوەتا رێگە ی هێزو توانایەکی دیکەشت پێ نیشان دەدەم. ئو! ئەم هەنبانە، تەنانەت لەو کاتانەشدا کە مۆرانە لە سێبەرەکی دابیت و خوار دێیتی، بەئێ، ئەم هەنبانە، ئەو کاتانەش دەتوانی بێی بە پردی پەيوەندییەکی بتەو لە نیاوماندا. بە کورتیەکی بە زێرەکی خۆم، جلهوی منت کەوتووەتە دەست. تەنانەت ئەگەر لە دوری دورووەش فرمایشیکت هەبێ، بەندە، نۆکەرتان دە خزمەتتاندا. دەزانی کە من دەتوانم خزمەتی فرە بە دۆستانم بکەم، بە تاییبەتی دەوڵەمەندان پەيوەندی دۆستایەتیان دەگەل مندا هەیه. بە خۆتان ملاحظەتان فرموو، بەلام دەربارە ی سێبەرەکتان، مسیؤ، پێویستە ئەو بلیم کە دەبێ ئەم خالەتان لە بیر بێ: تەنیا بە یەك مەرج دەتوانی وەدەستی بێنیتەوێ."

روخسار و سیماکانی رابردوو لە ناکاو لە بەردەمدا دەرکەوتنەوێ. بە توندی لێم پرسی:

"ئایا هیچ ئیمزایەکت لە جەنابی یون وەرگرت؟"

بزهیهکی کرد:

"لەگەل دۆستێکی باشی وەکو ئەودا هەرگیز پێویستم بە ئیمزا نەبوو."

- لە کوئیە؟ بۆ خاتری خوا، دەمەوێ بزانی لە کوئیە!"

بە ئەسپایی دەستی بە بەرکیدا کردو، قژی سەری وینەیهکی کالەو بووی بێ سەرۆبەری (تۆماس یون)ی گرتو لە گیرفانی دەرھینا، و لێو شینەکانی جەستەکە بە زەحمەت کرایەوێ ئەم وشە ترسناکانە ی درکاند:

"بە گوێرە ی حوکمی دادپەرورانە ی خودا، بۆ دادگا بانگ کرام، بە گوێرە ی حوکمی دادپەرورانە ی خودا، مەحکوم کرام."

بەترسەو، هەمبەنەکەم بە پەلە فریادایە هەلدێرەکەوێ و پروم کردە کابرای شینپۆش، و ئەم دوا وشانەم پێگوت:

"توبی توخودا، لێرە دور بکەو، ئە ی بوونەوێ مەلعوون، جارێکی دیکە هەرگیز لەبەر چاوم دەرەکەو!"

بە سیمای شوومەو هەستاو یەكسەر لە پشت ئەو تاوێرو گابەردانەوێ کە حەسارێکی لە دەوری ئەم شوینە ترسناکە چێکرد بوو، ون بوو.

بەمجۆرە خۆم بى سىبەر بى پارە بينىيەو، بەلام بارىكى يەجگار قورس لەسەر شانم لاچوو بووا خوڭشال بووم. ئەگەر دلدارهكەم لە دەست نەدا بوايە، يان ئەگەر لە كاتى لەدەستدانى دا، خۆم بە بى گوناح زانىبابە، رەنگە بمتوانيبا بەختەوهر بىم. ويپراى ئەمەش نەمدەزانى چ بپريارىك بىدم. گيرفانەكانم گەرام و چەند سەكەيەكى زيپرم دوزيبەو. ژماردەمن و پيەكەنيم. ئەسپەكەم لەميوانخانەكەى بنارى كيۆەكە بەجى هيشتبوو. نەمويرا بۆ ئەويىندەر بگەرپيمەو. بەلای كەمەو دەبوايە چاوەروانى ئاوا بوونى رۆژ بىم، هەتاو هيشتا زۆر بەزىر بوو. لە سيبەرى نزيكترين درەختدا ليى پاكشام و ئارام و ئاسوودە خەوتم.

كۆمەلە وینەيەكى دلگير، لە چوار دەورم، دەستيان خستە ناوقەدى يەك و سەماو هەلپەركيبەكى خوشيان دامەزراند. خەويكى خوشم بينى، مينا، تاجە گولينەيەكى بەسەرەو بوو و، بە بەردەمدا رەت بوو زەردەخەنەيەكى دۆستانەى بە پرودا دام. (بيندل)ى دروستكارو سەر راستيش كە تاجە گولينەيەكى بەسەرەو بوو، سلاويكى دۆستانەشى بۆ من نارد. زۆر كەسى ترم بينى، پيموايە، خودى تۆشم ئەى شامسيو، لە دوورى دوورەو لە نيو جماعەتدا بينى. دنيا نقومى روناكيبەكى يەجگار روناك بوو، دنيا دەبريقايەو، بەلام هيچكەسيك سيبەرى نەبوو، و لەمەش سەيرتر ئەو بوو كە ئەم حالە زەرەيەك عەيب يان ناشيرين نەبوو. لە ژير دارەكاندا جگە لە گۆل و گۆرانى و قيان و شادمانى هيچى تر نەبوو... نەمدەتوانى ئەم ديمەنە جوان و رەوتەنى و خيراiane كە دەم و دەست ئاوا دەبوون، رابگرم، و بگرە نەمدەتوانى دەست نيشانيشيان بكەم. بەلام ئەم خەونە دلخوشى دەكردم و ترسى ئەوهم هەبوو كە تەواو بىن. ئەوہى راستى بى، هەرچەندە لە خەو هەستا بووم، بەلام بە ئانقەست چاوم دەنوقاندن تا ئەم وینەو ديمەنە تيز تپپەرانه، ئەم شايلوغانە، تۆزىك زياتر لە زەينى خۇدا رابگرم و بهيلمەو.

ئەنجام چاوانم كردنەو. هەتاو پرشنگى دەدا، بەلام لە سەمتى رۆژھەلاتدا بوو. بە دريژايى شەو خەوتبووم. لەمەو گەييمە ئەو قەناعەتەى كە ئيدى نابى بۆ ميوانخانەكەم بگەرپيمەو. هەرچيەكەم، لەوى مابوون، بى هيچ دوو دلئى و كەسەريك بەجيھيشت، و ليپرام ئەو كويپەر ريگايەى كە بە بنارى كيۆەكەدا دەپويى، بە پييان بگرمە بەر. ئيدى خۆم بە قەدەر سپارد تا چارەنووسم ديارى بكات. كەوتەمە رى و هەر ئاوريشم نەدايەو، تەنانەت بىرم لەوہش نەكردەو پەنا وەبەر بيندل ببەم، كە بە دەولەمەندى لەويىندەر بە جيىم هيشتبوو.

بەو مەبەستەى كە دەمويست دەورو رۆليكى تازه بدينم كەوتەمە هەلسەنگاندنى خۆم. جەلەكانم زۆر خراب بوون. جليكى كۆنەى يەخەو بەرۆك بەشريت و قەيتانى رەش چنراو كە پيشتر لە بەرلين لەبەرم كردبوو و نازانم چۆن بۆ ئەم سەفەرە بە دەستمەو هاتبوو. كلاًويكى سەفەريم لەسەر و جوتى پۆتيني كۆنەم لە پيدا بوو. هەستام، و پاش ئەوہى، وەكو يادگار، دار دەستىكى گرى گريم بىرى، وەپيەكەوتم.

له لیره واردا تووشی جووتیاریکی پیر بووم که به میریقانی سلاوی لیکردم، دهگه لیا به گهرمی قسه مکرد، وهکو ریواریکی لاپره سهن، پرسیاری وه زعی ریگابان، پاشان دهقهره که وه خه لکه که ی، بهروبومی کوستان و زور شتی دیکه م کرد، به پیک و پیکی و زیره کانه، به تیرو ته سلی وه لامی پرسیاره کانی دامه وه. گه یینه شوینه واری لافاوئیک که زیانیکی زوری به پانتاییه کی به رینی جهنگه له که گه یاندبوو. به دیتنی ئەم فه زاو پانتاییه که هه تا و روناکی کردبو وه، له ناخدا که وتمه له رزین. کابرای جووتیارم خسته پیشه وه. به لام له ناوه پراستی شوینه ترسناکه که دا ناوری دایه وه تا چیرۆکی ئەو ویرانی و ههره سه م بۆ بگپیرته وه. زوو به زوو په ی به و شته برد که نه م بوو، و زنجیره ی ئەو چیرۆکی که خه ریک بوو دهیگپرایه وه، بچراند:

"شتی وا هی چۆن ده بئیت؟ جه نابت، سنبه رت نیه!"

له ناخی دله وه ئاهیکم هه لکیشاو به رسقم دایه وه:

- به داخه وه! به هوی نه خوشیه کی دورود ریژو ترسناکه وه سنبه رو قژو موو و نینۆکه کانم له دست دان. تو ته مه شا باوکه، له م ته مه نه دا ئەو قژم که هاتوره ته وه و پراوه ته وه پاک سپیه، نینۆکه کانم زور کورتن، به لام دهرباره ی سنبه ره که م، هیشتا نه هاتوره ته وه.

- ئاه! ئاه! هیچ سنبه ریکت نیه، ئەوه ی سنبه ری نه بی پوئیکی قه لب نایه نی! جه نابت، تووشی نه خوشیه کی فره خراب بووی!"

چیتر له سه ر چیرۆکه که ی نه پوی و که یه که مین دورپانمان هاته پیش، بیئه وه ی هیچ شتی ک بلی، لیم جیا بووه وه.

فرمیسکی داخ و که سه ران به گونا ما هاته خواری و کار له خوشی و شادمانیم تیپه ری. خه مبارو خه مین ملی ری خوم گرت و ئیدی منه ی که مترین هاوده می و هاوریاتیم نه کرد. خوم له چرتین گوشه ی لیره وار که ماته ل ده کرد، و کاتی که پیویست بوایه به شوینیکی هه تا و گردا تی بپه رم، ده بوایه به سه عاتان چاوه ری بکه م تا که سیك په یدا نه بی و نه مبینی. هه ولم ددا که شه وی، له گونده کاندا شوین و ماوایه که په یدا بکه م. به و ئومیده ی که بتوانم کاریک بۆ خوم په یدا بکه م، ده چووم بۆ ئەو کانا نه ی که له چیاکاندا بوو. چونکه نه که هه ر وه زع و حالی ئیستام وای ده خواست که له خه می بژیوی خودا بم، به لکو زور چاک بۆم دهرکه وتبوو که کاری قورس تاقه دهرمانی ئەو خه یالاتانه یه که وهکو مؤرانه دل و گیانی ده خواردم.

سی چوار روژ ریگه کردن له که ش و هه وای بارانی دا بووه هوی ئەوه که به په له برۆم و رییه کی باشم بری، به لام ئەم ریکردنه زوره زیانیکی زوری به پۆتینه کانم که هی کونت پیته ری سواره بوو - نه که هی ریواریکی پیاده - گه یاند. نه ا پیاده بووم، به پییان ریم ده کرد، ده بوایه پیلاوه کانم بگۆرم. بۆ سبه ی به یانی له باژیروکیکدا که هه فته بازاریان بوو، زور به جدی که وتمه تاقیبی پیلاو. له بهر دوکانیکدا وه ستام که پۆتینی کۆن و نوییان ده فروشت. ماوه یه که م به هه لبراردن و سه واره به سه ر برد. جووتی پۆتینی نویی زور باش به کارم ده هات، به لام هینده گران بوو، ناچار وازم لپی هیئا. ئیدی له سه ر جووتی پۆتینی نیوداشت بوو که هیشتا باش و قایم بوو سازمان. کورپکی جوانخاسی قژ زهرد که خاوه نی دوکانه که بوو، له جیاتی پاره که م ئەم پیلاوه ی

دامى و به زەردەخەنەيەكى خۆش و دلگىر سەفەر بە خىرى پىگوتەم. ھەر لەوى ئەم پۈتتەنەم لەپى
كردو لە دەروازەى باكورى باژىرۆكەكەو و دەركەوتەم. بە جورى نقومى خەيالەتى خۆم بووم كە
بە تەواوەتى نەمدەبىنى بەرەو كوى دەپۆم. لە خەيالى كەنەكانى كوستاندا بووم و وا بە تەما
بووم كە ھەمان شەو بگەمە ئەويندەر، جگە لەمەش، لە يىروخەيالى ئەو دا بووم كە چۆن و بە چ
ناويكەو لەو كاتانەدا خۆم بناسىنم.

ھىشتا دوو سەد شەقاويك رويشتبووم و نەپويشتبووم سەيرم كرد ريگام ون كردووه.
سەيرىكى دەورو بەرى خۆم كرد، لە ليرو واريكى چرە سنۆبەرى زور كۆن و كيوى دا بووم، كە
دەتگوت ھەرگىز تەورى داركەرانى لى نزيك نەبوو بوووه. تۆزى چوومە پيشترەو. خۆم لە نيو
كۆمەلە تاوييرىكى روتەندا بينيىووه كە جگە لە كرپژە بەردو گيای بەرد شكين ھىچى ترى پيوه
نەبوو، و ليرو لەوى خال خال بە فرو بەستەلەكيان تيكەلەو دەبوو. دنيا فرە سارد بوو. روانيمە
پاشمەو. ليرو واره كە ديار نەمايوو. چەند ھەنگاويكى ديكەشم نارد. كرى و كپى مەرگ ئاسا
دەورى گرتبووم. مەيدانى سەھۆلبەندانەكە تا چا و پرى دەكرد ھەر ديريژ دەبوووه، چرە تەمىكى
قورسى بالى بەسەر ئەويندەرا دەكيشتا. ھەتاو لە ئاسوى خوین ئاساوه دەردەكەوت. سەرماكەى
لە كيشتا نەبوو. خويشم نەمدەزانى چيم بەسەر دەھات و دەست و پيم لەسەرما چايى بوون، بۆيە
ناچار بووم پى ھەلگرم و خيراتر برۆم. تەنيا ھارەو ھاژەى دوورە دەستى شەپۆلانم دەژنەوت.
ھەنگاويكى ديكەم ھەليناو گەييمە رۆخى سەھۆلبەندانى ئوقيانووسيك. بە ديتنى من، چەندىن
رەو بەرازى ئاوى، بە شپىرەيى و پەشۆكاوى خويان ھەلدايە ئاوەكەو. كەنارەو كەنار
رويشتەم: ديسان گابەردو كەقپى روتەن، دەشت و جەنگەلى غان و سنۆبەرم ھاتنە پيش. ديسان
بۆ ماوہى چەند دەقيقەيەك بەرەو پيش غارم دا: گەرماكەى لە كيشتا نەبوو، ھەناسەى سوار
دەكرد. روانيمە دەورو بەرم: كەوتبوومە ناو مەرەزەو درەختانى توووه. لامدايە بەر سيپەرى
درەختەكان، سەعاتەكەم لە بەرگم دەريشتا: ھەمووى چارەكە سەعاتيك نەدەبوو كە باژىرۆكەكەو
ھەفتە بازارەكەيم بەجى ھىشتبوو. وامدەزانى خەو دەبينم. بۆوہى بيدار بيمەو، زمانى خۆم
گەست. بەلام لە راستيدا بەخەبەرم بووم. چاوم نوقاندن تا يىروھىزم كۆ بكەمەو. ھەندى وشەو
دەنگى سەيرم، كە بەمىنگەمىنگ لە زار دەھاتە دەرى، بەر گوى كەوت. سەرم ھەلپرى: دوو كەسى
چىنى بوون، ئەگەرچى بە جەلەكانياندا بە تەواوى نەدەناسرانەو، بەلام بە بيچم و شيوہى
ئاسيائى سەرو سيماياندا زور بە باشى دەناسرانەو، بە زمانى خويان و بە گوپرەى دابى باوى
ولاتى خويان سلاويان كرد. دوو ھەنگا و كسامەو: ئىدى نەم ديتنەو. ديمەنەكە بەتەواوەتى
گۆرا بوو: درەخت و بيشتەلان شوپنى مەرەزەكانيان گرتبوووه. كەوتە تەمەشاكردن و ديقتەدانى
ئەم درەخت و گياوگۆلە پر شكوفانە: بەروبوومى باشوورى رۆژھەلاتى ئاسيام ناسيىو. ويستم
لە يەكەم لەم درەختانە نزيك بيمەو: ھەنگاويك ھەلينا، ھەمدىس ھەموو شتەك گۆرا. ھەنگى،
وہكو تازە سەريازيك كە مەشق دەدرى، بە ئەسپايى و بە ھەنگاوى خا و بەرپكەوتەم. ئەرزو
دەشت و ميگرگوزارو كيوو دەشت و بيابانانى خيزەلان، يەك لە دواى يەك، بە خيرايبەكى

پهرجووناسا، به بهرچاوانی واق ورمامهوه به ریز دهرؤییشتن. هیچ گومان لهوهدا نهبوو: که پوتین و پیلاوی حهوت فهسهخیم له پیدا بوو.

به زهبری ههستیکی سۆفیانەى گۆنگو ئالۆز چۆکم دادایه سەر عاردی، و فرمیسیکی شوکرانه بژیریم ههڵپشت. ئایندەم به روونی دههاته بهرچاوم. من که له سۆنگه‌ی یه‌که‌مین خزینه‌وه له کۆمه‌لگه‌ی مروّقان وهدهرنرا بووم، له جیاتی ئەمه‌ په‌نام بۆ باوه‌شى سروشت، که هه‌میشه به‌لامه‌وه خۆشه‌ویست بوو، ده‌برد. زه‌وى وه‌کو باخیکى ئاواو ئاوه‌دانى پ‌ر به‌ر له‌به‌رده‌مم دا ده‌کرایه‌وه. موتالای وزه‌ی بزوینه‌رى ژيانم و زانست ده‌بوو به‌ ئامانجى ژيانم.

ئەم ب‌پ‌یاره‌ ب‌پ‌یارىک نه‌بوو که من ده‌مدا. له‌و زه‌مانه‌وه جگه‌ له‌ کارکردن به‌ تاسه‌و ئاره‌زوویه‌کى ئارام و به‌رده‌وام له‌ پ‌رای هاتنه‌دى موو به‌ موو و وردى ئەو ئاییدیال و ئارمانجەى که له‌ که‌له‌ی ده‌دام، ده‌ستم نه‌دايه‌ هه‌یچ شتیکی ترو راده‌ی نزیك بوونه‌وه‌م له‌و ئاییدیال و ئارمانجە پ‌یوه‌رو پ‌یوه‌رو پ‌یوانه‌ی جیگىرو به‌رده‌وامى شادمانى و خۆشیم بوو"1".

چونکه تاسه‌مه‌ند بووم که به‌ چاوگ‌پ‌رانىکی خ‌پ‌را، مه‌زرایه‌ک به‌ مۆکایه‌تى په‌یدا بکه‌م که دواى ئەوه ده‌مویست درۆینه‌ی بکه‌م، به‌ توندی و هه‌لچونه‌وه‌ پ‌اپه‌ریم. له‌ به‌رزاییه‌کانى (تبت)دا وه‌ستا بووم، و ئەو هه‌تاوه‌ی که یه‌ک دوو سه‌عاتىک له‌وه پ‌یش هه‌لاتنیم دیتبوو، لیڤه‌ زوو به‌ره‌و ئاوا بوون ده‌چوو. ئاسیام له‌ رۆژهه‌لاته‌وه‌ تا رۆژئاوا دایه‌ ژیر پ‌یوه‌و هه‌مووم ب‌پ‌رى ، به‌مجۆره به‌ده‌م پ‌یکردنه‌وه‌ گه‌ییمه‌ ئەه‌فریقا، و ئەم کیشوه‌ره‌م چه‌ندین جار، کونجکاوانه‌، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ته‌ی کرد. له‌ میسر سه‌رقالى ته‌مه‌شای ئەه‌رام و په‌رستگا د‌یرینه‌کان بووم که له‌ بیاباندا، نزیکی (تیبه‌ی) سه‌د ده‌روازه‌ چاوم به‌ شکه‌فتانىک (ئه‌شکه‌وت) که له‌ رۆژگارى کۆندا ماواى زاهیدانى عیساى مه‌زه‌ب بوو. له‌ ناکاو ئەم ب‌یره‌م به‌ میشکدا هات: "ده‌بى ئیڤه‌ ب‌پ‌یته‌ مان و ماواى من!" یه‌کىک له‌ دوورترین شکه‌فتانم، که هه‌م گه‌وره‌ بوو و هه‌م مايه‌ی ئاسووده‌یى و هه‌م دوور بوو له‌ ده‌سپه‌سى چه‌قه‌لان، به‌ مالى ئاینده‌ی خۆم هه‌لب‌ژارد. پاشان ملی ریگام گرته‌ به‌ر.

له‌ ریگای ئەستوونه‌کانى هه‌رقه‌وه‌"2" خۆم به‌ کیشوه‌رى ئەه‌روپادا کرد، پاش ئەوه‌ی سه‌ریکم به‌ ویلايه‌ته‌کانى باشوورو باکوورى ئەه‌روپادا کیشا، له‌ ئاسیای باکووره‌وه‌، به‌ ریگای سه‌هۆلبه‌ندانى جه‌مسه‌ره‌وه‌، بۆ گروینلاندو ئەم‌ریکا په‌ریمه‌وه‌. دوو به‌شى ئەم کیشوه‌ره‌ گه‌رام، له‌ باشووردا زستان بوو، بۆیه‌ به‌ په‌له‌ له‌ که‌پكى هۆرن-ه‌وه‌ به‌ره‌و باکوور رۆییشتم.

به‌ده‌م چاوه‌پ‌وانى رووناک بوونه‌وه‌ی دنیاوه‌ له‌ ئاسیای رۆژهه‌لاتیدا خۆم ماتهل کرد. دواى که‌مىک پ‌شوودان و ئیسراحت، ملی ریگام گرت و ب‌رۆ، له‌ نیوان هه‌ردوو ئەم‌ریکادا، ریگای به‌رزترین زنجیره‌ چىای گۆی زه‌ویم گرته‌به‌ر. به‌ ئەسپایى و پارێزه‌وه‌ له‌ لوتکه‌یه‌که‌وه‌ بۆ لوتکه‌یه‌ک ده‌پ‌ویشتم، جارى ر‌یم ده‌که‌وته‌ ک‌یوانى گ‌رکان و جارى ده‌که‌وته‌ سه‌ر لوتکانى به‌فر گرتوو، و زۆربه‌ی کات هه‌ناسه‌م سوار ده‌بوو. سه‌رکه‌وته‌ سه‌ر ک‌یوى ئیلی، و له‌ سه‌رووی ده‌ربه‌ندى برینگ-ه‌وه‌ بۆ ئاسیا په‌ریمه‌وه‌. ئیدى که‌نارى رۆژهه‌لاتى ئەم کیشوه‌ره‌م به‌ هه‌موو پ‌یچ

پېچه کانيه وه گرتنه بهرو بهوپه پری وردی که ناره کانی دوورگه نزيکه کانه، که دهمتوانی بیا ننگه می، دایه بهر زهین.

پوتینه کانه، له نیمچه دوورگه ی مالا کاوه بۆ سوماتراو جاوه و مالی و لمبوك-یان بر دم. هه ولّم دا تا له دوورگه بچووک و تاویره زۆرو زه بهنده کانی ناو ئەم ده ریایه وه، ریگایه که له باکووری رۆژه لاته وه به ره و بورنیو و دوورگه کانی دیکه ی ئەم دوورگه چاره بکه مه وه، که ئەمه کاریکی زۆر جار نزيکه خه تهر، به لام هه میشه بیهوده بوو. بۆیه پیویست بوو چاو له م ئومیده بیوشم. سه ره نجام، له سه ره بهرترین که پکی لمبوك دانیشتم، و رووم به ره و باشوورو رۆژه لات وهر سووړاند، و وه کو ئەوه ی له زاندا نیکیدا بم که ده رگا که ی توند داخرا بیّت، که وتمه فرمیسک هه لپرشتن، بۆیه گریام چونکه زۆر زوو تووشی کوّسپ و له مپه ریکی له پیرین نه هاتوو بوو بووم.

هولاندى تازه، ئەو سه ره زه مینه غه ریبه ی که بۆ شناسایى زه مین و ناسینی ئەو پووششە ی که هه تاو بۆی چنیوه، یه جگار زه روریه، ئەری، هولاندى تازه له رووی مندا داخرا بوو، وه کو چۆن که ده ریای باشوور به دوورگه مه رجانیه کانيه وه له رووما داخرا بوو، و له سه ره تاوه ناچار بووم هه موو کاره کانه به سادهی و نیوه چلی بمینن. ئەد ئادلبرت- ی ئازیز، ئەدی به روو بووم و ئەنجامی هه ول و کووشی مروّقان چیه!

له هه ره تی سه خت ترین زستانی ئەمریکای باشووردا، له که پکی پۆرن-هوه داگه پام و گوپم به سه ته وه تا به لکو له ریگه ی به سه ته له کی جه سه ریبه وه، ئەو دوو سه د هه نگاوه ی که که وتیوه به یینی من و سه ره زه مینی دیه من "3" و هولاندى تازه وه بېرم، و ئەگه ره ئەم سه ره زه مینه ترسناکه م وه کو به ردی سه ره گوپه که م، له روودا داخری، ته نانه ت نیگه رانی گه رانه وه ش نه بم. جا به م مه به سه ته، به پرکیشییه کی بیباکانه وه، قیروسیام کردو به سه ره پارچه سه هولانی سه ره ئاوه که که وتم. هیچ له سه رماو شه پۆلان نه ترسام. هه ره هه موو ئەم هه ول و کووشش و بی باکیانه بیهوده ده رچوو: هیشتا هولاندى تازه نه دیتوو. ئەوسا هه ره جاریک که بۆ لمبورگ ده گه پامه وه له سه ره بهرترین لوتکه و که پکی داده نیشتم و رووم به ره و باشوورو رۆژه لات وهر ده گپراو، وه کو چۆن له بهر ده رگا توند داخراوه که ی زیندانه که مدا گریا بووم، ده گریام.

سه ره نجام له م شوینه دوور که وتمه وه، و به دلّیکی پر له خه مه وه، بۆ ناو ئاسیا گه پامه وه. ئەو شوینانه ی ئەم کیشوهره گه پام که هیشتا پیّم نه ده زانین و شاره زایان نه بووم، ده گه ل سپیده دا به ره و رۆژاوا وهریکه وتم، و هه مان شه و له سه عیدی میسر دا، گه ییمه ئەو مه نزل و ماوایه ی که دوینی دەست نیشانم کردبوو.

هه رکه سووکه ئیسراحه تیکم کردو رۆژ ئەوروپای روناک کرده وه، یه که م خه مم بوو به مه ی که هه رچی که پیویسته، ناماده و په یدای بکه م. بهر له هه ره شتی که که وتمه بیری شتی که، ئەه وزاریک، وه سیله یه که که پوتینه که م له حه ره که ت بوه ستینم. ئەوی راستی بی، به ته جروبه بۆم ده رکه وتبوو که له پی دا که ندنی به هه ره باریکا که ده مویست مه ودا که کورت تر بکه مه وه یان به ئاسووده یی شته نزيکه کان تاوتوی بکه م چه ند کیشه و سه ریبه شه ی به دواوه یه. یه که جووت نه عل که دهمتوانی له سه ره پوتینه کانه وه له پیی بکه م، هه مان ئامانجی پیکا که پیشبینیم کرد بوو. ته نانه ت تا

ماوهیه کیش هه میشه دوو جووتم لهو نه علانه دهگه لّ خودا دهبرد، چونکه زۆر جار ریک دهکوت که جووتیک لهو نه علانه له پیم دابکه نم و ئیدی دهرفتهی هه لگرتنه وه یانم نه بیّت، به تایبهتی لهو کاتانه دا که شیریی، ئاده میزادی، یان که متیاریک له گهرمه لی کۆلینه وه روه کناسیه کانم دا هه راسانیان دهکردم. سه عاته که ی به ربا خه لم بو دیاریکردنی ماوهی کورتی ریکردنه کانمان، زه مان پیویکی زۆر باش بوو. هیشتا پیویستم به یه که شهش نماو چه ند ئه و زاریکی فیزیک و چه ند کتیبیک هه بوو.

بو وه دهسته یانی ئه م شتانه چه ند گه شتیکی نابه دلم به له ندهن و پاريسدا کرد که خوشبه ختانه چره ته میکی خوش دا یگرتن و تاریکی کردن. کاتی که پاشماوهی زیپه جادوییه که م دوا یی هات، له جیاتی ئه وه عاجی ئه فریقیا ییم هیئا که په یدا کردنی ئاسان بوو. به لام ده بوا یه بچوو کترین دانی فیل هه لپژیرم، ئه و دانانه ی که له روهی کیشه وه له توانای خوم زیاتر نه بیّت. زۆری پینه چوو، هه رچه کم پیویستم بوو په یدام کردو وه کو زانایه کی ناماتور دهستم به ژیا نی تازهم کرد.

گۆی زه ویم له هه موو لایه که وه بری، هه ندی جار به رزی کیوو چیا کانم ده پیوا، وه ندهی جاری تر گهرمی سه رچا وه و پله کانی گهرمی و ساردی هه وام ده گرت. لیپه ده که وتمه لی کۆلینه وه ی گیانله به ران و له وی هی روه کان. له خه تی ئیستیوا وه بو جه مسهر، له کیشوه ریکه وه بو کیشوه ریکی دی ده رپییشتم و دهستم ده دایه به راوردی ئه زمونان به ئه زمونان. خواردنی باوی من له سه ر هیلکه ی و شترمری ئه فریقیا و هیلکه ی بالندانی ده ریاکانی باکوور، خورما و مۆزی ناوچه گهرمه سیپه کان بوو.

هه ر چه نده شادمانیم نه بووم، به لام له جیاتی ئه وه تووتنم هه بوو، له جیاتی مه حبه تی به شه ران، مه حبه تی سه گیکم هه بوو که له سه عیدی میسر دا پاسه وانی شکه فته که م بوو. کاتی که گه نجینه تازهم کانم دابوو به شاناو بو ئه وینده ر ده گه رامه وه، به هه لبه زو دابه زو کلکه سووتی به ره و پیرم هات، ئه مه بووه مایه ی ئه وه که هه ست بکه م له سه ر روهی زه ویدا ته نیا نیم. بویه رو رو داویک جار هکی دی بو ناو به شه رانی هیئامه وه.

په راوین:

- 1- ئه م شتانه ده قاو ده ق هه مان ئه و شتانه ن که له و کاته وه که شا مسیو خوی وه قفی ته بیعه تناسی و روه کناسی کرد، له و روه یان دابوو.
- 2- ستونه کانی هه رقل: ناویکه که پیشینان له که پکه کانی ده روزه ی رۆژه لاتی ته نگه ی جه وه ل تاریقیان ناوه: له م شوینه دا که ئه فسانه به کۆتایی دوازه خوانی هه رقلی ده زانی، گوا یه پاله وانی نا قبری دوو ستوونی بو یادگاری دروستکردوه.

3- نانتون فان ديمن (Anton van Diemen) له سالی 1593 له کولمبورگ له دایک
بووه له سالی 1645 دا له باتافیا (Batavia) مردووه. له سالی 1636 هوه تا سالی
1645 حوکمرانی گشتی هند هولاند بووه. له سهرکاره کانی کون (Coen)
رؤیشتووه دامو دهزگاکانی پرتگالی له مالاکاو سیلان داگیر کردووه و بووه به
سهرچاوهی دؤزینه وهی خاکی فان ديمن ((یان تاسمانی)).

روژئی که له دهقهریکی باکووردا، لهسەر پوئینه فهرسهخ پیوه ره که مه وه، نه علیکم له پی کردبوو و مژوولی کۆکردنه وهی کرپژه بهردو قهوزه بووم، له ناكاو له پیچی تاویریکدا، سهروسه کوتی ورچیکی سپی له بهرده ممدا قوت بووه وه. ویستم نهعله کانم دابکه نم و خوّم بگهیه نمه نهو دورگهیهی که له بهران بهرم بوو، و تاویریکی لووسی روتهن لیی جیاده کردمه وه. به توندی پییه کم نایه سهر تاویره که و لهو دیوه وه که وتمه دهریاکه وه. له بیرم چوو بوو که تاکیک له نهعله کانم هه له پیمدا ماوه.

سهرمایه کی به ترف گهیی بووه سهر موخی ئیسقانم. به زحمه تیکی زور توانیم له مەترسییه بخه له سم. هه که پیم گهیی سهر وشکایی، به ههشتاو به رهو بیابانه کانی لییا رویشتم تا خوّم له بهر هه تاو هیشک بکه مه وه. به لام تیشکی هه تاوه که هینده قورس بوو به سهر سهرمه وه، که به تهواوه تی نه خووش که وتم و لوژ لوژ به رهو باکوور په ل بوومه وه. هه ولما له ریگهی وهرزشه وه سوکناییه که به خوّم بیه خشم، به ههنگای له رزوک، به لام خیرا، که وتمه هاتوچو له روژاواوه بو روژ هه لات، له روژه هه لاته وه بو روژاوا. جاری خوّم له روناکیداو جاری له تاریکی دا، جاری له زستانداو جاری له هاویندا ده بیینییه وه.

نازانم نه هه ول و ته قه لاو هاتوچو شیئانهیه چهندی خایاند. تیه کی گهرم لی هاتبوو. شپرزه و نیگه ران هه ستمکرد نه قلم له دهست ده دم. له هه موو نه مانهش بترازی، بو نه گبه تی له ماوهی نه م ریکردنه ئالوزه دا، پیم به پیی یه کی دا ناو بیگومان نازارم پیی گه یاند. کاتیکم به خوژانی جه زه به یه کم پیکه وت و که وتمه سهر عاردی.

کاتی وه خو هاتمه وه، سهیرم کرد له هوئیکی گه رهو جواندا، له نیو زور ته خته خهوی دیکه دا، له سهر ته خته خهویکی گهرم و نه رمدا راکشا بووم. یه کی که به دیار سهرمه وه بوو. خه لکانیک له نیو هو له که دا له ته خته خهویکه وه بو ته خته خهویکی دی ده رویشتم. هاتنه دیار ته خته خه وه که ی من و باسی منیان کرد. منیان به ((ژماره دوازه)) ناو ده برد. نه گهرچی له لای پییه کانه وه، له سهر میزیک میه پری رهش که له پال دیواره که بوو، به پیی زییرنی درشت به روونی و پهوانی نه م ناوهی خواره وه نووسرا بوو:

پیتهر شلمیل

وهه م و خه یال نه بوو، ناویکی ناشکرا بوو، به خوّم ده م خوینده وه. به لام هینده لاواز بووم که نه متوانی کلیل و کۆدی نه م نووسینانه هه لیینم و بدۆزمه وه. دووباره چوانم داخستننه وه. گویم لی بوو که به دهنگی بهرزو پهوان شتیکیان ده خوینده وه که له میانیه وه باسی پیتهر شلمیل ده کری، به لام نه متوانی له ماناکه ی بگه م، سهیرم کرد پییویکی زور میه ره بان و

ژنیکی فره جوانی ره شپووش له ته خخته خه وه کهم نزیك ده بنه وه. روخسار و سیمایانم به لاهو غریب و نامو نه بوو، به لام نهم دهناسینه وه.

ماوهیهک بوری. گورو تینم تیگه پرایه وه. (ژماره دوازده) به هوی ردینه دریزه که یه وه به جوو ده ژمیردرا. به لام له گهل هه موو نه مانه شدا، په رستارییه کی فره ده کرا. پینه ده چوو هیچ که سیک له بی سیبه رییه که ی ناگادار بیته. دلنیا کرام که پوتینه که (موزه) موه موو نه و شتانه ی دیکه، که له کاتی هاتنم بوو نه خسته خانه یه، له گیرفانه کاندای بوون، له شوینیکی باش و قایم دانراون تا دوی چاک بوونه وه م پیم بدنه وه. نه و شوینه ی که منی نه خووش تیایا که و تبووم (شلمیلیوم) ی پیده گوترا. نه وه ی هه موو روژی گویم لیده بوو پارانه وه بوو له خودا که خیر بیته ری پیته ر شلمیل، دامه زینه ری جوامیرو که ره مکار و خیره مهنده ی نه م ده زگایه (خسته خانه). تومنه نه و پیاوه رووخوش و میهره بانه ی که من به دیار ته خخته خه وه که مه وه دیتبووم، بیندل بوو، ژنه جوانه که ش مینا بوو "1".

بیته وه ی بناسریم، له شلمیلیوم چاک بوومه وه، و بابه تیکی دیکه شم بوو روون بووه وه، له شاریکدا بووم که زیدو زاگی بیندل بوو. به باقی نه و پاره یه ی که من خیرم لی نه دی بوو، نه م بیمارستانه ی به ناوی منه وه له وینده ر دامه زرانده بوو، و به خو ی به ریوه ی ده برد، نه و نه گبه تانه ی که له وینده ر پیشوازی ده کران، درودیان بوو من دهنارد. مینا بیوه ژن بوو. نه و دادگاییه شوومه ی که به ناوی دادگای تاوانه وه گیرابوو، به قیمه تی گیانی مسیو راسکال و به قیمه تی زورتین به شی سه روه ت و سامانه که ی خو ی (مینا) شکا بووه وه. دایکی و باوکی مردبوون. لیرده ا وه کو بیوه ژنیکی له خواترس ده ژیاو خه ریکی خیرو چاکه بوو له رای خودادا "2".

روژیک له دیار ته خخته خه وه که ی ((ژماره دوازده)) ده گهل بیندل دا قسه ی ده کرد.

"خانمه کهم، بوچی نه ونده بوو نه م بیمارسانه دی و خو ت ده ده یته دم نه م هه وا ترسناکه ی که بالی به سه ر ئیره دا کیشاوه؟ مه گه ر خو ت لی ته وقه، چاره نووس نه ونده دژته وا ئاره زوی مه رگ دوکوی؟"

- نا، بیندل گیان، له و روژوه که خه ونی دورو دریزم کو تایی هاتوره، له و روژوه که له خه وی ده روونیم بیدار بوومه ته وه، حاله باشه، و ئیدی نه به ئاواتی مه رگم و نه له مه رگ ده ترسم. به و په ری ئاسووده ی بیر له رابردوو و ئاینده ده که مه وه. مه گه ر تووش، به حوکمی شادییه کی په نهانی نیه که نه م وه فاو نه مه که ده ره ق به ئاغاو دوسته که ی خو ت ده نوینی؟

- با، خانمه کهم، سوپاس بوو خودا، چاره نووسی ئیمه به راستی سه یر بوو، بی هیچ هه لوه سته و رامانییک باده ی شادمانی و ده ردو ره نجی تالمان له جامی لیوان لیو خوارده وه، نه مپرو جامه که به تاله. نه ا ده شیت وا ته سه ور بکری که هه موو نه م شتانه ته نیا پروفه یه کی ئازمایشی بووه به س... و دوی نه م تاقیکردنه وه به سووده، ئیدی هیچ کاریکمان نیه جگه له وه ی چاوه پوانی شانؤنامه که، به مانای ته وای شانؤنامه، بکه ین.. به لام نه م شانؤنامه یه زور جیاوازه، داخ بو

رابردوو ناخوین، به شیوه یه کی گشتی، شادمانین به وهی که ژیانمان، به شیوه یه یی ژیاوین، به سهر بردوو. من لهو باوره دام که حالی دوسته دیرینه که شمان نه مپو له رابردوو باشتر بی.

بیوه ژنی خشیک به رسقی دایه وه:

- هه مان رهئی توم هه یه."

و هه ردووکیان به بهرده ممدایه پیرین و دور که وتنه وه. نه م گفتوگو یه زور کاری تی کردبووم. تیامابووم که خوم بناسینم یان ناوی خوم نه یه نم و بکه ومه پئی و پرؤم. سهره نجام پریارم دا. داوای قه له م و کاغه زم کرد، و نه م دیرانه م نووسی:

"به لئی، حالی دوسته دیرینه که شتان نه مپو له جارمان باشتره، نه گهر باج و که فاره یه که ده دات،

باج و که فاره یی رزگارییه."

پاشان، که گوپو تینیکم تیگه را، ویستم جله کانم له بهر بکه م. چون کلیلی نه و کومه دیه بچوو که ته نیشته ته خته خه وه که م بینن. هه موو شته کانی تییدا بوو. جله کانم له بهر کرد، باوله چکوله روه کناسییه که م، که به خووشی و شادییه وه قریژه به رده کانی باکووری خوم تییدا بینیییه وه، له سهر کوته که مه وه کرد به قه دما. پوتینه که م له پی کرد، نامه که م له سهر ته خته خه وه که م داناو. که دهرگا کرایه وه، دور له شلمیلیوم... له جاده یی سه عیدی میسرا بووم.

کاتی که، به ره خی که ناره کانی شامدا، ریگایه کم گرتبووه بهر، که دوایه مین جار، لهو ریگایه وه، له مالی خوم دور که وتبوومه وه، سه یرم کرد سه گه که م، فیگاروی وه فادارم، دیتته پیشوازیم "3" له وه ده چوو که نه م سه گه زور باش و به نه مه که، پاش چاوه پروانیه کی زوری بیه وه، که وتوو بیته تاقیب و سو راخی خاوه نه که ی خوی. ویستام و بانگم کرد. به قورسکه قورسک به ره و پیرم هات و به هزارو یه که جور شادمانی خوی بو دهر پریم. نه و به سته زمانه م، که هه لیه ته نه یده توانی له گه ل پیی مندا دهر بیچیت و ری بکات، نایه ژیر بالم، و بو ماله که ی خوم برد.

هه موو شتی که له ویندهر به هه مان دهقی جارانی خوییه وه مابوو. که به ره به ره ده هاتمه وه سهر خوو ده بوژامه وه، ورده و روده گه پرامه وه سهر کاره هه می شه بییه کانی خوم و جوری ژیا نی جارام. به لام تاقه شتی که که ده بی بیلیم نه وه یه که ماوه ی یه که سال له سهرمای جه مسهری دور که وتنه وه چونکه هه رگیز ته حه مولم نه ده کرد.

شامسیو گیان، به مجوره دریژه به ژیان ده دم. پوتینه که م، وه کو کتیبه زور زانایانه که ی تیکیوس (Derebus qestis Pollicilli) "4" له سهره تاوه زراوی توقاند بووم، واده رنه چوو، زه ره یه که کون ناییت. زه ره یه که له تایبه تمه ندی و خه سلته کانی خوی له ده ست نادات. ته نیا، هیژو شنگم ده پوکیتته وه. به لام به وه دلخوشم که له پیناوی نامانجیکی جیگیردا، سوو دمه ندانه به کارم بردوو. پوتینه کانم بو هه ر جییه کیان بردبم، پتر له هه ر که سیکی پیش خوم، که وتوو مه ته لیکولینه وه و په یجوری زه وی، وشیه وه به رزاییه کان و ناوو هه واو گوپرانکارییه کانی جه وی نه و زه وییه و دیارده کانی هیژی موگناتیسی نه و شوینه و دیارده کانی ژیا نی نه وی به تایبه تی دهر باره ی روه کان. نه و مه سه لانه م، به گویره ی توانا، به وپه ری وردی، و به شیوه یه کی

سىستېماتىك، لە كىتابى جۇراو جۇردا شىرۇقە كىردووه، و پابۇچوون و پىشېبىنىيەكانى خۇم لە چەندىن وتارو نامىلكەدا تۆمار كىردووه. جوگرافىيى ناوخۇى ئەفرىقىيا و ناوخۇى دىقەرەكانى جەمسەرى باكور، و جوگرافىيى ناوخۇى ئاسىيا و كەنارەكانى رۇژھەلاتى ئاسىيا نووسىيوهتووه. (مىژووى رووهكانى دوو دنيا)، كە لە دانانى منە، وەكو پارچەيەكى گەورە لە گولانى جىهان و وەكو ئەلقەيەك لە بىنەماكانى تەبىئەت و سىروشت، زىندو و دىيارە. بەمجۆرە پىموايە كە نەك ھەر ژمارەى جۆرە ناسراوھكانى رووهكانم بەلای كەمەوہ بە رادەى سىيەك زىاد كىردووه، بەلكو لە بىنەماكانى سىروشت و جوگرافىيى رووهكانىشدا بەشدارىم كىردووه. نھا بە جىددى كار لەسەر (كىتېبى گىيانلەبەران) سەكەى خۇم دەكەم. ھەولەدەم كە دەستنووسەكانم، بەر لە مردنم بدىرېن بە زانستگەى بەرلېن.

جا شامسىو گىيان، تۆم بە سەر وەسىت و ئەمانەتدارى سەربھوردە سەيرو سەمەرەكەى خۇم ھەلبۇراردووه، تا كاتى كە لە دنيا رۇيىم، بىيىت بە دەرس و پەندىك بۇ ھەندى خەلكى سەر رووى زەوى. بەلام تۆ، دۆستى ئازىن، دەتەوى لە نىو خەلكىدا بىيىت؟ جا لەم حالەتەدا يەكەم: رىگەى رىزگرتنى سىبەرو پاشان رىزگرتنى پول و پارە فىر بە – دەتەوى بۇ خۇت و بۇ باشترىن شتىك كە لە تۇدا ھەيە بىيىت؟ ئۆھ، لەم حالەدا پىيوستت بە ئامۇزگارى نىيە.

پەراوئىز:

- 1- ئەم بەشەى كە شلمىل تىايدا لە پەرىستارى مينا بەرخوردار دەبىيىت، رووداوىكى ھاوشىيوه وەياد دىنىتەوہ كە لە (بەسەرھاتى ماگلون)ى بەرھەمى (تىك)دا ھەيە، لەو بەشەدا كە ماگلون دەكەوئىتە پەرىستارى پىردو پىرقانس.
- 2- ئەلمىناش كە بۇ ئالمان گەرابووهوہ، خۇى بۇ كاروبارى خىرخوازى تەرخان كىردبوو، و ئامادەى خۇى بۇ پەرىستارى زامدارانى واتەرلو راگەياند بوو. ئەو شىعراى كە بىلوى كىردنەوہ، وەكو ھىزىن و رامانى مينا، بىرۆكەى بەردەوامى مەرگىيان لە توىى خۇدا ھەلگرتووه.
- 3- شامسىو، لە سەردەمى جەنگى 1806دا سەگىكى ھەبوو بە نىوى فىگارو.
- 4- كارو رەفتارى پتى پوسە (Petit Poucet)، چىرۆكىكى درامىيە لە سى پەردەدا، لە نووسىنى (تىك)ەو لە سالى 1811دا بلاو بووتەوہ. نووسەر لە ميانەى ئەم چىرۆكە درامىيوہ باسى ئەو پۇتىنە تايبەتە دەكات كە چۇن لەگەل لىفانى ھەر بن و پىنەيەكى تازەدا بوردەكەى كەم دەبىتەوہ.

تېببىنى:

رۆژى چوار شەممە 2011/11/30، سەعات نۆۋ نىۋى دانى بە يانى لە ۋەرگىپرانى ئەم

رۆمانە بوومەۋە. كە لەم سەرچاۋە يەۋە پاچقە كراۋە:

مردى كە سايەش را فروخت

يا سرگذشت شگفت پیتەر شلمیل

ادلبرت فن شامسيۆ

ترجمه: عبدالله توكل. چاپ اول 1376 نشر مركز.

فەرھەنگۆك

ئاپۇرە: كۆمى خەلك پىكەو، حەشامات، قەرەبالغى

ئەمەك: وەفا، ئەمەگ

ئەوزار: ئامپىر، وەسىلە

ئەوك: گەروو، بەرمل، قورقورچىگە

ئىكلام: كىرئۆش، سەرچەماندىن بۇ رىزگرتن

بارتەقا: ھەنبەر، بەرانبەر، باتەقا

بازپۇك: شارۇچكە

بازۇم: لىخوپم

بەلەسم: خەلاس بىم، رىزگارم

بەترەف: خراب، بەتلاو

بەردەبار: زاناو بەتەگىر

بەرسىف: وەرەم، وەلام

بەلەنگان: بەستە زمان، ئەدار، بىچارە

بەلەز: پەلە

بەكاوئەخۇ: ھىدى، يەواش، لەسەرخۇ، بەسەبىر

بەكپى: بەكپى، بە بىدەنگى

بورى: رابرد، تىپەرى

بەھەشتاو: بە پەلە، بەلەز

بە ھىچ كلۇجى: بە ھىچ شىئوئەك

بويەن: رووداو

بىچم: شىكل و ھەندام، تەرح و دىدار، تەرزو شىئو

بى خىئو: بى خاوەن، بى خودان

بىئەوا: ھەژار، بى ئەنوا

پىرم دايە: پەلامارم دايە

پەپەوازە: ئاوارە، تەرە

پەنھان: نادىار، شاراوه

پىشكار: خىزمەتكار، سەرۇكى پىشخىزمەتان

تايىن: ناوبراو، يارۇ، فلان

تەپراح: ھەمال،

تەپدەست: چاپك، لىزان، دەسپەنگىن

تەژە: دريژى ناقولا

تەشەر: تانە، قسەى بە تويكل

تەرك: تەرخ، بەشى دواوہى زین

تەلفیزی: حەنەك، گەپچارى

تەويل: ھەنيە، ناوچەوان، نيوچەوان

جقات: كوڭبونەوہ، كوم بوون

جوانخاس: پياوى زور جوان و ريك و پيك

چراخان: چرا ھەلكردن بو شادى

چايبوون: پچيبوون، سەرمابوون

چرمىسبوو: ژاكاوہ، سيسى بووہ

چەشە: چەژە، تام

چيكردبوو: دروستكردبوو

حایر: سەرسام

خاپينوك: فريبوك، خەلەتینەر

خاس: باش

خشيك: خشكوك، خشتیلە، رند

خاكەسارى: بيچارەيى، ھەژارى، بەلەنگازى ، داماوى

خوازگار: داواكەر، خوازينيكرەر

خودا لە زارت بنورپى: ھانا بەدەمت

خورزم: تەوژم، پريژنە ، تاوى توندى باران

خوينسارد: بە ھەوسەلە، ھيدى ، ھيمن

خيزەلان: شوينى كە زيخ و چەوى زور بيت

خيومردە: خاوەن مردگ

دەرەقيم: دەرەويمەوہ، ھەلدەھاتم

دزيو: ناھەز، ناشيرين

دژەبا: بايەك كە مروقت نەيەوى

دەماوەر: قسە زان، وتەپاراو، ھەلەوەر

دەژنەوم: دەبيستم

دەقەر: ئاقار، شوين، جى، ناوچە

دەولەت: سەرۆت، دارايى، مەر و مالآت

دردونگ: دوودل، بە گومان

دورگەجاپ: شوينى دورگەى زور

دلنەواز: دلنەوا، شتى دلخوش بكات

دەلىقە: دەرفەت، ھەل،

دوئاتەشە: تۆخ

دومۇر: قەرەبەخت، شووم، چارەپرەش، نەحس، يېبەخت

دەلەچە: پويىن، پىبابان

راجفرى: راجلەكى راجەنى، راجلفىن

رازگر: سرقايم، كەسىك نەينىت دەپارىزىت

رۆژى پەسلان: رۆژى ھەشر، رۆژى قىامەت

راسپارنامە: نامەى راسپىرى

روندك: فرمىسك، ئەسرىن، عەسر

رۆنىشت: دانىشت

رەخ: كەنار، لىوار، قەراخ

رەھەندە: ئاوارە، دەرىدەر، سەرگەردان

ریشخەن: گالتە پىكردن، پى پىكەن

زات: جورئەت، غىرەت، ويران، نەترسان

زارى: گرىه

زاگە: شوينى لە دايكبوون، زىد

زىھورت: تەژەى ناقولاً

زەبەردەست: كارامە، كارزان، خورت، بەھىز وتوان

زىرچن: بە زىر چنراو

ژارخەن: پىكەننى ژاراوى

ژارو: فەقىر، ھەژار، نەدار

سارە شەو: سبەى شەو

سالمەند: بەتەمەن، پىر

سەختگىر: رەق، توند، پىداگر

سەرەسىت: سەرەوگرد

سەمت: لا، ئالى، رەخ، نکال

سۆز وگودان: ھەلچوون، ئىنفيعال

سۆنگە: ھۆ، لەبەر، بەھۆى

سىلاو: لافاو، لەھى

سىاناو: قوپراو

شكەفت: ئەشكەوت

شنگ: زۆر، ھىز، تاقەت

شىروانى: جەمەلۆن ئاسا

غان: جۆره درهختيکه
فهنده فيلان: فپرو فيل ، ههجهت و بيانوان
قوچاغ: خوشرپو ، خيرا له ريکردندا
كارهكر: خزمه تكار (بو ئافرهت)، قهرهواش، جيړى
كه پك: لووته، قووتهى شاخ
كريت: ناشيرين، كارى پيس و خراپ
كريژبهرد: قهوزهى سهربهرد، خهنتيلكه
كهقر: بهرد، گابهرد، بهردى زل
كلكه سوتى: كلكه لهقى، كلك پاته كاندنى سهگ بو كه سيك كه خوشى دهوى
گارد: پاسهوانى تاييه تى
گازى: بانگ كردن
گهنج: خه زينهى نهختينه، مالى دنيا
گهرمه سيړ: گهرميان، شوينى گهرم
گراوى: ماشقه، دلبر
گولگه شت: باخچه
گونگ: ئالون، مانا نه زانراو، نامه فهوم
گيانه سهر: جازن، نارپه حهت
گيانه لالا: ده مى ئاويلكه دان
لاپره سهن: خو تى ههلقوتين، فزولى
له په ستاو: بيپرانه وه، بهردهوام
له پاي: له پيناوى
له گهن: مه تهل، ليچار
له گينه: له وانهيه ، رهنكه، پيده چى
ليپران: برياردان، قهراردان
ليره وار: دارستان، ليپر، جهنگل
ليپوك: حهنته كچى، فيلباز،
ماش و رنج: مووى رهش و سپى
ماوا: شوينى مانه وه و حهسانه وه، شوين، جيگه
مژول: خهريك، سه رقال، سه رگرمى
مه ستيا وه: مه ستى هيڻ
مينا: وهك
ماميز: ئاسنيكه له پاش پانيه
چه كمه قايم ده كرى،

نووكى تيزه له تهرادى ئەسپ دەدرى
بۆ لىخورىن، مامز
مۆرانە: جانەوهرى دارخۆر
منە: گەپان، تاقىب، سۆراخ
مكوور: سوور لەسەر شتان، سەرسەخت
مىرىقان: دلۆقان، خوشەويست، مىرەبان
مىرەبانى: مىرىقانى، مىهرەبانى
نازيالنج: گۆشەى سووك و بچوك، باليفۆكە
نسى: نىسار، سىبەر
نەمازە: خاسما، بە تايبەتى، نەخوازە، نەخازە
نيرەنگ: جادوو، فيل و تەلەكە
نشيمەن: نىشتمان، شوينى دانىشن
نيوداشت: نە كۆن و نە تازە
نھا: نىستا، نھوو، ھەنووكە
نیش: ژان، نازار
وچخانە: پاشخان، پەستو، ژوورى نازووقەو كەل و پەلى پىداويستى مال
وشرمر: تەيرىكى گەورەيە و نافرئ
ھەراو: گوشاد، گەورە
ھەنيە: تەويل، ناوچەوان
ھۆرژن: ھارەى گريان
ھيشك: وشك
ھيوەتر: ئەولاتر
ھەيقە شەو: مانگە شەو
ھيقي: ھيوا، ئاوات، ئوميد
يورغە: رەوتى يەك سم

حەمە كەرىم عارف

* كەركووكىيە و لە سالى 1951دا لەدايك بوو.

• لە سالى 1975 كۆليژى ئەدەبىياتى بەغداى تەواو كردوو.

• يەكەم بەرھەمى شىعەرىكە بەناوى (ھەلبەستىكى ھەتو كەوتوو) كە لە ژمارە (170) رۆژنامەى ھاوكارى لە 1973/6/8 بۆبوو تەو.

• لە سالى 1975 ھو بە بەردەوامى نووسىن و بەرھەمى ئەدەبى بۆ دەكاتەو.

• سەرنووسەر يان بەرپۆبەرى نووسىن يان سكرتيرى نووسىن يان ئەندامى دەستەى نووسەرانى ئەم گۆڤار و بۆلۆگراوانە بوو: گۆڤارى گزنگى نووسەرانى كەركوك، نووسەرى كوردستان، كەلتور، نووسەرى كورد، گولانى عەرەبى، ئالای ئازادى تا ژمارە 222، گۆڤارى نەوشەفەق.

* جگە لە ناوى خۆى، بە تايبەتى لە گۆڤارى گزنگى نووسەرانى كەركوك، نووسەرى كوردستان، كەلتور، رۆژنامەى ئالای ئازادى تا ژ: 222 بەناوى گۆڤەند، زنار، سىپان، پاكزاد، محەمەدى حاجى، سىروان عەلى، دىدار ھەمەوھەندى، ھيژا، ح. ع، ھامون زىبارى، با زەوان عەبدولكەرىم بەرھەمى بۆلۆگراوانە تەو.

* لە سالى 1974 – 1975دا پيشمەرگەى شوپشى كوردستان بوو، لە ھەشتاكاندا بۆ ماوھى نۆ سال، بى وابەستەگى حيزبى پيشمەرگە بوو و وەكو بەشداریيەكى مەيدانى و ويزدانى لە خەباتى رەواى نەتەوھى كوردا شانازى پيو دەكات و منەت بەسەر كەسدا ناكات، چونكە باوھرى وايە كە رۆلەى ميللەتى مەزلوم مەحكومە بە پيشمەرگايەتى.

• لە ھەشتاكانەو تا 2010/8/20راستەوخو سەرپەرشتى و سەرۆكايەتى لقى كەركووكى يەكيتىيى نووسەرانى كوردى كردوو.

• زۆر بەرھەم و كتيبى چاپ و بۆلۆگراوانە تەو، لى زۆربەى ھەرە زۆريان، بە تايبەتى ئەوانەى لە چيادا چاپ بوون بە نوسخەى ھيئەدە كەم بۆلۆبوونەتەو، لە نرخى نەبوو دان و ھەر ئەوئەندەيە كە لە فەوتان رزگار بوون. ھەندىك لە وانە:

- 1- تپوژ، كۆ چيروك، چاپى يەكەم 1979
- 2- كۆچى سوور، رۆمان، چاپى يەكەم، 1988، چاپى سىيەم 2007
- 3- بەيداخ، چيروك، چاپى يەكەم 1988
- 4- داوھتى كۆچەرييان، كۆ چيروك، چاپى دووھم 2005
- 5- لە خو بىگانە بوون، كۆمەلە چيروك، چاپى يەكەم (1999) دەزگای گولان
- 6- كوچ سرخ، كۆ چيروك، بە فارسى، وەرگيران چاپى يەكەم 1987 شاخ
- 7- نينا، رۆمان، سابت رەحمان، چاپى يەكەم، شاخ، 1985 چاپى سىيەم 2005

- 8- نامۆ، رۆمان، ئەلبىر كامۇ، چاپى يەكەم، شاخ 1987 چاپى چوارەم 2009 وەشانخانەى ساپە، سەلىمانى
- 9- رېبەر، رۆمان، مەھدى حسين، چاپى يەكەم (شاخ) 1983، چاپى دووہم، 2007
- 10- شكست، رۆمان، ئەلكساندەر فەدايەف، چاپى شاخ (راہ كارگر)، چاپى دووہم، 2009 خانەى وەرگىپران.
- 11- ھاومالەكان، رۆمان، ئەحمەد مەحمود، چاپى دووہم 2000 دەنگاى گولان
- 12- بېناسنامەكان، رۆمان، عەزىز نەسین، چاپى سېيەم 2006
- 13- قوربانى، رۆمان، ھىرب میدۆ، چاپى يەكەم 2004 دەنگاى شەفەق
- 14- دوورە ولات، رۆمان ع. قاسموف، چاپى يەكەم 2000 دەنگاى گولان
- 15- ئازادى يا مەرگ، رۆمان، كازانتراكىس، چاپى يەكەم 2003 كتېبخانەى سۆران، چاپى دووہم: 2008
- 16- چىرۆكەكانى سەمەدى بېھرەنگى، چاپى دووہم، 2004 كتېبخانەى سۆران ھەولېر
- 17- ئامانجى ئەدەبىيات. م. گۆركى، چاپى شاخ 1985
- 18- ئەو رۆژەى كە ونبووم (كۆمەلە چىرۆكى بيانى) چاپى يەكەم، 2006
- 19- جى پى (كۆمەلە چىرۆكى فارسى) چاپى يەكەم 2006، نووسەرانى كەركوك
- 20- زندە خەون، كۆمەلە چىرۆك، چىخوف، چ 1، دەنگاى موكرىيانى
- 21- چىرۆكستان، كۆمەلەك دەق ورەخنەى جىھانى چ 1، 2005، نووسەرانى كەركوك
- 22- دىدارو دەق ورەخنە، چ 2005، 1
- 23- دىدارى چىرۆكفانى، چ 2005، 1
- 24- ئەو بەرخەى كە بوو بە گورگ، چ 2008، 1 نووسەرانى كەركوك
- 25- ميوان، چىرۆك، ئەلبىر كامۇ
-
- 26- مەسەلەى كورد لە عىراقدا، عەزىز شەرىف، چاپى دووہم 2005
- 27- مېژووى رەگ ورەچەلەكى كورد، ئىحسان نورى پاشا، چ 1998، 1
- 28- كورد گەلى لە خشتەبراوى غەدر لىكراو، د. كوینتەر دىشنەر، چاپى سېيەم 2004
- 29- لە مەھابادى خویناوييەوہ بۆ كەنارین ئاراس، نەجەف قولى پسىيان، چاپى يەكەم 2006
- 30- كورد لە سەدەى نۆزدە و بېستەمدا، كرىس كوچرا، چاپى شەشەم 2011
- 31- كورد لە ئىنسكلۆپىدىيەى ئىسلامدا، چاپى يەكەم 1998
- 32- چىنى كۆن، چ 1 (دەنگاى موكرىيانى)
-
- 33- دلېرىي خۇراگرتن، ئەشرەفى دەھقانى
- 34- خەباتى چەكدارى ھەم تاكتىكە ھەم ستراتېژ، مەسعودى ئەحمەد زادە
-
- 35- قنسننت قان گوگ، شانۇنامە، باول ئايز لەر

- 36- به دوعا شاعيره كان، شانؤنامه، جهليل قهيسى (گزنگ ژ: 12)
- 37- جوله كه كهى مالتا، شانؤنامه، كريستوفهر مارؤ.
- 38- دادپهروه ران، شانؤنامه، ئهلبير كامؤ
- 39- بهد حالى بوون، شانؤنامه، ئهلبير كامؤ.
- 40- چاو به چاو، شانؤنامه، گهوههر مراد (غولام حسهينى ساعيدى)
- 41- ريچاردي سييه م، شانؤنامه، شهكسپير. چاپى يه كه م 2009، بلاوه خانهى سايه، سليمانى
- 42- گهمه ي پاشا و وهزير، شانؤنامه، عهبدو للانه لبوسيرى..
-
- 43- منداله دارينه، چيروكى دريژ بو مندالان.
- 44- فاشيزم چييه؟ كومله چيروك بو مندالان، يه لمان گوناي
- 45- شوانه بچكوله كه، چيروكيكى دريژى چيني يه بو مندالان
- 46- زارؤكستان (چوار شانؤنامه بو منالان)
- 47- چهند چيروكيك له ئهفسانه ي يونانى كوئه وه (23 ئهفسانه)
-
- 48- له گهنجينه ي حيكايه تى توركمانييه وه. (ئهفسانه ي ئهسپى ئاشق) چاپى يه كه م 2008
- 49- ئهفسانه ين گريكى و رومانى، چاپى يه كه م (2004) كتيب خانهى سوران، هه ولير
- 50- ئيليا ده، هو ميروس، چ 1، ده زگاي سهرده م 2009
-
- 51- گوڤه ند و زنار (فه رهنگى فارسى - كوردى) حه مه كه ريم عارف، چ 1 (2006-2008) ده زگاي موكرىانى
- 52- چؤنيه تى فيربوونى زمانى فارسى، چ 1، 2001
-
- 53- چرنيشفسكى، فهيله سوف و زاناي گه وره ي ميلله تى روس
- 54- چايكو فسكى، ژيان و به رهه مى.
- 55- ئيدگار ئالين پؤ، ژيان و به رهه مى.
- 56- جاك له ندهن، ژيان و به رهه مى
- 57- گوگول، نووسه رى رياليس ت
- 58- يه لمان گوناي، ژيان و به رهه مى
- 59- سادقى هيديايه ت، ژيان و به رهه مى
- 60- خافروغ له شيعر ده دوى، ژيان و به رهه مى
-
- 61- راگه يان دن له په راويژى ده سه لاتدا (به شه ريكي) چاپى يه كه م (2001) ده زگاي گولان
- 62- راگه يان دن له نيوان حه قيقه ت بيژى و عه وام خه له تيبنى دا، حه مه كه ريم عارف، چ (1)، 2005

- 63- مېژووی ئەدەبىياتى جىهان (له كۆنەوه تا سەدەكانى ناڤين). چاپى يەكەم 2008
- 64- مېژووی ئەدەبىياتى جىهان (له سەردەمى رىنيسانسەوه تا ئىستا). چاپى يەكەم 2008
- 65- مېژووی ئەدەبىياتى جىهان (ئەدەبىياتى ئىنگىلىزى زمان- ئەمىرىكا و ئىنگىلىستان له سەرەتاوه تا ئىستا). چاپى يەكەم 2008
- 66- رىالىزم و دژە رىالىزم له ئەدەبىياتدا، سىروس پىرام، چ 2004، 1، دەنگای سپىرېز
- 67- قوتابخانە ئەدەبىيەكان، رەزا سەيد حسەينى، چ 2006، 1، دەنگای موكرىيانى
- 68- مېژووی ئەدەبىياتى روسى، سەعیدى نەفىسى
- 69- لىكدانە وە يەك له مەپ نامۆ، لويس رىي، چ 2، 2006
- 70- هونەر و ژيانى كۆمەلایەتى، بلىخانوف، چ 1 (2005) دەنگای موكرىيانى
- 71- گوزارشتى مۇسقىقا، د. فواد زكرىيا، چ 1، يانەى قەلەم 2006
- 72- رىبازە هونەر يىبەكانى جىهان
- 73- پىكها تەى بەدەنى و چارە نووسى ئافرەت، (چ 1) 2006
- 74- دەربارەى شىعەر و شاعىرى، حەمە كەرىم عارف، چ 2007، 1
- 75- دەربارەى رۆمان و چىرۆك، حەمە كەرىم عارف، چ 1، 2008
- 76- مەرگى نووسەر و چەند باسىكى دىكەى ئەدبى-رۆشنىرى، حەمە كەرىم عارف، چ 1، 2005 نووسەرانى كەركوك
- 77- ناودارانى ئەدەب، حەمە كەرىم عارف، (چ 1) دەنگای موكرىيانى، 2009
- 78- پەيڤىستانى من، حەمە كەرىم عارف، چاپى يەكەم)
- 79- پەلگە رەنگىنە، حەمە كەرىم عارف، چ 1، 2004
- 80- خىانەتى حەلأل، حەمە كەرىم عارف
- 81- بووكى ھەزار زاوا، كۆچىرۆك، بزورگى عەلەوى
- 82- ئەبوزەر، د. عەلى شەرىعەتى
- 83- رىوايەت، پۆمان، بزورگى عەلەوى
- 84- وقات فى رحاب الپقافە الكوردیە، حەمە كەرىم عارف
- 85- ھەژاران، پۆمان، دوستوفسكى
- 86- دەيڤد كۆپەر فیلد، (رۆمانى كورت كراوه بۆ نەوجە وانان) چارلس دىكنز
- 87- ئۆدىسە، داستان، ھۆمىرۆس
- 88- قىل الصوت و قصص اخرى، تقدیم و ترجمه جلال زنگابادى
- 89- شازادە و گەدا، رۆمان، مارك توین
- 90- توحفە نەمى ئەدەبىياتى جىهانى
- 91- سفەرى فەقىران حەمە كەرىم عارف
- 92- بالندەكەى من رۆمان، فرىبا و فى
- 93- نامەكانى تولستۆى

- 94- جەمىلە، رۆمان جەنگىز ئايماتۇف
- 95- ھەفتا چىرۆكى جىنى بۇ منالانى كورد
- 96- الرحيل الدامى...تقديم وترجمه: جلال زنگابادى
- 97- كادو سوور... كۆچىرۆك بۇ منالان
- 98- ئەو پىاۋەى كە سىبەرى خۇى فرۇشت ..رۆمان..شامىسۇ
- 99- دكتور...شانۇنامە...برانسىلاڧ
- 100- خەيام...زانانى شاعىران وشاعىرى زانايان /جەلال زەنگابادى
- 101- دۆزەخى پىرۆن، رۆمان ،برھان شاۋى
- 102- من و نەنكم و ئىلارىون و ئىلىكوۆ / رۆمان / نودار دومبادزە

* لە راپەرىنەۋە تا نھوو چالاكانە بەشدارى بزاقى ئەدەبى و رۇشنىرىى كوردى دەكات
 وپەرھەمى ھەمە جور (نوسىن و ئامادە كردن و ۋەرگىپران) بلاۋدەكاتەۋە..
 * ئەو بەرھەمانە و زۆرى دىكەى ئامادەن بۇ چاپ و چاپكردنەۋە و ھەر كەس و گروپ و لايەن و
 دەزگايەك تەماحى بلاۋ كردنەۋەى ھەبن، دەبى پىرس بە نوسەر بكات...